

สำนักวิทยบริการฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม วิทยานิพนธ์ งานวิจัย
1๕๗/๒๕๖๔

การวิจัยและพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักศึกษา
ระดับประถมศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
กรปภา ผลส้ม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา

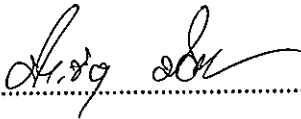
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2558

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นางสาวกรปภา ผลส้ม แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

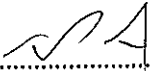
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(อาจารย์ ดร.ปิยะธิดา ปัญญา)

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

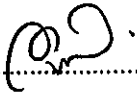
(ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย)

(ผศ.ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช)

กรรมการ

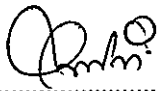
(ผู้ทรงคุณวุฒิ)

(ผศ. ว่าที่ ร.ต. ดร.อรัญ ชูยกระเดื่อง)

กรรมการ

(อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก)

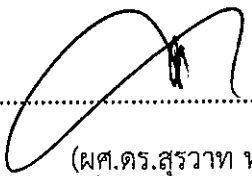

(ผศ.ดร.ไพศาล วรคำ)

กรรมการ

(อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม)

มหาวิทยาลัยขอนแก่นให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

(ผศ.ดร.สุรวาท ทองบุ)

คณบดีคณะครุศาสตร์

(ผศ.ดร.สนิท ตีเมืองชัย)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน 16 พ.ย. 2558 พ.ศ.....

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ชื่อเรื่อง : การวิจัยและพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักศึกษาระดับประถมศึกษา

ผู้วิจัย : กรปภา ผลสัมพันธ์

ปริญญา : ค.ม. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา)

อาจารย์ที่ปรึกษา : ผศ.วาทิ ร.ต. ดร.อรัญญา ชูยกระเดื่อง อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ผศ.ดร.ไพศาล วรคำ

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 2558

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหาการเรียนรู้อันเกี่ยวกับการเขียน การสอนเขียน 2) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเขียน 3) เพื่อทดลองใช้ชุดฝึกทักษะการเขียน 4) เพื่อประเมินความพึงพอใจการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียน กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา ศูนย์การศึกษานอกกระบวนและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอเมืองบึงกาฬ สังกัดสำนักงานการศึกษานอกกระบวนและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดบึงกาฬ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 7 คน ซึ่งได้จากการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) คือ ศึกษาจากนักศึกษาที่มีลักษณะตรงตามวัตถุประสงค์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 4 ชนิด ได้แก่ 1) แบบสัมภาษณ์สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษา 2) แบบทดสอบวัดทักษะการเขียน โดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนสำหรับนักศึกษา ระดับประถมศึกษา จำนวน 20 ข้อ และแบบทดสอบย่อย 4 ชุด ๆ ละ 10 ข้อ 3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อชุดฝึกทักษะการเขียนสำหรับนักศึกษา ระดับประถมศึกษา 4) ชุดฝึกทักษะการเขียนสำหรับนักศึกษาระดับประถม จำนวน 4 ชุด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย \bar{X} และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติทดสอบสมมติฐาน (The Wilcoxon Signed Ranks Test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. จากการสรุปแบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยได้ค่าที่มีปัญหาด้านการเขียน สำหรับนักศึกษา จำนวน 70 คำ
2. การสร้างและหาประสิทธิภาพชุดฝึกทักษะการเขียนสำหรับนักศึกษา ผู้เชี่ยวชาญ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่ามีความเหมาะสมและเป็นไปได้มีค่าเท่ากับ ($\bar{X} = 4.75$, S.D = 0.20) และประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเขียน 73.57/77.14 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

3. การทดลองใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

4. ประเมินชุดฝึกทักษะการเขียนโดยใช้ความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นประถมศึกษาที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีความคิดเห็นกับชุดฝึก โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.04$, S.D = 0.10)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

TITLE: A Research and development in a set of writing skills training for the primary students

AUTHOR: KornPapha Pholsom

DEGREE: M.Ed. (Educational Research and Evaluation)

ADVISORS: Asst. Prof. Acting Sub Lt. Dr. Arun Suikraduang Major Advisor
Asst. Prof. Dr. Paisarn Worakham Co-advisor

RAJABHAT MAHA SARAKHAM UNIVERSITY, 2015

ABSTRACT

This research aimed to 1) study the problem condition of learning and teaching writing skills for Prathomsuksa Level 2) to create and find out the efficiency of Thai- Writing-Skills Learning Activities for Prathomsuksa Level 3) to try out the

Thai- Writing-Skills Learning Activities for Prathomsuksa Level 4) to evaluate the satisfaction of using the Thai- Writing-Skills Learning Activities for Prathomsuksa Level. The sample group was the 7 students who were studying in Prathomsuksa level at Buengkan Non-formal and Informal Education Center in the first semester of the academic year 2014. The sample selected by purposive sampling that was studied from the students who matched with the study's objectives. The instruments were 1) the questionnaire to study the problem condition of learning and teaching writing skills for Prathomsuksa level 2) the writing skills test by using the

Thai- Writing-Skills Learning Activities for Prathomsuksa level for 20 items and subordinate test for 4 sets which had 10 items each 3) the questionnaire to study the satisfaction of using the Thai- Writing-Skills Learning Activities for Prathomsuksa level 4) the Thai- Writing-Skills Learning Activities for Prathomsuksa level for 4 sets. The research tools were percentage (%), mean (\bar{X}), standard deviation (S.D.), and the Wilcoxon Signed Ranks Test.

The results of the research were as follows:

1. There were 70 words that the students had problem in writing.

2. The Thai- Writing-Skills Learning Activities for Prathomsuksa Level was suitable and practical which had the mean at 4.75 and the standard deviation at 0.20. The efficiency of the learning activities had value of 73.57/77.17 which was higher than the set criterion.

3. The Prathomsuksa-level students taught by this learning activities scored higher in the post-test with statistically significance at .05.

4. The Prathomsuksa-level students taught by this learning activities had satisfaction on the exercises as a whole was at the highest level ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.10).

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความรู้และความกรุณาและช่วยเหลือเป็นอย่างดีจาก ผศ. ว่าที่ ร.ต. ดร.อรัญญา ชูกระตืออง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ ผศ.ดร.ไพศาล วรคำ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ในการช่วยเหลือให้คำปรึกษาแนะนำ แก้ไขข้อบกพร่อง ตลอดจนตรวจสอบเนื้อหาให้ครอบคลุมสมบูรณ์ พร้อมด้วยความเอาใจใส่ดูแลอย่างใกล้ชิดมาโดยตลอด ผู้วิจัยมีความซาบซึ้ง ประทับใจ และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ดร.ปิยะธิดา ปัญญา ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งให้ได้ข้อคิด ให้ข้อเสนอแนะในการสอบวิทยานิพนธ์ และแก้ไขข้อบกพร่องด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดีเพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.พงศธร โพธิ์พูลศักดิ์ ดร.ปิยะธิดา ปัญญา อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม คุณครูธีรวัฒน์ แสงสว่าง คุณครูปวีศรา ทองสด และคุณครูชัยนาท ปั่นสันเทียะ ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ ช่วยเหลือแนะนำในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม และคณาจารย์ผู้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัยทุกท่าน

ขอขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการโรงเรียน และขอขอบคุณนักศึกษาทุกกลุ่มตัวอย่างทุกคน ที่ให้ความอนุเคราะห์ และอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

ประโยชน์จากการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้บิดา มารดา ตลอดจนครู อาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ให้ชีวิต ให้สติปัญญา ให้ความรัก ให้ความหวัง ให้กำลังใจในการทำงานและการดำรงชีวิต ตลอดจนบูรพาจารย์ที่มีส่วนสร้างพื้นฐานการศึกษาแก่ผู้วิจัย

กรปภา ผลส้ม

สารบัญ

หัวเรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ข
ABSTRACT	ง
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญแผนภาพ	ญ
สารบัญตารางภาคผนวก	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	4
ขอบเขตการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	9
หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	12
พรบ. ส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย พ.ศ. 2551	23
หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	32
การวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา	33
ชุดฝึกทักษะ	41
การเขียนสะกดคำ	48
แผนจัดการเรียนรู้	53
ความหมายของความพึงพอใจ	55
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	62
กรอบแนวคิดการวิจัย	66

หัวเรื่อง	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	67
ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจสภาพปัญหา	67
ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ	68
ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ	70
ขั้นตอนที่ 4 การประเมินชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ	72
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	77
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	77
ลำดับขั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล	77
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	78
บทที่ 5 สรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	85
สรุปผลการวิจัย	85
อภิปรายผลการวิจัย	86
ข้อเสนอแนะ	89
บรรณานุกรม	90
ภาคผนวก ก สรุปแบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย	96
ภาคผนวก ข ตัวอย่างแผนจัดการเรียนรู้	100
ภาคผนวก ค ตัวอย่างชุดฝึกทักษะการเขียน	104
ภาคผนวก ง แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของข้อสอบวัดความสามารถในการเขียน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา	146
ภาคผนวก จ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน – หลังเรียน	149
ภาคผนวก ฉ แบบทดสอบย่อยระหว่างเรียน	153
ภาคผนวก ช ตัวอย่างเครื่องมือการวิจัย	162
ภาคผนวก ซ ตัวอย่างหนังสือขอความอนุเคราะห์	168
ประวัติผู้วิจัย	174

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	โครงสร้างหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	16
2	บัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	57
3	แบบแผนการทดลองโดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียน	72
4	ผลการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยการสรุปความจากข้อมูล การสัมภาษณ์ได้คำที่มีปัญหาด้านการเขียนสำหรับนักศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษา (70 คำ)	79
5	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและความเหมาะสมของชุดฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักศึกษา ระดับประถมศึกษา (ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน)	80
6	ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	81
7	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะ การเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษา	82
8	ผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อชุดฝึกทักษะการเขียน สำหรับ นักศึกษาระดับประถมศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	83

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่

หน้า

- 1 ความสัมพันธ์และความแตกต่างระหว่างการวิจัยการศึกษากับการวิจัยและพัฒนา
ทางการศึกษา 37
- 2 กรอบแนวคิดการวิจัย 66

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญตารางภาคผนวก

ตารางภาคผนวกที่	หน้า
1 บทสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย จำนวน 5 คน	97
2 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของข้อสอบวัดความสามารถในการเขียน สำหรับนักศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษา	147

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เมื่อวันที่ 18 กันยายน 2551 เป็นหลักสูตรที่มุ่งจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองอุดมการณ์การจัดการศึกษาตลอดชีวิต และการสร้างสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ตามปรัชญา “คิดเป็น” โดยกลุ่มเป้าหมายเป็นประชาชนที่ไม่ได้อยู่ในระบบโรงเรียน การศึกษาตลอดชีวิตเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ สามารถสนองการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง ให้บรรลุเป้าหมายอย่างเป็นรูปธรรม โดยมีนโยบายที่จะปรับเปลี่ยน สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เป็นสำนักงานการศึกษาตลอดชีวิต ที่จะทำให้การศึกษาตลอดชีวิตเป็นวิถีชีวิตของคนในชาติ ทุกคนเข้าถึงโอกาสทางการศึกษา สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต เกิดเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. 2554)

การจัดการศึกษาในประเทศไทย มี 3 ลักษณะ ได้แก่ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย สำหรับการศึกษาคือจะต้องจัดให้แก่ประชาชนส่วนใหญ่มากกว่าครึ่งหนึ่งของประเทศโดยมีกลุ่มเป้าหมายกว่า 30 ล้านคน คือ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย จากการติดตาม และประเมินผลการปฏิรูปการศึกษาตั้งแต่ปี 2552 ในประเด็น การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยในปี 2549 ปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานอายุ 15 – 59 ปี คือ 8.7 ปี ซึ่งต่ำกว่าประเทศอื่น และต่ำกว่าเป้าหมายที่วางไว้ ปี 2554 กำหนดไว้ 10 ปี ฉะนั้น จะเห็นได้ว่าปีการศึกษาของประชากรอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเท่านั้น ส่งผลต่อการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และกระทบต่อประสิทธิภาพแรงงานไทย นอกจากนี้ ยังมีข้อมูลที่สะท้อนถึงสภาพการศึกษาตลอดชีวิตในหลายประเด็นที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผลการสำรวจของสำนักงาน กศน. (พ.ศ. 2552) มีคนไทยรู้หนังสือประมาณ 96 % ไม่รู้หนังสือ 4-5 % หรือประมาณ 4 ล้านคน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มแรกผู้สูงอายุที่ไม่รู้หนังสือและล้มการอ่านหนังสือมีประมาณ 3 ล้านคน กลุ่มที่ 2 เด็กและเยาวชนที่ขาดโอกาสทางการศึกษามีประมาณ 1 ล้านคน การติดตามและประเมินผลการปฏิรูปการศึกษาตั้งแต่ปี 2552 พบว่า ด้านการศึกษาตลอดชีวิต การศึกษานอกระบบและการศึกษาตาม

อัยยาศัย แม้จะมีความก้าวหน้าจากเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้มีเครื่องมือมากขึ้นแต่ยังขาดเนื้อหา และวิธีการที่เหมาะสมที่จะทำให้มีสัมฤทธิ์ผลตามที่ควร อีกทั้งขาดการปรับปรุงกฎระเบียบที่จะ ให้อำนวยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง ทำให้การศึกษาลดชีวิตยังไม่เป็นวิถีของคนใน ชาติ จากรายงานการวิจัย เรื่อง การศึกษาลดชีวิตเพื่อสังคมไทย โดย รศ.ดร.สุมาลี สังข์ศรี ได้ กล่าวถึงปัญหาหลักการศึกษาลดชีวิตในไทยที่สำคัญ ดังนี้ การจัดการศึกษานอกระบบและ การศึกษาตามอัธยาศัย ไม่ได้เอื้อต่อกลุ่มเป้าหมายเท่าที่ควร ในเรื่องของเวลา/ค่าใช้จ่าย , ประเด็นเนื้อหาที่เรียนไม่เอื้อให้ผู้เรียนไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน, ครูใช้แนวการสอนแบบ ถ่ายทอดความรู้มากกว่าให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การศึกษานอกระบบมีข้อจำกัดเรื่องปริมาณ เนื่องจากมีกลุ่มเป้าหมายจำนวนมาก แต่แหล่งการเรียนรู้มีจำกัด การศึกษานอกระบบมีข้อจำกัด เรื่องคุณภาพ เรื่อง กิจกรรมการเรียนรู้ไม่สนองต่อความต้องการของผู้เรียน และกิจกรรมการ เรียนรู้ให้ความรู้และทักษะไม่เพียงพอ (กระทรวงศึกษาธิการภาค 8. 2552)

ภาษาเป็นสื่อแสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ความเป็นอยู่อารย ธรรม สมัยต่าง ๆ รวมทั้งวรรณกรรมและประวัติศาสตร์ของแต่ละชาติ (ประสิทธิ์ สิ้นทรัพย์ และคนอื่น ๆ. 2537 : 15) ประเทศไทยใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสารเป็นภาษาประจำปกติ ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและ เสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้าง ความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิต ร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบบการคิด วิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทาง วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2552 : 1) ภาษาไทยเป็นทักษะ ที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การอ่านและการฟังเป็นทักษะ การรับรู้เรื่องราว ความรู้ ประสบการณ์ ส่วนการพูดและการเขียน เป็นทักษะการแสดงออกด้วย ความคิดเห็นความรู้ประสบการณ์

ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษา 3 ระดับ คือ ระดับ ประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยแต่ละระดับใช้ เวลาเรียน 4 ภาคเรียน ประกอบด้วย 5 สาระ ดังนี้ สาระทักษะการเรียนรู้ เป็นสาระเกี่ยวกับการ เรียนรู้ด้วยตนเอง การใช้แหล่งเรียนรู้ การจัดการความรู้ การคิดเป็นและการวิจัยอย่างง่าย สาระ ความรู้พื้นฐาน เป็นสาระเกี่ยวกับภาษาและการสื่อสาร คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สาระการประกอบอาชีพ เป็นสาระเกี่ยวกับการมองเห็นช่องทางและการตัดสินใจประกอบ

อาชีพ ทักษะในอาชีพ การจัดการอาชีพอย่างมีคุณธรรมและการพัฒนาอาชีพให้มั่นคง
 สาระทักษะการดำเนินชีวิต เป็นสาระเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สุขภาพอนามัยและความ
 ปลอดภัยในการดำเนินชีวิต ศิลปะและสุนทรียภาพ สาระการพัฒนาสังคม เป็นสาระที่เกี่ยวกับ
 ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การเมือง การปกครอง ศาสนาวัฒนธรรมประเพณี
 หน้าที่พลเมือง และการพัฒนาตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม ปัจจุบันการจัดการเรียนการสอน
 กศน. อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ ได้จัดการเรียนการสอน ทั้ง 5 กลุ่มสาระ

จากการจัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษา ชั้นประถมศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา
 2556-2557 ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอเมืองบึงกาฬ ในส่วนของ
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พบว่า การเขียนสะกดคำเป็นสาระที่นักศึกษามีการประเมินอยู่ใน
 ระดับต่ำกว่าเกณฑ์ ที่ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอเมืองบึงกาฬ
 กำหนด ข้าพเจ้าผู้ปฏิบัติการสอน ได้ศึกษาสภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาพบว่า ผลการประเมิน
 และผลสัมฤทธิ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักศึกษาระดับประถมศึกษา ปีการศึกษา
 2556-2557 นักศึกษามีผลการเรียนเฉลี่ย ยังอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ เพราะมีนักศึกษาผ่าน
 เกณฑ์ประเมินคิดเป็นไม่ถึง ร้อยละ 70 โดยเฉพาะอย่างยิ่งเนื้อหาที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำมากคือด้าน
 ทักษะการเขียน ซึ่งควรได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้นและจากการทดสอบการเขียนตามคำบอกคำ
 พื้นฐานสำหรับนักศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 708 คำ โดยครูผู้สอนคัดคำที่นำไปใช้ใน
 ชีวิตประจำวันบ่อย ๆ จำนวน 120 คำ ใช้ในการทดสอบผลปรากฏว่าคำที่นักศึกษาเขียนไม่
 ถูกต้องส่วนมากอยู่ในกลุ่มมาตราตัวสะกดแม่ กง กน เกย และเกอว มากที่สุด จากการสังเกตและ
 วิเคราะห์การเรียนการสอนร่วมกับครูผู้สอนในรายวิชาภาษาไทย พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรม
 ตั้งใจเรียนดี นักศึกษาสามารถเขียนได้ แต่เขียนได้ไม่ถูกต้อง นักศึกษาควรได้รับการพัฒนาด้าน
 ทักษะการเขียน โดยครูผู้สอนจัดกิจกรรมที่เน้นนักศึกษาเป็นสำคัญ และเลือกที่จะใช้ชุดฝึกทักษะ
 การเขียน เพื่อพัฒนานักศึกษา

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะแก้ปัญหาให้นักศึกษา มีทักษะการเขียน โดย
 พัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งชุดฝึกทักษะการเขียนนี้จะเป็นสื่อประเภทหนึ่ง
 อาจจะเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและทักษะที่เพิ่มขึ้น
 และสามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันในสังคมอย่างมีความสุข และเพื่อเป็น
 แนวทางให้ครูผู้สอน ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีปัญหาทางด้านการเขียนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์หลักคือ เพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับประถมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ย่อย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการเรียนรู้เกี่ยวกับการเขียนการสอนการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับประถมศึกษา ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ
2. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับประถมศึกษา ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ
3. เพื่อทดลองใช้ชุดฝึกทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับประถมศึกษา ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ
4. เพื่อประเมินความพึงพอใจการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับประถมศึกษา ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ

ขอบเขตการวิจัย

ผู้วิจัยได้แบ่งการวิจัยออกเป็น 4 ขั้นตอน โดยกำหนดขอบเขตในแต่ละขั้นตอนออกเป็น 3 ด้านด้วยกัน คือ ขอบเขตด้านเนื้อหา ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล ขอบเขตด้านตัวแปร ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพปัญหา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ขั้นตอนในกาศึกษาสภาพปัญหามีขอบเขตด้านเนื้อหา คือ ศึกษาสภาพปัญหาในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยด้านเนื้อหา ในระดับประถมศึกษา ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลจาก ครูผู้สอน ระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดบึงกาฬ

2. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

กลุ่มเป้าหมาย คือ ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดบึงกาฬ จำนวน 5 คน ได้มาโดยการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา คือ ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับปัญหาในการสอนภาษาไทยด้านเนื้อหา โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ครูผู้สอน วิชาภาษาไทย ระดับประถมศึกษา เพื่อให้ทราบถึงปัญหาในการจัดการเรียนการสอน

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการสัมภาษณ์ครูผู้สอน ปีการศึกษา 2557 ระยะเวลา 2 สัปดาห์

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเขียน

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ขั้นตอนในการสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเขียนนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียน ตามเนื้อหาที่ผู้วิจัยได้ศึกษามาแล้วในขั้นตอนที่ 1

2. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูลในการพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนคือ

1. ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรวิชาภาษาไทย จำนวน 2 คน
2. ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและการประเมินผล จำนวน 2 คน
3. ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี จำนวน 1 คน

4. นักศึกษาระดับประถมศึกษา ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอศรีวิไล จังหวัดบึงกาฬ ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2557 จำนวน 6 คน ได้มาโดยการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา คือ

1. ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับความเหมาะสมของเนื้อหา เทคนิค วิธีการ ที่จะนำมาสร้างชุดฝึกทักษะการเขียน
2. ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเขียน

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเขียน ปีการศึกษา 2557 ระยะเวลา 3 สัปดาห์

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้ชุดฝึกทักษะการเขียน

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ขั้นตอนในการทดลองใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนมีขอบเขตด้านเนื้อหา คือ หาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเขียน ผู้วิจัยสร้างขึ้น และศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักศึกษา ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียน

2. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

กลุ่มเป้าหมาย คือ

1. นักศึกษาระดับประถมศึกษา ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2557 จำนวน 7 คน โดยวิธีการเลือกกลุ่มเป้าหมายแบบเจาะจง (Purposive sampling)

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรอิสระ คือ การเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียน

ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการเขียน

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการทดลองใช้ ปีการศึกษา 2557 ระยะเวลา 10 สัปดาห์

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อชุดฝึกทักษะการเขียนสำหรับนักศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ขั้นตอนในการวิจัยประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อชุดฝึกทักษะการเขียนมีขอบเขตด้านเนื้อหา คือ ศึกษาถึงความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประถมศึกษา ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย ระดับประถมศึกษา ที่มีต่อชุดฝึกทักษะการเขียน

2. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูลในการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อชุดฝึกทักษะการเขียน คือ

1. นักศึกษาระดับประถมศึกษา ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2557 ที่ได้รับการสอนในวิชาภาษาไทยด้วยชุดฝึกทักษะการเขียน จำนวน 7 คน โดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling)

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา คือ ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประถมศึกษา เกี่ยวกับ

ชุดฝึกทักษะการเขียน

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนงานและกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนการเขียน ชั้นประถมศึกษา ซึ่งประกอบด้วย มาตรฐานการเรียนรู้ สาระสำคัญ ผลการ เรียนรู้ที่คาดหวัง สาระการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล
2. ชุดฝึกทักษะการเขียน หมายถึง สื่อการเรียนประเภทเอกสารสำหรับให้นักศึกษา ได้ ปฏิบัติในครั้งนี้ เป็นชุดฝึกทักษะการเขียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนใช้ฝึกปฏิบัติด้านการเขียน
3. การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนโดยเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และ ตัวสะกดเป็นคำได้อย่างถูกต้องหลักเกณฑ์ และถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถานเพื่อให้ สามารถสื่อความหมายได้ถูกต้อง
4. การพัฒนา หมายถึง การทำให้เจริญ หรือทำให้ดีขึ้น ในที่นี้หมายถึง การพัฒนา ความสามารถในการเขียนโดยชุดฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักศึกษาให้ดีขึ้นในระดับที่ต้องการ หรือตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 70/70
5. ผู้เรียน หมายถึง นักศึกษาการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยที่เข้ารับ บริการกิจกรรมทางการศึกษา ในสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตาม อัธยาศัย
6. ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาที่วัดได้จากการทำชุดฝึก และการทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียนของ ชุดฝึกการเขียนสะกดคำ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้เกณฑ์ 70/70
 - 70 ตัวแรก หมายถึง การทำกิจกรรม และการทดสอบย่อยระหว่างเรียน จากชุดฝึก ทักษะการเขียนสะกดคำ จำนวน 4 ชุด
 - 70 ตัวหลัง หมายถึง การทดสอบความสามารถในการเขียนสะกดคำหลังเรียน
7. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชื่นชอบหรือความพอใจของนักศึกษา ที่มีต่อชุดฝึก ทักษะการเขียน สำหรับนักศึกษาระดับชั้นประถมศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในด้าน เนื้อหา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อและอุปกรณ์ ด้านวัดและประเมินผล

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แนวทางในการสร้างชุดฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อพัฒนาทักษะการเขียน สำหรับนักศึกษาระดับประถมศึกษา
2. นักศึกษามีทักษะการเขียนได้อย่างถูกต้อง
3. นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์โดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนสูงขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยเรียงเรียงตามลำดับดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
3. พรบ. ส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย พ.ศ. 2551
4. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
5. การวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา
6. ชุดฝึกทักษะ
7. การเขียนสะกดคำ
8. แผนจัดการเรียนรู้
9. ความหมายของความพึงพอใจ
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 10.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 10.2 งานวิจัยต่างประเทศ
11. กรอบแนวคิดการวิจัย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1. จุดมุ่งหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติ ให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 3) มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1.1 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรม บนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล

1.2 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ

1.3 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

1.4 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้

1.5 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.6 เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์ และสามารถมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1.6.1 มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัย และปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

1.6.2 มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต

1.6.3 มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัยและรักการออกกำลังกาย

1.6.4 มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

1.6.5 มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสมความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนั้นรัชชาติศาสน์ กษัตริย์ชื่อสัตย์สุจริตมีวินัยใฝ่เรียนรู้้อยู่อย่างพอเพียงมุ่งมั่นในการทำงานรักความเป็นไทยมีจิตสาธารณะ

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพบปัญหา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ การเรียนรู้ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ระดับสูงที่ผู้เรียนพึงรู้ ปฏิบัติได้ มีคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 5-29) ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิด วิเคราะห์ วิเคราะห์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 34)

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ต้องมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่านเพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

การเขียนการเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่าง ๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกพูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นทางการเป็นผลการพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการ และไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อน้อมน้าวจิตใจ

หลักการใช้ภาษาไทยธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทยการใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

วรรณคดีและวรรณกรรมวิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูลแนวความคิดคุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษาเพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน (กระทรวงศึกษาธิการ.

2551 : 12-14)

สรุปได้ว่าในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่กล่าวถึงในการเขียนการเขียนสะกดตามอักษรวิธี การเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่าง ๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 49 กำหนดว่า บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ และมาตรา 80 ได้กำหนดเป็นนโยบายด้านการศึกษาว่า ต้องดำเนินการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน การจัดการศึกษาในทุกระดับและทุกรูปแบบ ให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม จัดให้มีแผนการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายเพื่อพัฒนาการศึกษาของชาติ ซึ่งกฎหมายเพื่อพัฒนาการศึกษาของชาติ กำหนดให้มีการส่งเสริมการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 15 กำหนดนิยามการศึกษานอกระบบ เป็นการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลา ของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตร จะต้องมีความเหมาะสม สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่มเป้าหมาย ดังนั้นการพัฒนาหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงเป็นการพัฒนาหลักสูตรที่มีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหา และ

ความต้องการของบุคคลที่อยู่นอกโรงเรียน ซึ่งเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์จากการทำงานและการประกอบอาชีพ โดยกำหนดสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ให้มีความสำคัญกับการพัฒนากลุ่มเป้าหมายด้านจิตใจ ให้มีคุณธรรม ควบคู่ไปกับการพัฒนาการเรียนรู้ สร้างภูมิคุ้มกัน สามารถจัดการกับองค์ความรู้ ทั้งภูมิปัญญาท้องถิ่น และเทคโนโลยี เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา สร้างภูมิคุ้มกันตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงรวมทั้งคำนึงถึงธรรมชาติการเรียนรู้ของผู้เรียน ที่อยู่นอกระบบโรงเรียน และสอดคล้องกับสภาพ เศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง ความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีและการสื่อสาร

ปรัชญา

หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ยึดปรัชญา “คิดเป็น” มาใช้ในการจัดการศึกษา ปรัชญา “คิดเป็น” อยู่บนพื้นฐานความคิดที่ว่า ความต้องการของแต่ละบุคคลไม่เหมือนกัน แต่ทุกคนมีจุดรวมของความต้องการที่เหมือนกัน คือ ทุกคนต้องการความสุข คนเราจะมีมีความสุขเมื่อตัวเรา ความรู้ทางวิชาการ สังคมและสิ่งแวดล้อมผสมกลมกลืนกันได้ก็จะมีมีความสุข โดยคิดแบบพอเพียง พอประมาณ ไม่มากไม่น้อย เป็นทางสายกลาง สามารถอธิบายได้ด้วยเหตุผล

กระบวนการเรียนรู้ ตามปรัชญา “คิดเป็น” มีผู้เรียนสำคัญที่สุด โดยครูจะเป็นเพียงผู้จัดโอกาส กระตุ้นให้ผู้เรียนคิด วิเคราะห์ ปัญหาหรือความต้องการ มีการเรียนรู้จากข้อมูลจริง และตัดสินใจบนฐานข้อมูลที่เพียงพอและเชื่อถือได้ คือ ข้อมูลตนเอง วิชาการ ชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อม ถ้าหากสามารถทำให้ปัญหาหายไป กระบวนการก็ยุติลง ถ้ายังไม่พอใจแสดงว่ายังมีปัญหาอยู่ ก็จะเริ่มกระบวนการพิจารณาทางเลือกใหม่อีกครั้ง กระบวนการนี้จะยุติลงเมื่อบุคคลพอใจและมีความสุข

หลักการ

หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดหลักการไว้ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นด้านสาระการเรียนรู้ เวลาเรียน และการจัดการเรียนรู้โดยเน้นการบูรณาการเนื้อหาให้สอดคล้องกับวิถีชีวิต ความแตกต่างระหว่างบุคคล และ ชุมชน สังคม
2. ส่งเสริมให้มีการเทียบโอนผลการเรียนจากการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้พัฒนาและเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยตระหนักว่าผู้เรียนมีความสำคัญ สามารถพัฒนาตนเองได้ตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ

4. ส่งเสริมให้ภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

จุดหมาย

หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม มีสติปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีศักยภาพในการประกอบอาชีพและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ต้องการ จึงกำหนดจุดหมายดังต่อไปนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงามและสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติสุข
2. มีความรู้พื้นฐานสำหรับการดำรงชีวิต และการเรียนรู้ต่อเนื่อง
3. มีความสามารถในการประกอบสัมมาอาชีพให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดและตามทันความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง
4. มีทักษะการดำเนินชีวิตที่ดี และสามารถจัดการกับชีวิต ชุมชน สังคมได้อย่างมีความสุขตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
5. มีความเข้าใจประวัติศาสตร์ชาติไทย ภูมิใจในความเป็นไทย โดยเฉพาะ ภาษา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี กีฬา ภูมิปัญญาไทย ความเป็นพลเมืองดี ปฏิบัติตนตามหลักธรรมของศาสนา ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
6. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
7. เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ มีทักษะในการแสวงหาความรู้ สามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้และบูรณาการความรู้มาใช้ในการพัฒนาตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ

กลุ่มเป้าหมาย

ประชาชนทั่วไปที่ไม่อยู่ในระบบโรงเรียน

โครงสร้าง

เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามหลักการ จุดหมาย และมาตรฐานการเรียนรู้ ที่กำหนดไว้ให้สถานศึกษาและภาคีเครือข่ายมีแนวปฏิบัติในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา จึงได้กำหนดโครงสร้างของหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ไว้ดังนี้

1. ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา แบ่งออกเป็นออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้คือ

1.1 ระดับประถมศึกษา

1.2 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

1.3 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

2. สารระการการเรียนรู้

สารระการการเรียนรู้ประกอบด้วย 5 สารระ ดังนี้

1. สารระทักษะการเรียนรู้ เป็นสารระเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง การใช้แหล่งเรียนรู้ การจัดการความรู้ การคิดเป็นและการวิจัยอย่างง่าย
2. สารระความรู้พื้นฐาน เป็นสารระเกี่ยวกับภาษาและการสื่อสาร คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
3. สารระการประกอบอาชีพ เป็นสารระเกี่ยวกับการมองเห็นช่องทางและการตัดสินใจประกอบอาชีพ ทักษะในอาชีพ การจัดการอาชีพอย่างมีคุณธรรมและการพัฒนาอาชีพให้มั่นคง

4. สารระทักษะการดำเนินชีวิต เป็นสารระเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สุขภาพอนามัยและความปลอดภัยในการดำเนินชีวิต ศิลปะและสุนทรียภาพ

5. สารระการพัฒนาสังคม เป็นสารระที่เกี่ยวกับ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การเมือง การปกครอง ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี หน้าที่พลเมือง และการพัฒนาตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม

3. กิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิต

กิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิตเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม

4. มาตรฐานการเรียนรู้

หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ ตามสารระการเรียนรู้ทั้ง 5 สารระ ที่เป็นข้อกำหนดคุณภาพของผู้เรียน ดังนี้

1. มาตรฐานการเรียนรู้การศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละสารระการเรียนรู้เมื่อผู้เรียนเรียนจบหลักสูตร การศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2. มาตรฐานการเรียนรู้ระดับ เป็นมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละสารระการเรียนรู้ เมื่อผู้เรียนเรียนจบในแต่ละระดับ ตามหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

5. เวลาเรียน

ในแต่ละระดับใช้เวลาเรียน 4 ภาคเรียน ยกเว้นกรณีที่มีการเทียบโอนผลการเรียน ทั้งนี้ ผู้เรียนต้องลงทะเบียนเรียนในสถานศึกษาอย่างน้อย 1 ภาคเรียน

6. หน่วยกิต

ใช้เวลาเรียน 40 ชั่วโมง มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

7. โครงสร้างหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พุทธศักราช 2551

ตารางที่ 1 โครงสร้างหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พุทธศักราช 2551

สาระการเรียนรู้	จำนวนหน่วยกิต					
	ประถมศึกษา		มัธยมศึกษาตอนต้น		มัธยมศึกษาตอนปลาย	
	วิชาบังคับ	วิชาเลือก	วิชาบังคับ	วิชาเลือก	วิชาบังคับ	วิชาเลือก
1. ทักษะการเรียนรู้	5		5		5	
2. ความรู้พื้นฐาน	12		16		20	
3. การประกอบอาชีพ	8		8		8	
4. ทักษะการดำเนินชีวิต	5		5		5	
5. การพัฒนาสังคม	6		6		6	
รวม	36	12	40	16	44	32
	48 หน่วยกิต		56 หน่วยกิต		76 หน่วยกิต	
กิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิต	200 ชั่วโมง		200 ชั่วโมง		200 ชั่วโมง	

หมายเหตุ วิชาเลือกในแต่ละระดับ สถานศึกษาต้องจัดให้กับผู้เรียน เรียนรู้จากการทำโครงการ จำนวนอย่างน้อย 3 หน่วยกิต

หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ประกอบด้วย

1. สาระการเรียนรู้ 5 สาระ คือ ทักษะการเรียนรู้ ความรู้พื้นฐาน การประกอบอาชีพ ทักษะการดำเนินชีวิต และการพัฒนาสังคม
2. จำนวนหน่วยกิตในแต่ละระดับ ดังนี้
 - 2.1 ระดับประถมศึกษา ไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิต แบ่งเป็นวิชาบังคับ 36 หน่วยกิต และวิชาเลือกไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต
 - 2.2 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ไม่น้อยกว่า 56 หน่วยกิต แบ่งเป็นวิชาบังคับ 40 หน่วยกิต และวิชาเลือกไม่น้อยกว่า 16 หน่วยกิต
 - 2.3 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ไม่น้อยกว่า 76 หน่วยกิต แบ่งเป็นวิชาบังคับ 44 หน่วยกิต และวิชาเลือกไม่น้อยกว่า 32 หน่วยกิต

3. ผู้เรียนต้องทำกิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิตระดับละไม่น้อยกว่า 200 ชั่วโมง

1. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ประกอบด้วยสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ดังนี้

1. สาระทักษะการเรียนรู้ ประกอบด้วย 5 มาตรฐาน

มาตรฐานที่ 1.1 มีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะและเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ด้วย

ตนเอง

มาตรฐานที่ 1.2 มีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะและเจตคติที่ดีต่อการใช้แหล่งเรียนรู้

มาตรฐานที่ 1.3 มีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะและเจตคติที่ดีต่อการจัดการความรู้

มาตรฐานที่ 1.4 มีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะและเจตคติที่ดีต่อการคิดเป็น

มาตรฐานที่ 1.5 มีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะและเจตคติที่ดีต่อการวิจัยอย่างง่าย

2. สาระความรู้พื้นฐาน ประกอบด้วย 2 มาตรฐาน ดังนี้

มาตรฐานที่ 2.1 มีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับภาษาและการ

สื่อสารมาตรฐานที่ 2.2 มีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับคณิตศาสตร์

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

3. สาระการประกอบอาชีพ ประกอบด้วย 4 มาตรฐาน ดังนี้

มาตรฐานที่ 3.1 มีความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ดีในงานอาชีพ มองเห็น

ช่องทางและตัดสินใจประกอบอาชีพได้ตามความต้องการ และศักยภาพของตนเอง

มาตรฐานที่ 3.2 มีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะในอาชีพที่ตัดสินใจเลือก

มาตรฐานที่ 3.3 มีความรู้ ความเข้าใจ ในการจัดการอาชีพอย่างมีคุณธรรม

มาตรฐานที่ 3.4 มีความรู้ ความเข้าใจ ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคง

4. สาระทักษะการดำเนินชีวิต ประกอบด้วย 3 มาตรฐาน ดังนี้

มาตรฐานที่ 4.1 มีความรู้ ความเข้าใจ เจตคติที่ดีเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและสามารถประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสม

มาตรฐานที่ 4.2 มีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะและเจตคติที่ดีเกี่ยวกับการดูแล ส่งเสริมสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยในการดำเนินชีวิต

มาตรฐานที่ 4.3 มีความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ดีเกี่ยวกับศิลปะและสุนทรียภาพ

5. สาระการพัฒนาสังคม ประกอบด้วย 4 มาตรฐาน ดังนี้

มาตรฐานที่ 5.1 มีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญเกี่ยวกับ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การเมือง การปกครอง สามารถนำมาปรับใช้ในการดำรงชีวิต

มาตรฐานที่ 5.2 มีความรู้ ความเข้าใจ เห็นคุณค่าและสืบทอดศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

มาตรฐานที่ 5.3 ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย มีจิตสาธารณะ เพื่อความสงบสุขของสังคม

มาตรฐานที่ 5.4 มีความรู้ ความเข้าใจ เห็นความสำคัญของหลักการพัฒนา และสามารถพัฒนาตนเอง ครอบครัว ชุมชน/สังคม

หมายเหตุ สาระการเรียนรู้ความรู้พื้นฐาน มาตรฐานที่ 2.1 มีความรู้ความเข้าใจ ทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับภาษาและการสื่อสาร ซึ่งภาษาในมาตรฐานนี้หมายถึง ภาษาไทย และภาษาต่างประเทศ

การจัดการเรียนรู้

1. วิธีการจัดการเรียนรู้

การเรียนการสอนอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมีวิธีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ดังนี้

1. การเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนกำหนดแผนการเรียนรู้ของตนเองตามรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียน โดยมีครูเป็นที่ปรึกษาและให้คำแนะนำในการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง ภูมิปัญญา ผู้รู้ และสื่อต่าง ๆ

2. การเรียนรู้แบบพบกลุ่ม เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดให้ผู้เรียนมาพบกัน โดยมีครูเป็นผู้ดำเนินการให้เกิดกระบวนการกลุ่ม เพื่อให้มีการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และหาข้อสรุปร่วมกัน

3. การเรียนรู้แบบทางไกล เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้จากสื่อต่าง ๆ โดยที่ผู้เรียนและครูจะสื่อสารกันทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์เป็นส่วนใหญ่ หรือถ้ามีความจำเป็นอาจพบกันเป็นครั้งคราว

4. การเรียนรู้แบบชั้นเรียน เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่สถานศึกษากำหนดรายวิชา เวลาเรียน และสถานที่ ที่ชัดเจน ซึ่งวิธีการจัดการเรียนรู้เหมาะสำหรับผู้เรียนที่มีเวลาเข้ามาเข้าชั้นเรียน

5. การเรียนรู้ตามอัธยาศัย เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามความต้องการ และความสนใจ จากสื่อเอกสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือจากการฝึกปฏิบัติตามแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ แล้วย้นำความรู้และประสบการณ์มาเทียบโอนเข้าสู่หลักสูตรการศึกษานอกระบบ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

6. การเรียนรู้จากการทำโครงการ เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนกำหนดเรื่องโดยสมัครใจ ตามความสนใจ ความต้องการ หรือสภาพปัญหา ที่จะนำไปสู่การศึกษาค้นคว้า ทดลอง ลงมือปฏิบัติจริง และมีการสรุปผลการดำเนินการตามโครงการ โดยมีครูเป็นผู้ให้คำปรึกษา แนะนำ อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ และกระตุ้นเสริมแรงให้เกิดการเรียนรู้

7. การเรียนรู้รูปแบบอื่น ๆ สถานศึกษาสามารถออกแบบวิธีการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบอื่น ๆ ได้ตามความต้องการของผู้เรียน

วิธีการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวข้างต้น สถานศึกษาและผู้เรียนร่วมกันกำหนดวิธีเรียน โดยเลือกเรียนวิธีใดวิธีหนึ่ง หรือหลายวิธีก็ได้ขึ้นอยู่กับความยากง่ายของเนื้อหา และสอดคล้องกับวิถี ชีวิต และการทำงานของผู้เรียน โดยขณะเดียวกันสถานศึกษาสามารถจัดให้มีการสอนเสริมได้ทุกวิธีเรียน เพื่อเติมเต็มความรู้ให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้

2. การจัดการกระบวนการเรียนรู้

การจัดการกระบวนการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนสู่ความเป็นคน “คิดเป็น” โดยเน้นพัฒนาทักษะการแสวงหาความรู้ ประยุกต์ใช้ความรู้ และสร้างองค์ความรู้สำหรับตนเอง และชุมชน สังคม ซึ่งกำหนดการจัดการจัดการกระบวนการเรียนรู้ กศน. หรือ ONIE MODEL ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบตามปรัชญา “คิดเป็น” ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดสภาพ ปัญหา ความต้องการในการเรียนรู้ (O : Orientation)

ขั้นที่ 2 แสวงหาข้อมูลและจัดการเรียนรู้ (N : New ways of learning)

ขั้นที่ 3 ปฏิบัติและนำไปประยุกต์ใช้ (I : Implementation)

ขั้นที่ 4 ประเมินผลการเรียนรู้ (E : Evaluation)

ขั้นที่ 1 กำหนดสภาพ ปัญหา ความต้องการในการเรียนรู้ (O : Orientation)

เป็นการเรียนรู้จากสภาพ ปัญหา หรือความต้องการของผู้เรียน และชุมชน สังคม โดยให้เชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิม และสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตร
ขั้นตอนการเรียนรู้

1. ครูและผู้เรียนร่วมกันกำหนดสภาพ ปัญหา ความต้องการในการเรียนรู้ ซึ่งอาจจะได้มาจากสถานการณ์ในขณะนั้น หรือเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง หรือเป็นประเด็นที่กำลังขัดแย้ง และกำลังอยู่ในความสนใจของชุมชน ซึ่งจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนกระตือรือร้นที่จะหาทางออกของปัญหา หรือความต้องการนั้น ๆ

2. ทำความเข้าใจกับสภาพ ปัญหา ความต้องการในสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ โดยดึงความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้เรียน เน้นการมีส่วนร่วม มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้สะท้อนความคิดและอภิปรายโดยให้เชื่อมโยงกับความรู้ใหม่

3. วางแผนการเรียนรู้ที่เหมาะสม โดยกิจกรรมการเรียนรู้ที่กำหนดสามารถมองเห็นแนวทางในการค้นพบความรู้หรือคำตอบได้ด้วยตนเอง

ขั้นที่ 2 ขั้นแสวงหาข้อมูลและจัดการเรียนรู้ (N : New ways of learning)

การแสวงหาข้อมูล และจัดการเรียนรู้ โดยศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ และรวบรวมข้อมูลของตนเอง ข้อมูลของชุมชน สังคม และข้อมูลทางวิชาการ จากสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายมีการระดมความคิดเห็น วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล และสรุปเป็นความรู้

ขั้นตอนการเรียนรู้

1. ผู้เรียนแสวงหาความรู้ตามแผนการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ โดยเน้นการเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ กระบวนการกลุ่ม ศึกษาจากผู้รู้ / ภูมิปัญญาและวิธีอื่น ๆ ที่เหมาะสม

2. ครูและผู้เรียนร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสรุปความรู้เบื้องต้น โดยใช้คำถามปลายเปิดในการชวนคิด ชวนคุย เป็นเครื่องมือ ด้วยกระบวนการการระดมสมอง สะท้อนความคิดและอภิปราย

3. ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ไปตรวจสอบความถูกต้อง เพื่อประเมินความเป็นไปได้โดยวิธีต่าง ๆ เช่น การทดลอง การทดสอบ การตรวจสอบกับผู้รู้

ขั้นที่ 3 การปฏิบัติและนำไปประยุกต์ใช้ (I : Implementation)

นำความรู้ที่ได้ไปปฏิบัติ และประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ เหมาะสมกับวัฒนธรรมและสังคม

ขั้นตอนการเรียนรู้

ผู้เรียนปฏิบัติตามขั้นตอน โดยสังเกตปรากฏการณ์ จดบันทึก และสรุปผล เก็บรวบรวมไว้ในแฟ้มสะสมงาน ระหว่างดำเนินการต้องมีการตรวจสอบหาข้อบกพร่อง และรวบรวมไว้ในแฟ้มสะสมงาน

ขั้นที่ 4 การประเมินผลการเรียนรู้ (E : Evaluation)

ประเมิน ทบทวน แก้ไขข้อบกพร่อง ผลจากการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้แล้วสรุปเป็นความรู้ใหม่ พร้อมกับเผยแพร่ผลงาน

ขั้นตอนการเรียนรู้

ครู และผู้เรียนนำแฟ้มสะสมงาน และผลงานที่ได้จากการปฏิบัติมาใช้เป็นสารสนเทศในการประเมินคุณภาพการเรียนรู้

1. ครูและผู้เรียนร่วมกันสร้างเกณฑ์การประเมินคุณภาพการเรียนรู้
2. ครู ผู้เรียนและผู้เกี่ยวข้องร่วมกันประเมิน พัฒนาการเรียนรู้ให้เป็นไปตาม

เกณฑ์คุณภาพการเรียนรู้

การจัดกระบวนการเรียนรู้ ทั้ง 4 ขั้นตอนเป็นวงจรของกระบวนการเรียนรู้ ตามปรัชญาคิดเป็น ซึ่งสถานศึกษาสามารถปรับใช้ ขั้นตอนการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมตามสภาพของรายวิชา หรือเงื่อนไขอื่น ๆ ตามความต้องการของผู้เรียน

3. สื่อการเรียนรู้

ในการจัดการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยการใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อบุคคล ภูมิปัญญา แหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่ในท้องถิ่น ชุมชนและแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ผู้เรียน ครู สามารถพัฒนาสื่อการเรียนรู้ขึ้นเองหรือนำสื่อต่าง ๆ ที่มีอยู่ใกล้ตัวและข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการเรียนรู้ โดยใช้วิจารณญาณในการเลือกใช้สื่อต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีคุณค่า น่าสนใจ ขวนคิด ขวนติดตาม เข้าใจง่าย เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักวิธีการแสวงหาความรู้ เกิดการเรียนรู้อย่างกว้างขวาง ลึกซึ้งและต่อเนื่องตลอดเวลา

4. การเทียบโอน

สถานศึกษาต้องจัดให้มีการเทียบโอนผลการเรียน หรือเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ของผู้เรียน ให้เป็นส่วนหนึ่งของผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยสถานศึกษาต้องจัดทำระเบียบหรือแนวปฏิบัติการเทียบโอนให้สอดคล้องกับแนวทางการเทียบโอนที่สำนักงาน กศน. กำหนด

5. การวัดและประเมินผลการเรียน

การวัดและประเมินผลการเรียน เป็นกระบวนการที่ให้ได้มาซึ่งข้อมูลสารสนเทศที่แสดงถึงการพัฒนา ความก้าวหน้า ความสำเร็จ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้ได้เต็มศักยภาพ เกิดทักษะ กระบวนการและค่านิยมที่พึงประสงค์ ซึ่งสถานศึกษาในฐานะเป็นผู้รับผิดชอบการจัดการศึกษา จะต้องจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผลการเรียนของสถานศึกษา เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกันและเป็นไปในมาตรฐานเดียวกัน

1. การวัดและประเมินผลรายวิชา เป็นการประเมินผลการเรียน

รายวิชา สถานศึกษาต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้ทราบว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์อันเป็นผลเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพียงใด และต้องมีการประเมินผลรวม เพื่อทราบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้หรือไม่อย่างไร ดังนั้น การวัดและประเมินผลจึงต้องใช้เครื่องมือและวิธีการที่หลากหลายให้สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

2. การประเมินกิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิต เป็นการประเมินสิ่งที่ผู้เรียนปฏิบัติ เพื่อการพัฒนาตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม โดยพิจารณาทั้งเวลาการเข้าร่วมกิจกรรม การปฏิบัติกิจกรรมและผลจากการปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียนตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

3. การประเมินคุณธรรม เป็นการประเมินสิ่งที่ต้องการปลูกฝังในตัวผู้เรียน โดยประเมินจากกิจกรรมการเรียนรู้ทางด้านการพัฒนาตน การพัฒนางาน การอยู่ร่วมกันในสังคม อย่างมีความสุข การพัฒนาคุณภาพชีวิต การเข้าร่วมกิจกรรม การเรียนรู้ในรายวิชาต่าง ๆ และกิจกรรมในลักษณะอื่น ๆ ที่สถานศึกษาจัดขึ้น เพื่อเสริมสร้างคุณธรรมให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน

4. การประเมินคุณภาพการศึกษานอกระบบระดับชาติ สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนเข้ารับการประเมินคุณภาพการศึกษานอกระบบระดับชาติ ในภาคเรียนสุดท้ายของทุกระดับการศึกษาในสาระการเรียนรู้ที่สำนักงาน กศน. กำหนด การประเมินคุณภาพการศึกษานอกระบบระดับชาติมีวัตถุประสงค์เพื่อทราบผลการเรียนของผู้เรียนสำหรับนำไปใช้ในการวางแผน ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษานอกระบบต่อไป การประเมินดังกล่าวไม่มีผลต่อการได้หรือตกของผู้เรียน

6. การจบหลักสูตร

ผู้จบการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในแต่ละระดับการศึกษาต้องผ่านเกณฑ์การจบหลักสูตร ดังนี้

1. ผ่านการประเมินและได้รับผลการตัดสินการเรียนตามเกณฑ์ที่สถานศึกษา กำหนดทั้ง 5 สาระการเรียนรู้ และได้ตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดตามโครงสร้างหลักสูตร
2. ผ่านกระบวนการประเมินกิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิตไม่น้อยกว่า 100 ชั่วโมง
3. ผ่านกระบวนการประเมินคุณธรรม
4. เข้ารับการประเมินคุณภาพการศึกษานอกระบบระดับชาติ

7. เอกสารหลักฐานการศึกษา

เอกสารหลักฐานการศึกษาให้เป็นไปตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด สถานศึกษา ทุกแห่งต้องใช้เอกสารหลักฐานการศึกษาเหมือนกัน เพื่อประโยชน์ในการสื่อความเข้าใจที่ตรงกัน และการส่งต่อได้แก่

1. ระเบียบแสดงผลการเรียน
2. หลักฐานแสดงวุฒิการศึกษา (ประกาศนียบัตร)
3. แบบรายงานผู้สำเร็จการศึกษา

เอกสารหลักฐานการศึกษาอื่น ๆ สถานศึกษาต้องพิจารณาจัดทำเพื่อใช้ประกอบการ จัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตามที่เห็นสมควร เช่น แบบประเมินผลกิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิต

สรุปได้ว่าในหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในสาระการเรียนรู้ ที่กล่าวถึงสาระความรู้พื้นฐาน เป็นสาระเกี่ยวกับภาษาและการสื่อสาร ถือว่าเป็นทักษะด้านการเขียน

พรบ.ส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย พ.ศ. 2551

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่าโดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้(กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 22-25)

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับกับการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยซึ่งดำเนินการโดยสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน ตามกฎหมายที่เกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาที่ได้บัญญัติไว้แล้ว

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“การศึกษานอกระบบ” หมายความว่า กิจกรรมการศึกษาที่มีกลุ่มเป้าหมายผู้รับบริการ และวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ที่ชัดเจน มีรูปแบบ หลักสูตร วิธีการจัดและระยะเวลาเรียนหรือฝึกอบรมที่ยืดหยุ่นและหลากหลายตามสภาพความต้องการและศักยภาพในการเรียนรู้ของกลุ่มเป้าหมายนั้นและมีวิธีการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ที่มีมาตรฐานเพื่อรับคุณวุฒิทางการศึกษา หรือเพื่อจัดระดับผลการเรียนรู้

“การศึกษาตามอัธยาศัย” หมายความว่า กิจกรรมการเรียนรู้ในวิถีชีวิตประจำวันของบุคคลซึ่งบุคคลสามารถเลือกที่จะเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ตามความสนใจ ความต้องการ โอกาส ความพร้อม และศักยภาพในการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล

“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานศึกษาที่จัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

“ภาคีเครือข่าย” หมายความว่า บุคคล ครอบครัวยุ ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และองค์กรอื่น รวมทั้งสถานศึกษาอื่นที่มีได้สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยที่มีส่วนร่วมหรือมีวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมสนับสนุนและประสานความร่วมมือการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา ให้บุคคลได้รับการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติโดยให้บุคคลซึ่งได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานไปแล้วหรือไม่ก็ตามมีสิทธิได้รับการศึกษาในรูปแบบการศึกษานอกระบบหรือการศึกษาตามอัธยาศัยได้ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามกระบวนการและการดำเนินการที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 6 การส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยให้ยึดหลักดังต่อไปนี้

1. การศึกษานอกระบบ

(ก) ความเสมอภาคในการเข้าถึงและได้รับการศึกษาอย่างกว้างขวาง ทั่วถึง เป็นธรรม และมีคุณภาพเหมาะสมกับสภาพชีวิตของประชาชน

(ข) การกระจายอำนาจแก่สถานศึกษาและการให้ภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้

2. การศึกษาตามอัธยาศัย

(ก) การเข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความสนใจและวิถีชีวิตของผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมาย

(ข) การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ให้มีความหลากหลายทั้งส่วนที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น และส่วนที่นำเทคโนโลยีมาใช้ในการศึกษา

(ค) การจัดกรอบหรือแนวทางการเรียนรู้ที่เป็นคุณประโยชน์ต่อผู้เรียน

มาตรา 7 การส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษานอกระบบ ให้ดำเนินการเพื่อเป้าหมายในเรื่องดังต่อไปนี้

(1) ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาศักยภาพกำลังคนและสังคมที่ใช้ความรู้และภูมิปัญญาเป็นฐานในการพัฒนา ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ความมั่นคง และคุณภาพชีวิต ทั้งนี้ ตามแนวทางการพัฒนาประเทศ

(2) ภาคีเครือข่ายเกิดแรงจูงใจและความพร้อมในการมีส่วนร่วมเพื่อจัดกิจกรรมการศึกษา

มาตรา 8 การส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาตามอัธยาศัย ให้ดำเนินการเพื่อเป้าหมายในเรื่องดังต่อไปนี้

(1) ผู้เรียนได้รับความรู้และทักษะพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ที่จะเอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

(2) ผู้เรียนได้เรียนรู้สาระที่สอดคล้องกับความสนใจและความจำเป็นในการยกระดับคุณภาพชีวิตทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

(3) ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์และเทียบโอนผลการเรียนกับการศึกษาในระบบและการศึกษานอกระบบ

มาตรา 9 ให้กระทรวงศึกษาธิการส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย โดยให้ความสำคัญแก่ผู้เกี่ยวข้องตามบทบาทและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) ผู้เรียน ซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับประโยชน์ มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ และสามารถเลือกรับบริการได้หลากหลายตามความต้องการของตนเอง

(2) ผู้จัดการเรียนรู้สำหรับการศึกษานอกระบบ และผู้จัดแหล่งการเรียนรู้สำหรับการศึกษิตตามอัธยาศัย มีการดำเนินการที่หลากหลายตามศักยภาพเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนโดยบูรณาการความรู้ ปฏักฝักคุณธรรม และค่านิยมที่ติงาม

(3) ผู้ส่งเสริมและสนับสนุน ซึ่งเป็นผู้ที่เอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้เรียนและผู้จัดการเรียนรู้มีการดำเนินการที่หลากหลาย เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

มาตรา 10 เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องและภาคีเครือข่ายอาจดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนในเรื่องดังต่อไปนี้

(1) สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษิตที่จำเป็นสำหรับการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย และการช่วยเหลือด้านการเงินเพื่อการจัดการศึกษานอกระบบ

(2) การจัดการศึกษา การพัฒนาวิชาการและบุคลากร การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรเพื่อการศึกษิต และการยกย่องประกาศเกียรติคุณสำหรับผู้จัดการเรียนรู้การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

(3) สิทธิประโยชน์ตามความเหมาะสมให้แก่ผู้ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษานอกระบบ

(4) การสร้างและพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนของการศึกษิตตามอัธยาศัยสามารถเข้าถึงได้ตามความเหมาะสม

(5) ทรัพยากรอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเพื่อให้บุคคลและชุมชนได้เรียนรู้ตามความสนใจและความต้องการที่สอดคล้องกับความจำเป็นในสังคมของการศึกษิตตามอัธยาศัย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการส่งเสริมและสนับสนุนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 11 เพื่อประโยชน์ในการจัดและพัฒนาการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยให้ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องร่วมมือกับภาคีเครือข่าย เพื่อดำเนินการในเรื่องดังต่อไปนี้

(1) จัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการเรียนรู้ เช่น แหล่งการเรียนรู้ ศูนย์การเรียนรู้ ชุมชนสื่อและเทคโนโลยีที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้

(2) ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของภาคีเครือข่าย เพื่อให้เกิดความร่วมมือและการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

(3) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคีเครือข่าย ได้รับโอกาสในการจัดสรรทรัพยากรและเข้าถึงแหล่งเงินทุนเพื่อการทำงาน

มาตรา 12 เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) กำหนดนโยบายและแผนการส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยที่สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(2) กำหนดแนวทางการดำเนินการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

(3) ส่งเสริมและสนับสนุนการประสานงานระหว่างส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

(4) เสนอแนะต่อรัฐมนตรีในการจัดทำและการพัฒนาระบบการเทียบโอนผลการเรียนจากการเรียนรู้ในการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

(5) ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา 13 ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เรียกว่า

“คณะอนุกรรมการภาคีเครือข่าย” ที่ประกอบด้วยภาคส่วนต่าง ๆ ของสังคมที่เข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จำนวนอนุกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มาของประธานและอนุกรรมการวาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่ง รวมทั้งอำนาจหน้าที่ของคณะอนุกรรมการภาคีเครือข่าย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 14 ให้มีสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยขึ้นในสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน กศน.” โดยมีเลขาธิการสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เรียกโดยย่อว่า

“เลขาธิการ กศน.” ซึ่งมีฐานะเป็นอธิบดีและเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ พนักงานและลูกจ้าง และรับผิดชอบการทำงานของสำนักงาน สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) เป็นหน่วยงานกลางในการดำเนินการ ส่งเสริม สนับสนุน และประสานงานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย และรับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ

(2) จัดทำข้อเสนอแนะ นโยบาย ยุทธศาสตร์ แผน และมาตรฐานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยต่อคณะกรรมการ

(3) ส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการพัฒนาคุณภาพทางวิชาการ การวิจัย การพัฒนาหลักสูตรและนวัตกรรมทางการศึกษา บุคลากร และระบบข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

(4) ส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน การเทียบโอนความรู้ และประสบการณ์ และการเทียบระดับการศึกษา

(5) ส่งเสริม สนับสนุน และประสานงานให้บุคคล ครอบครัวยุ ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และองค์กรอื่นรวมตัวกันเป็นภาคีเครือข่าย เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งในการดำเนินการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

(6) จัดทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์เครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สถานีวิจัยโทรทัศน์เพื่อการศึกษา วิทยุชุมชน ศูนย์วิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษา ห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน และแหล่งการเรียนรู้อื่น เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างต่อเนื่องของประชาชน

(7) ดำเนินการเกี่ยวกับการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงาน การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

(8) ปฏิบัติงานอื่นใดตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่บัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา 15 ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดทุกจังหวัด ดังต่อไปนี้

(1) ในกรุงเทพมหานคร ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นประธานกรรมการ ปลัดกรุงเทพมหานคร เลขาธิการ กคศ. ผู้แทนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงแรงงาน ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนแปดคนเป็นกรรมการ ซึ่งในจำนวนนี้จะต้องแต่งตั้งจากผู้ปฏิบัติงานในภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับงานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน และให้ผู้อำนวยการสำนักงาน กคศ. กทม. เป็นกรรมการและเลขานุการ

(2) ในจังหวัดอื่น ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ ปลัดจังหวัด เกษตรจังหวัด สาธารณสุขจังหวัด แรงงานจังหวัด พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด นายก อบคการบริหารส่วนจังหวัด และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนแปดคนเป็นกรรมการ ซึ่ง

ในจำนวนนี้จะต้องแต่งตั้งจากผู้ปฏิบัติงานในภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับงานการศึกษาในระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในพื้นที่ของจังหวัดจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน และให้ผู้อำนวยการสำนักงาน กศน. จังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ

คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและการประชุมของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 17 คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย กรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) ให้คำปรึกษาและร่วมมือในการพัฒนาการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยกับภาคีเครือข่าย

(2) ส่งเสริมและสนับสนุนภาคีเครือข่าย เพื่อจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยให้สอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนด

(3) ติดตามการดำเนินการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยของสถานศึกษาและหน่วยงานที่จัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ให้มีคุณภาพและมาตรฐานตามที่กำหนด และสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของประเทศรวมทั้งความต้องการเพื่อการพัฒนาของท้องถิ่น

(4) ปฏิบัติงานอื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา 17 ให้มีสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัด ทุกจังหวัด ดังต่อไปนี้

(1) ในกรุงเทพมหานคร ให้มีสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยกรุงเทพมหานคร เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน กศน. กทม.” เป็นหน่วยงานในสังกัดของสำนักงาน และเป็นหน่วยงานการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการของคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยกรุงเทพมหานคร และมีอำนาจหน้าที่บริหารการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยภายในกรุงเทพมหานคร

(2) ในจังหวัดอื่น ให้มีสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัด เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน กศน. จังหวัด” เป็นหน่วยงานในสังกัดของสำนักงาน และเป็นหน่วยงานการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการของคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดและมีอำนาจหน้าที่บริหารการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยภายในจังหวัด

ให้หน่วยงานการศึกษาตามวรรคหนึ่ง มีผู้อำนวยการเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ในสังกัดสำนักงาน กศน. กทม. หรือสำนักงาน กศน. จังหวัด แล้วแต่กรณี รวมทั้งเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสังกัดสถานศึกษาที่อยู่ในพื้นที่ที่รับผิดชอบและมีฐานะเป็นผู้บริหารการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตลอดจนรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานดังกล่าว

มาตรา 18 ให้สถานศึกษาทำหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน ประสานงาน และจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยร่วมกับภาคีเครือข่าย

การดำเนินงานของสถานศึกษาตามวรรคหนึ่ง อาจจัดให้มีศูนย์การเรียนรู้ชุมชนเป็นหน่วยจัดกิจกรรมและสร้างกระบวนการเรียนรู้ของชุมชนก็ได้

การจัดตั้ง ยุบ เลิก รวม การกำหนดบทบาท อำนาจและหน้าที่ของสถานศึกษาตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา 19 ให้สถานศึกษาแต่ละแห่งมีคณะกรรมการสถานศึกษา จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มาของประธานและกรรมการวาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่ง รวมทั้งอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา 20 ให้สำนักงานจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษานอกระบบซึ่งเป็นระบบการประกันคุณภาพภายในสำหรับสถานศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐานสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

ให้สถานศึกษาดำเนินการประกันคุณภาพภายในให้สอดคล้องกับระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพภายใน โดยได้รับความร่วมมือ ส่งเสริม และสนับสนุนจากภาคีเครือข่าย และสำนักงาน

ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพภายใน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 21 ให้สำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน ปรับเปลี่ยนภารกิจมาเป็นสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย และให้ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ กศน. จนกว่าจะมีการแต่งตั้งเลขาธิการ กศน. ขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คณะกรรมการส่งเสริมสนับสนุนและประสานความร่วมมือการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา คงมีฐานะเป็นคณะกรรมการดังกล่าว

ต่อไปและปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดังกล่าวขึ้นใหม่เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 22 ให้เลขาธิการ กศน. แต่งตั้งผู้บริหารสถานศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครคนหนึ่งปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการสำนักงาน กศน. กทม. จนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้อำนวยการสำนักงาน กศน. กทม. ขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการสำนักงาน กศน. จังหวัด จนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้อำนวยการสำนักงาน กศน. จังหวัด ขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้

การดำเนินการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 23 ให้รัฐมนตรีจัดทำบัญชีรายชื่อสถานศึกษาในสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ ที่มีความพร้อมในการปฏิบัติภารกิจของสถานศึกษาตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ และประกาศรายชื่อสถานศึกษาดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษาภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ถือว่าสถานศึกษาตามบัญชีรายชื่อที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามวรรคหนึ่งเป็นสถานศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 24 ให้นำกฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศและคำสั่งเกี่ยวกับการจัดการศึกษานอกโรงเรียนที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาใช้บังคับโดยอนุโลมจนกว่าจะได้มีกฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 25 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และมีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

สรุปได้ว่าใน พรบ. ส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย พ.ศ. 2551 ในมาตรา 8 การส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาตามอัธยาศัย ให้ดำเนินการเพื่อเป้าหมายในเรื่อง ผู้เรียนได้รับความรู้และทักษะพื้นฐาน ผู้เรียนได้เรียนรู้สาระที่สอดคล้องกับความสนใจและความจำเป็น ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ไว้ดังนี้

1. สาระ

สาระที่เป็นองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ประกอบด้วย

สาระที่ 1 : การอ่าน

สาระที่ 2 : การเขียน

สาระที่ 3 : การฟัง การดู และการพูด

สาระที่ 4 : หลักการใช้ภาษา

สาระที่ 5 : วรรณคดีและวรรณกรรม

2. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระภาษาไทย ประกอบด้วย

สาระที่ 1 : การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 : ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 : การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 : ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 : การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 : สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์

สาระที่ 4 : หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 : เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษา ภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 : วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 : เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

สรุปได้ว่าในสาระที่ 2 ที่กล่าวถึงการเขียนใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและ

รายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ จัดเป็นทักษะด้านภาษาที่สำคัญ เนื่องจากหากมีพื้นฐานการเขียนที่ดีแล้วจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถที่จะศึกษาค้นคว้าความรู้และสื่อสาร ถ่ายทอดความคิดได้เป็นอย่างดี

การวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา

1. ความหมายของการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา

การวิจัยและพัฒนาทางการศึกษาเป็นการพัฒนาการศึกษาโดยพื้นฐานการวิจัย (Research -Based Education Development) เป็นกลยุทธ์หรือวิธีการสำคัญวิธีหนึ่งที่ยอมรับใช้ในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาการศึกษา โดยเน้นหลักการเหตุผลและตรรกวิทยาเป็นเป้าหมายหลัก คือ ใช้เป็นกระบวนการในการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของผลิตภัณฑ์ทางการศึกษาอันหมายถึง วัสดุครุภัณฑ์ทางการศึกษา ได้แก่ หนังสือแบบเรียน फिल्मสไลด์ เทปเสียง เทปโทรทัศน์ บทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอน โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และบทเรียนผ่านเครือข่าย อินเทอร์เน็ต ฯลฯ (Borg & Gall. 1979 : 771-798 ; อ้างถึงใน พงษ์สิทธิ์ ธีรบรรณพิทักษ์. 2546 : 21-24)

ดังนั้น การวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา Educational Research Development (R&D) เป็นการวิจัยทางการศึกษาประเภทหนึ่ง ซึ่งนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

การวิจัยและพัฒนา หมายถึง การพัฒนาองค์ประกอบที่เป็นผลผลิตที่ใช้ในการศึกษา ซึ่งผลผลิตทางการศึกษา ได้แก่ อุปกรณ์ที่ใช้ในการสอน สื่อการสอน สื่อการเรียนรู้ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ และการจัดระบบ การวิจัยและพัฒนาจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น วัตถุประสงค์ บุคลากร และเวลาในการทำให้สมบูรณ์ ผลของการพัฒนาจะทำให้ได้มาเพื่อตอบสนองต่อความต้องการและรายละเอียดที่เฉพาะเจาะจง และจะสมบูรณ์แบบ เมื่อผลผลิตถูกนำไปทดลองภาคสนามและหาประสิทธิภาพให้อยู่ในระดับที่ได้มาตรฐาน (Gay. 1976 ; อ้างถึงใน พงษ์สิทธิ์ ธีรบรรณพิทักษ์. 2546 : 21-24)

บอร์ก และกอลล์ (Borg and Gall. 1989 : 782) ได้กล่าวว่า การวิจัยและพัฒนา เป็นกระบวนการพัฒนาและนำมาซึ่งเหตุผลของผลิตภัณฑ์ทางการศึกษา โดยผลิตภัณฑ์นี้ จะไม่หมายถึงเฉพาะตำรา फिल्म หรือโปรแกรมคอมพิวเตอร์เท่านั้น แต่ยังหมายรวมถึงวิธีการและโปรแกรมทางการศึกษา จุดเน้นของการวิจัยและพัฒนา คือ การพัฒนาโปรแกรมที่จะทำให้เกิดระบบการเรียนรู้ซึ่งรวมถึงการพัฒนาอุปกรณ์และการฝึกอบรมบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน

การวิจัยและพัฒนาเป็นรูปแบบการวิจัย ที่จะทำให้การวิจัยทางการศึกษามากยิ่งขึ้น เพราะการวิจัยและพัฒนาเน้นการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์การศึกษา ที่ใช้ในการจัดการศึกษาได้

อย่างกว้างขวาง ดังนั้น หากวงการวิจัยทางการศึกษาไทยจะหันมาสนใจการวิจัยและพัฒนาเพิ่มมากยิ่งขึ้น ก็จะเป็นการทำให้มีการนำผลการวิจัยทางการศึกษาไปใช้กันอย่างกว้างขวางเด่นชัดมากยิ่งขึ้นในอนาคต วรวรรณ ศรีสงคราม (2544 : 8)

ทิตนา แคมณี (2540 : 5) ได้กล่าวว่า การวิจัยและพัฒนา (research and development) คือ การวิจัยที่มุ่งเอาความรู้จากการวิจัยบริสุทธิ์ไปวิจัยต่อ โดยพัฒนาเป็นเทคนิคหรือวิธีการที่สามารถนำไปใช้แก้ปัญหาและทดลองใช้จนเป็นผลที่น่าพอใจ แล้วจึงนำไปเผยแพร่ใช้ในวงกว้างเพื่อพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การวิจัยและพัฒนา เป็นการวิจัยประยุกต์เป็นขั้นที่กระทำต่อจากการวิจัยบริสุทธิ์ เป็น การนำความรู้จากการวิจัยบริสุทธิ์ไปวิจัยต่อ และพัฒนาเป็นเทคนิค หรือวิธีการที่สามารถนำไปใช้แก้ปัญหาอย่างได้ผล (ไพฑูริย์ ลินลาร์ตัน และ สำลี ทองทิว. 2553 : 22)

การวิจัยและพัฒนา (Research and Development) การวิจัยและพัฒนาเป็นกระบวนการที่ใช้การพัฒนาและประเมินผล ขั้นตอนส่วนใหญ่จะเน้นหนักไปทางการประเมินผลและผลผลิต จุดมุ่งหมายในการวิจัยและพัฒนาจะแตกต่างจากการวิจัยทั่วไป คือ วิจัยทั่วไปนั้นมุ่งแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ แต่การวิจัยพัฒนานั้นมุ่งเกี่ยวกับการพัฒนาผลผลิตให้มีประสิทธิภาพและมีคุณภาพยิ่งขึ้น (นิโบล นิมกิงรัตน์. 2545 : 26)

การวิจัยและพัฒนา เป็นการวิจัยที่ต้องการค้นคว้าและพัฒนา ทำการทดสอบในสภาพจริง ทำการประเมิน และ ดำเนินการปรับปรุงผลิตภัณฑ์หลาย ๆ รอบจนได้ผลการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ (รุจโรจน์ แก้วอุไร. 2549 : 10)

สุพักตร์ พิบูลย์ (2552 : 1-2) ได้กล่าวว่า การวิจัยและพัฒนา (The Research and Development) เป็นลักษณะหนึ่งของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ที่ใช้กระบวนการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ มุ่งพัฒนาทางเลือกหรือวิธีการใหม่ ๆ เพื่อใช้ในการยกระดับคุณภาพงานหรือคุณภาพชีวิต

การวิจัยและพัฒนา เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยมีการพัฒนาต้นแบบนวัตกรรม (หมายถึงสื่อ/สิ่งประดิษฐ์ หรือวิธีการ) แล้วมีการทดลองใช้ เพื่อตรวจสอบคุณภาพในเชิงประจักษ์ ทั้งนี้ นวัตกรรมที่นำมาทดลอง คือ ปฏิบัติการ (Treatment) หรือตัวแปรต้น โดยมี “ดัชนีชี้คุณภาพ” ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งเป็นตัวแปรตาม

การวิจัยและพัฒนาจะให้ผลลัพธ์ที่สำคัญ 2 ลักษณะคือ

1. นวัตกรรมประเภทวัตถุที่เป็นชิ้นอัน ซึ่งอาจเป็นประเภท วัสดุ/อุปกรณ์/ชิ้นงาน เช่น รถยนต์ คอมพิวเตอร์ ชุดการสอน สื่อการสอน ชุดกิจกรรม เสริมความรู้ คู่มือประกอบการทำงาน เป็นต้น

2. นวัตกรรมประเภทที่เป็นรูปแบบ /วิธีการ/ กระบวนการ/ระบบปฏิบัติการ

อาทิ รูปแบบการสอน วิธีการสอน รูปแบบการบริหารจัดการ ระบบการทำงาน Quality Control (Q.C.) Total Quality Management (TQM) The Balanced Scorecard (BSC) ระบบ ISO เป็นต้น ผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัยและพัฒนา คุณค่าของงานจะอยู่ที่ “สิ่งประดิษฐ์/ ผลงานเป็นชิ้นเป็นอันที่สร้างขึ้น” หรือ “วิธีการ/รูปแบบการทำงาน/รูปแบบการจัดการ” ที่พัฒนาขึ้น ผลงานวิจัยและพัฒนาที่มีคุณค่ามาก คือ กรณีที่สามารถสร้างสิ่งประดิษฐ์หรือวิธีการที่ “ดูดี มีคุณค่า ใช้งานได้อย่างดี มีประสิทธิภาพ”

กระบวนการวิจัยและพัฒนา อาจเริ่มด้วยระบบของการวิเคราะห์สภาพปัญหาให้ชัดเจน แล้วเข้าสู่ระยะของการพัฒนาทางเลือก หรือวิธีการใหม่ ๆ ซึ่งระยะของการพัฒนาทางเลือกจะมีขั้นตอนคล้ายคลึงกับการวิจัยโดยทั่วไป แต่เป็นการพัฒนาต้นแบบนวัตกรรมให้ได้มาตรฐานก่อนที่จะทำการทดลองใช้ในสภาพจริง เพื่อตรวจสอบคุณภาพของนวัตกรรม

เปรื่อง กุมุท (2545 : 15) ได้กล่าวว่า การวิจัยและพัฒนาเป็นการวิจัยซึ่งเกิดจากความพยายามที่จะสร้างสรรค์ผลิตผล และกระบวนการบางสิ่ง บางอย่างตามหลักการเฉพาะและตามระเบียบวิธีการวิจัย ที่สามารถรับรองคุณภาพ ประสิทธิภาพ ของผลผลิตและกระบวนการเมื่อต้องการนำผลนั้นไปใช้ ซึ่งรูปแบบการวิจัยและพัฒนาเป็นการแก้ปัญหาทางด้านการศึกษาบางประการ ผู้ดำเนินการต้องออกแบบสร้างสรรค์และพัฒนาผลผลิตด้วย การทดลองประเมินผลและป้อนข้อมูลย้อนกลับ เพื่อปรับปรุงผลผลิตนั้นให้ดีขึ้นและมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด สามารถแบ่งการวิจัยและพัฒนาระบบต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. การวิจัยและพัฒนาระบบสื่อการสอน เช่น ระบบสื่อการสอนรายบุคคล ระบบชุดการสอนและระบบสื่อประสม
2. การวิจัยและพัฒนาระบบสื่อการเรียนการสอน
3. การวิจัยและพัฒนาด้านการบริหารเทคโนโลยีทางการศึกษา
4. การวิจัยและพัฒนาด้านการบริการเทคโนโลยีทางการศึกษา
5. การวิจัยและพัฒนาด้านการประเมิน และติดตามการบริหารและบริการเทคโนโลยีทางการศึกษา

คำว่า การวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา ตรงกับคำว่า Educational Research Development (R&D) ในภาษาอังกฤษ ซึ่งหมายถึง การดำเนินงานพัฒนาทางการศึกษาโดยอาศัยการวิจัยเป็นพื้นฐานหรือเป็นเครื่องมือดำเนินการ (Educational Development by Research หรือ Research Based Educational Development) ทั้งนี้โดยมีเป้าหมายคือใช้เป็นกระบวนการในการพัฒนาและเพื่อตรวจสอบคุณภาพผลงานหรือผลิตภัณฑ์ทางการศึกษา (Educational Products)

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยสรุปว่า การวิจัยและพัฒนาเป็นการศึกษาค้นคว้าที่เป็นระบบเชื่อถือได้ ผู้วิจัยและพัฒนาต้องออกแบบการวิจัยการทดลองการประเมินผล ปรับปรุงพัฒนาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถนำไปใช้แก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

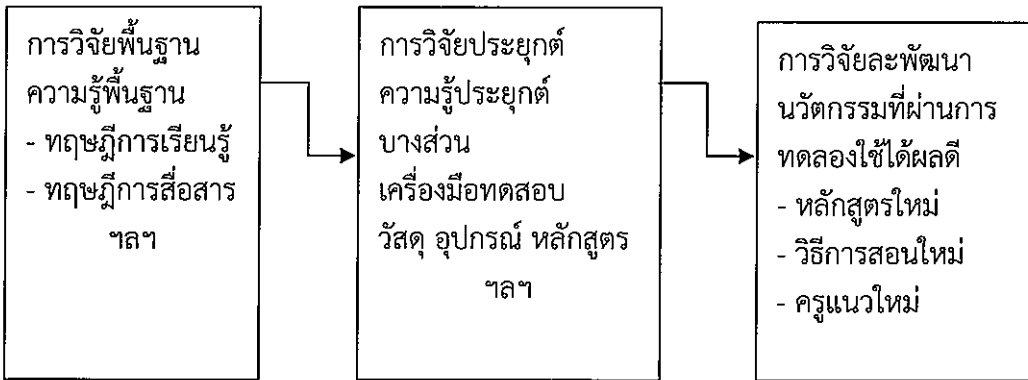
2. จุดมุ่งหมายของการวิจัยและพัฒนา

การวิจัยและพัฒนาทางการศึกษาแตกต่างจากการวิจัยทางการศึกษา 2 ประการ คือ

1. เป้าประสงค์ การวิจัยทางการศึกษามุ่งศึกษาหาความรู้ใหม่โดยการวิจัยพื้นฐานหรือมุ่งหาคำตอบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานโดยการวิจัยประยุกต์ แต่การวิจัยและพัฒนาทางการศึกษามุ่งพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์ทางการศึกษา แม้ว่าการวิจัยประยุกต์ทางการศึกษาหลายโครงการมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการศึกษา เช่น การวิจัยเปรียบเทียบประสิทธิผลของวิธีสอนหรืออุปกรณ์การสอน ผู้วิจัยอาจพัฒนาสื่อ หรือผลิตภัณฑ์ทางการศึกษาสำหรับการเรียนการสอนแต่ละแบบแต่ละผลิตภัณฑ์เหล่านี้ ได้ใช้สำหรับการทดสอบสมมติฐานของการวิจัยแต่ละครั้งเท่านั้นไม่ได้พัฒนาไปสู่การใช้สำหรับโรงเรียนทั่วไป

2. การนำไปใช้ ผลงานวิจัยทางการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการวิจัยบริสุทธิ์ หรือการวิจัยประยุกต์ก็ตามโดยส่วนใหญ่จะเป็นประโยชน์หรือนำไปใช้ในวงแคบ เฉพาะสถานการณ์ทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องเท่านั้น จนกระทั่งมีผลการวิจัยอยู่เป็นจำนวนมากมีใช้น้อยที่ตกอยู่ในสภาพที่เรียกว่างานวิจัยบนหิ้ง นั่นคือ มิได้มีการนำไปใช้ประโยชน์ใด ๆ เลย และจากสภาพที่เป็นจริงของงานวิจัยทางการศึกษาตามที่กล่าวมานี้ ทำให้เกิดแนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยเพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ในสภาพการณ์การศึกษาในวงกว้างมากยิ่งขึ้น เพื่อลดความสูญเปล่า และสามารถนำประโยชน์ที่ได้ไปใช้จริงจากผลของงานวิจัย ทั้งนี้โดยผ่านกระบวนการทดลอง ตรวจสอบและประเมินผล ผลงานวิจัยจนเป็นที่พอใจและยอมรับได้ แนวคิดดังกล่าวจึงเกิดเป็น การวิจัยและพัฒนาการศึกษา ดังที่นิยมทำกันอยู่ในปัจจุบันนี้

จากแนวคิดของการวิจัยและพัฒนาการศึกษาตามที่กล่าวมานี้ จะเห็นได้ว่างานที่ทำต่อเนื่องกัน หรือเป็นส่วนเดียวกันระหว่างการพัฒนาการศึกษา ซึ่งไม่ได้แยกออกจากกันหรือจบตอนเฉพาะส่วน ดังเช่นการวิจัยทางการศึกษาประเภทอื่น แต่อย่างไรก็ตามการวิจัยทางการศึกษาประเภทการวิจัยบริสุทธิ์และการวิจัยประยุกต์ ก็ยังมีความจำเป็นทั้งนี้เพราะ การวิจัยและพัฒนาการศึกษายังมีความสัมพันธ์และต้องอาศัยความรู้ที่เป็นผลงานวิจัยทางการศึกษาทั้งสองประเภทอยู่เช่นกัน ซึ่งสามารถสรุปเป็นแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 แสดงความสัมพันธ์และความแตกต่างระหว่างการวิจัยการศึกษากับการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา วารินทร์ รัชมีพรหม (2542 : 20)

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยสรุปว่า จุดมุ่งหมายของการวิจัยและพัฒนา เพื่อพัฒนาสื่อหรือผลิตภัณฑ์ทางการศึกษาสำหรับการสอน สามารถนำประโยชน์ที่ได้ไปใช้จริงจากผลของงานวิจัย โดยผ่านกระบวนการทดลอง ตรวจสอบและประเมินผล ผลงานวิจัยจนเป็นที่พอใจนำไปใช้การทดสอบสมมุติฐานของการวิจัยแต่ละครั้งและได้พัฒนาไปสู่การใช้สำหรับโรงเรียนทั่วไป

3. ประเภทของการวิจัยและพัฒนา

การจัดแบ่งประเภทของการวิจัยและพัฒนาการศึกษา อาจแบ่งได้โดยใช้ประเภทของผลงานหรือผลิตภัณฑ์ทางการศึกษาเป็นตัวกำหนด ซึ่งคำว่า ผลงานหรือผลิตภัณฑ์ ทางการศึกษานั้นหมายถึง สิ่งที่เป็นปัจจัยนำเข้าหรือตัวป้อน (Input) และกระบวนการ (Process) ในการจัดการศึกษา ได้แก่ วัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ อาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม หลักสูตร และวิธีการสอน เป็นต้น ดังนั้นประเภทของการวิจัยและพัฒนาคุณภาพการศึกษา จึงประกอบด้วย

1. การวิจัยและพัฒนาด้านวัสดุอุปกรณ์และครุภัณฑ์ทางการศึกษา การวิจัยและพัฒนาประเภทนี้ ได้แก่ การวิจัยพัฒนาเกี่ยวกับหนังสือ ตำราเรียน แบบทดสอบ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ สไลด์ แผ่นฟิล์ม เทปบันทึกเสียง โต๊ะ เก้าอี้ เป็นต้น เป้าหมายของการวิจัยและพัฒนามุ่งไปที่การพัฒนาวัสดุอุปกรณ์และครุภัณฑ์ทางการศึกษาดังแบบ เพื่อทดลองใช้และขยายผลการนำไปใช้ในสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องต่อไป

2. การวิจัยและพัฒนาด้านหลักสูตรและวิธีสอน การวิจัยและพัฒนาการศึกษาประเภทนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรการศึกษาในระดับต่าง ๆ โดยพิจารณาจากสภาพแวดล้อมทางสังคมและเศรษฐกิจ ตลอดจนจิตวิทยาการพัฒนาชุมชนหรือประเทศเป็น

ตัวกำหนด เช่นการพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เป็นต้น นอกจากนี้การวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับเทคนิคการสอนใหม่ เช่นการสอนมุ่งประสบการณ์ทางภาษา การสอนแบบแก้ปัญหา การสอนแบบไม่ขึ้นเรียน เป็นต้น การวิจัยและพัฒนาการศึกษาประเภทที่กล่าวมานี้จะมีเป้าหมายมุ่งไปที่การพัฒนาหลักสูตรและวิธีการสอนใหม่ ๆ เพื่อให้มีการนำไปใช้จัดการเรียนการสอนในวงกว้างต่อไป

3. การวิจัยและพัฒนาด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมทางการศึกษาในการจัดการศึกษา นอกจากจะต้องทำการวิจัยและพัฒนาตามสองประการดังกล่าวมาแล้ว การวิจัยและพัฒนาเพื่อการวางแผนออกแบบใช้อาคารสถานที่ และการจัดการสิ่งแวดล้อมทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนให้เอื้อต่อการจัดสภาพการณ์การศึกษา ยังมีความจำเป็นอย่างยิ่งนอกจากนั้นอาจเป็นการใช้อาคารสถานที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด คุ่มค่าก็งบประมาณที่ต้องลงทุนก่อสร้าง ดังนั้นหากมีการวิจัยและพัฒนาด้านอาคารสถานที่และการจัดสภาพแวดล้อมทางการศึกษา จนกระทั่งได้ผลดีก็ย่อมนำไปสู่การได้รูปแบบเกี่ยวกับการใช้อาคารสถานที่และการจัดสิ่งแวดล้อมทางการศึกษา ในสถานศึกษาใด ๆ ก็นับว่าเป็นประโยชน์ให้กับสถานศึกษาอื่น ๆ สามารถนำผลที่ได้ไปใช้ได้เช่นกัน รุจโรจน์ แก้วอุไร (2545 : 10)

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยสรุปว่า ประเภทของการวิจัยและพัฒนา เป็นผลงานหรือผลิตภัณฑ์ทางการศึกษา ได้แก่ วัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ อาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม หลักสูตร และวิธีการสอน ดังนั้นประเภทของการวิจัยและพัฒนา มีเป้าประสงค์เพื่อมุ่งพัฒนา สื่อวัสดุ อุปกรณ์ การสอน การวิจัยด้านหลักสูตร การวิจัยด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมทางการศึกษา เพื่อให้มีการนำไปใช้จัดการเรียนการสอน จัดสภาพแวดล้อมทางการศึกษาเกี่ยวกับการใช้อาคารสถานที่และจัดการสิ่งแวดล้อมทางการศึกษาสำหรับนักเรียน และให้สถานศึกษาอื่น ๆ สามารถนำผลที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

4. กระบวนการและขั้นตอนการวิจัยและพัฒนา

กระบวนการและขั้นตอนการวิจัยและพัฒนา หรือวัฏจักรอาร์แอนด์ดี (R&D Cycle) ประกอบด้วยการศึกษาวิจัยเพื่อ หาผลิตภัณฑ์ที่จะนำมาแก้ปัญหา การพัฒนาผลิตภัณฑ์จะอยู่บนพื้นฐานของปัญหาที่ค้นพบ โดยการทดสอบภาคสนาม เพื่อตรวจสอบข้อผิดพลาดของผลิตภัณฑ์ และทำการทดลองหลาย ๆ ครั้ง จนกระทั่งผลการทดลองภาคสนามชี้บ่งว่าผลิตภัณฑ์สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ ดังนั้นจึงมีนักวิชาการหลายท่านได้เสนอกระบวนการและขั้นตอนการวิจัยและพัฒนาไว้หลากหลายลักษณะดังนี้ รัตนะ บัวสนธ์ (2552 : 13-14) ได้กล่าวว่าขั้นตอนการวิจัยและพัฒนา มี 5 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ สังเคราะห์ สำนวณสภาพปัจจุบันปัญหา หรือความต้องการ

ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบ สร้าง และประเมินนวัตกรรม (หรือผลิตภัณฑ์)

ขั้นตอนที่ 3 การนา นวัตกรรม (ผลิตภัณฑ์) ไปทดลองใช้

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินและปรับปรุงนวัตกรรม (ผลิตภัณฑ์)

ขั้นตอนที่ 5 การเผยแพร่ นวัตกรรม (ผลิตภัณฑ์)

องอาจ นัยพัฒน์ (2554 : 265-274) ได้กล่าวว่าขั้นตอนการออกแบบการวิจัยและพัฒนา ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน คือ 1. การตัดสินใจออกแบบการวิจัยโดยเลือกใช้วิธีการวิจัยและพัฒนา 2. สำนวณและวิเคราะห์ปัญหาความต้องการจำเป็น 3. ตั้งเป้าหมาย วางแผนดำเนินการ และเลือกแบบ การวิจัยและพัฒนา 4. ออกแบบและสร้างต้นแบบการพัฒนา 5. ทดลองใช้และประเมินต้นแบบ การพัฒนา 6. ดำเนินการผลิตและเผยแพร่ไปสู่ผู้ใช้ในวงกว้าง 7. ประเมินคุณภาพของการออกแบบ การวิจัยและพัฒนา

รุจโรจน์ แก้วอุไร (2545 : 2) ได้กล่าวว่ากระบวนการวิจัยและพัฒนา มี 5 ขั้นตอน คือ 1. การกำหนดผลิตภัณฑ์และรวบรวมข้อมูล 2. การวางแผนการวิจัยและพัฒนา 3. การพัฒนารูปแบบ ขั้นตอนของการผลิต 4. ทดลองหรือทดสอบผลิตภัณฑ์ 5. การเผยแพร่ ตามที่นักวิชาการหลายท่านได้นำเสนอขั้นตอนการวิจัยและพัฒนาในรูปแบบต่าง ๆ

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยสรุปว่า กระบวนการวิจัยและพัฒนา มีขั้นตอนหลักอยู่ 6 ขั้นตอน คือ 1. การกำหนดเป้าหมาย 2. การสำนวนสภาพปัจจุบันปัญหาหรือความต้องการ 3. การสร้างและพัฒนา 4. การทดลองใช้ 5. การปรับปรุงแก้ไขและการประเมินผล 6. การเผยแพร่

5. ลักษณะสำคัญและประโยชน์ของการวิจัยและพัฒนา

องอาจ นัยพัฒน์ (2554 : 232-234) ได้กล่าวว่าลักษณะสำคัญของการวิจัยและพัฒนา ดังนี้ 1) เป็นการนำความรู้หรือความเข้าใจใหม่ที่สร้างขึ้นมาพัฒนาเป็นต้นแบบใช้งาน จุดเน้นที่สำคัญ ของการวิจัยและพัฒนา คือ การทำวิจัยเพื่อแสวงหาหรือสรรค์สร้างภูมิปัญญาใหม่ แล้วทาการพัฒนา ด้วยการคิดค้น “ต่อยอด” ความรู้หรือความเข้าใจดังกล่าวให้อยู่ในรูปต้นแบบ (prototype) 2) เป็นการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เนื่องจากการวิจัยและพัฒนา มีจุดเน้นใน การดำเนินงานที่ประกอบด้วย 3 กระบวนการหลัก คือ การวิจัย การพัฒนา และการเผยแพร่ 3) มีการดำเนินงานวิจัยอย่าง เป็นวัฏจักรด้วยวิธีการที่เชื่อถือได้ 4) มักใช้การผสมผสานวิธีการ เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพในการทำวิจัย ซึ่งเหตุผลสำคัญที่นักวิจัยเลือกใช้การผสมผสานวิธีการ เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพในการทำวิจัยประเภทนี้ คือ การมีทั้ง “ความแกร่งและความ

ยึดหยุ่น” ที่เป็นจุดเด่นของวิธีการวิจัยทั้งสองรูปแบบ 5) มุ่งเน้นตอบสนองต่อผู้ต้องการใช้ผลการวิจัยและพัฒนา จุดเน้นสำคัญของการวิจัยประเภทนี้คือ การดำเนินงานวิจัยที่ต้องตอบสนองความต้องการจำเป็นของ บุคคลหรือกลุ่มบุคคลผู้ประสงค์จะนำผลผลิต กระบวนการหรือการบริการจากการวิจัยและพัฒนา ไปใช้งาน 6) ผลการวิจัยที่มีคุณค่าและมูลค่าสูงสามารถจดทะเบียนสิทธิบัตรได้โดยเฉพาะที่อยู่ในรูป ผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ อันเป็นภูมิปัญญาที่เกิดจากการสร้างสรรค์ และ “การลงทุนลงแรง” ของนักวิจัย และ

วรรณิ โสมประยูร (2546 : 12) ได้กล่าวว่ลักษณะสำคัญของการวิจัยและพัฒนา มีดังนี้ 1) เป็นการนำผลวิจัยเดิมหรือสิ่งประดิษฐ์มาทบทวนแล้วพัฒนาหรือต่อยอด เพื่อเพิ่มศักยภาพให้เกิดประโยชน์ ในทางปฏิบัติอย่างแท้จริง กล่าวคือ “วิจัยแล้วพัฒนา และพัฒนาโดยใช้วิจัย” การวิจัยจึงเปรียบเสมือน หนึ่งเป็นหัวใจของการพัฒนา 2) เป็นการศึกษาค้นคว้าทดลองและตรวจสอบเพิ่มเติมของเดิมให้ สมบูรณ์และเป็นไปอย่างครบวงจร ด้วยการจัดกระทำซ้ำ ๆ หลายครั้ง รวมทั้งสำรวจความคิดเห็นของผู้ใช้แล้วนำผลมาปรับปรุงเป็นระยะ ๆ จนกระทั่งเกิดความเชื่อมั่นและแน่ใจในผลผลิตขั้นสุดท้าย 3) เป็นการนำกระบวนการวิจัยต่าง ๆ จากทั้งประเภทการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ มาใช้ในโครงการวิจัยและโครงการพัฒนา โดยจัดแบ่งให้มีโครงการวิจัยย่อยหรือโปรแกรมการวิจัยจำนวนมากเชื่อมโยงเข้าด้วยกันเป็นชุดโครงการวิจัย 4) มุ่งพัฒนาความรู้ความสามารถหรือทักษะ ทางวิชาการ ทั้งทางด้านการศึกษา การพัฒนาและการปฏิบัติหน้าที่งานประจำให้แก่ทีมผู้ร่วมดำเนิน การวิจัย ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการยอมรับผลผลิตและเผยแพร่หรือขยายผลการวิจัยต่อไปด้วยพร้อม ๆ กัน 5) สามารถยืดหยุ่นหรือปรับเปลี่ยนทั้งกระบวนการวิจัยและกระบวนการพัฒนาให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ที่จะใช้ผลการวิจัยได้เสมอ เนื่องจาก R&D มุ่งที่ผู้ใช้ผลผลิตเป็นเป้าหมายสำคัญที่สุด 6) ในระหว่างที่ดำเนินงานวิจัยและพัฒนาอยู่นั้น จำเป็นต้องเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมผลิตและ/หรือผู้ใช้ผลผลิตจากภาครัฐและเอกชนทั่วไปได้มีส่วนร่วมดำเนินการด้วย ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการยอมรับในความสำคัญของผลผลิตและเป็นการเผยแพร่ผลวิจัยไปด้วยในตัว 7) ระยะเวลาในการดำเนินงานวิจัยและพัฒนาจะต้องเป็นช่วงเวลาที่ต่อเนื่องกันยาวนานมากพอที่จะทำให้เกิดผลผลิตที่ได้มาตรฐานตามความต้องการของสังคม 8) การเผยแพร่และการขยายผลของผลผลิตที่ได้จาก R&D ควรจะต้องกระทำอย่างต่อเนื่องทั้งในขณะที่กำลังดำเนินการวิจัยอยู่และหลังจากการวิจัยได้เสร็จสิ้นลงทั้งหมดหรือบางส่วนก็ตามเพื่อให้ผลผลิตไปสู่ผู้ใช้อย่างกว้างขวางและเป็นรูปธรรมอย่างแท้จริง 9) เนื่องจากผลผลิตจาก R&D อาจจะมีมูลค่าสูง และ/หรือ มีการถือครองลิขสิทธิ์หรือสิทธิบัตรได้ ผู้วิจัยจึงควรจะได้มีการจดทะเบียนเพื่อคุ้มครองสิทธิให้เป็นไปตามระเบียบและเงื่อนไขของพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์และพระราชบัญญัติสิทธิบัตร ทั้งภายในประเทศหรือนานาชาติ

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยสรุปว่า การวิจัยและพัฒนา หมายถึงการพัฒนานวัตกรรมด้วยการแสวงหาความรู้ใหม่จากองค์ความรู้เดิมโดยใช้กระบวนการวิจัย ปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จนได้นวัตกรรมที่เป็นต้นแบบและนำไปใช้แก้ปัญหาได้ ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญอยู่ 6 ขั้นตอน คือ 1. การกำหนดเป้าหมาย 2. การสำรวจสภาพปัจจุบันปัญหาหรือความต้องการ 3. การสร้างและพัฒนา 4. การทดลองใช้ 5. การประเมินผลและปรับปรุง 6. การเผยแพร่ โดยมีลักษณะสำคัญของการวิจัยและพัฒนา คือ การต่อยอดของเดิม การยอมรับ โดยเน้นการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเชื่อถือได้เพื่อนำผลไปใช้ในวงการศึกษาอย่างกว้างขวางและประโยชน์ที่สังคมพึงได้รับต่อไป

ชุดฝึกทักษะ

1. ความหมายของชุดฝึกทักษะ

ชุดฝึกทักษะ หมายถึง สื่อการเรียนการสอนประเภทหนึ่งสำหรับให้นักเรียน ได้ฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและทักษะเพิ่มพูนหลังจากที่ได้เรียนรู้ในภาคทฤษฎีหรือด้านเนื้อหาแล้ว ชุดฝึกทักษะจะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนและช่วยแก้ไขปัญหาการเรียนการสอน ดังนี้ ชัยยง พรหมวงศ์ (อ้างถึงใน พรสวรรค์ คำบุญ, 2534 : 16) กล่าวว่า ชุดฝึกเป็นสิ่งที่นักเรียนต้องใช้ควบคู่กับการเรียน มีลักษณะเป็นแบบฝึกหัดที่ครอบคลุมกิจกรรมที่นักเรียนนั้นกระทำอาจกำหนดแยกเป็นแต่ละฝ่ายหรืออาจรวมเล่มก็ได้ เป็นสิ่งที่ทำให้นักเรียนได้มีทักษะเพิ่มขึ้นโดยการทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งด้วยความสนใจและพอใจหลังจากที่นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องนั้น ๆ มาบ้างแล้ว ถ้านักเรียนได้ทำชุดฝึกเสริมทักษะหลาย ๆ ครั้งพฤติกรรมของนักเรียนจะเปลี่ยนไป 3 ประการ คือ

ประการแรก ทำให้คล่องแคล่วขึ้น

ประการที่สอง ทำให้ถูกต้องแม่นยำขึ้นและ

ประการสุดท้าย ทำได้อย่างเป็นอัตโนมัติ

ซึ่งลักษณะทั้ง 3 ประการนี้ คือองค์ประกอบของการคิด การพูดและการกระทำที่เป็นทักษะในอดีตชุดฝึกถูกมองว่าเป็นการบ้าน แต่ในปัจจุบันชุดฝึกทักษะเป็นงานที่ทำในชั้นเรียนหรือที่บ้าน และเป็นบทเรียนที่ต้องเรียน เป็นหัวข้อที่ต้องเรียน เป็นโครงสร้างที่ต้องทำให้สำเร็จ เป็นคำถามที่ต้องตอบหรือบทวนบทเรียนที่ผ่านมา กิจกรรมเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของวงจรการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับชาญชัย อาจินสมาจาร (อ้างถึงใน ประมวล โสสัมฤทธิ์, 2550 : 56) กล่าวถึงชุดฝึกว่า เป็นเครื่องมือทางการเรียนอย่างหนึ่งของนักเรียนที่มุ่งให้นักเรียนฝึกทำด้วยตนเอง เพื่อจะได้มีทักษะหรือความชำนาญเพิ่มขึ้นหลังจากที่ได้เรียนภาคทฤษฎีหรือด้านเนื้อหา

มาแล้ว และในชุดฝึกประกอบไปด้วยคำแนะนำในการทำข้อคำถามหรือกิจกรรม และช่องว่างให้นักเรียนตอบสามารถกระตุ้นให้นักเรียนทำได้ดีกว่าและพัฒนาการเรียนการสอนเป็นเอกเทศ

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าชุดฝึกทักษะ เป็นสื่อการเรียนการสอนสำคัญที่จะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างถูกต้อง รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเรียนการสอนเกี่ยวกับการฝึกทักษะต่าง ๆ มีข้อสังเกตอยู่ว่า การฝึกทักษะต่าง ๆ ควรใช้ชุดฝึกหลาย ๆ แบบ เป็นชุดฝึกสั้น ๆ ซึ่งผู้สอนสามารถเลือกได้ตามความเหมาะสม

2. ลักษณะของชุดฝึกทักษะ

ชุดฝึกทักษะมีหลายลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. ชุดฝึกธรรมดา เป็นชุดฝึกที่สอนโดยให้คำตอบหรือให้ทำซ้ำ ๆ โดยวิธีต่าง ๆ เช่น ให้งาน คัดลอก การตอบคำถามทั้งตอบสั้น ๆ และตอบยาว ๆ ให้เติมคำลงในช่องว่าง เช็ควินหรือผิด เลือกตอบ จับคู่ หรือจัดทำเป็นแผนที่ แผนผังหรือกราฟ

2. ชุดฝึกให้ล่าคำตอบ เป็นชุดฝึกที่ให้ปัญหาหรือคำถามแล้วให้นักเรียนไปหาคำตอบจากแหล่งต่าง ๆ โดยอาจจะบอกแหล่งคำตอบให้หรือให้คิดคำตอบเอง แหล่งคำตอบอาจเป็นแบบเรียน หนังสือค้นคว้า เอกสารที่จัดให้หรือจากการไปแสวงหาข้อมูล ทั้งจากการสังเกตและสอบถามจากที่ต่าง ๆ ลักษณะของชุดฝึกประกอบด้วยคำถาม การบอกแหล่งค้นคว้าหาคำตอบ และมีช่องว่างให้เขียนคำตอบหรือผลที่ได้มาจากที่ไปค้นคว้ามานำมา

3. ชุดฝึกเขียนคำถามคำตอบเอง เป็นชุดฝึกที่กำหนดบทความหรือเรื่องราวที่ได้อ่าน อาจพิมพ์ให้หรือให้ไปอ่านเองจากหนังสือแบบเรียน หรือหนังสือที่กำหนด แล้วให้นักเรียนตั้งคำถาม จากข้อความหรือเรื่องราวนั้น ๆ พร้อมทั้งเขียนคำถามคำตอบเอง ชุดฝึกจะมีคำสั่งและคำชี้แจงให้นักเรียนปฏิบัติและกำหนดจำนวนข้อคำถามให้นักเรียน และให้มีช่องว่างไว้สำหรับเขียน

4. ชุดฝึกปฏิบัติ เป็นแบบที่มีคำอธิบาย หรือคำชี้แจงให้นักเรียนปฏิบัติตาม โดยเป็นคำสั่งว่าให้ทำอะไรบ้าง มีขั้นตอนอย่างไร เช่น ให้ไปกราบพระที่บ้าน ให้ไปตอนต้นไม้แล้วมีช่องว่างซึ่งอาจเป็นหัวข้อให้รายงานผลการปฏิบัติเพื่อนำมาส่งครู

5. ชุดฝึกทายปัญหา เป็นชุดฝึกที่เอาเรื่องที่สอนมาจัดให้ฝึกในรูปของการตั้งปัญหาที่สนุก ทำทายให้คิด เช่น ปัญหาหลาย ๆ ปัญหา และมีเฉลยซึ่งแจกในภายหลัง อาจใช้สำหรับอ่านแล้วทายปัญหาของตัวเองหรือผลัดกันทายกับเพื่อน

6. ชุดฝึกชนิดเกม เป็นชุดฝึกที่นำเรื่องที่จะสอนมาทำเป็นเกมเพื่อฝึกฝน อาจให้เป็นปัญหาที่คิดและให้ได้คะแนน อาจเป็นแบบที่ทำเพื่อดูว่าตนเองได้คะแนนมากน้อยเพียงใดหรือเล่นแข่งกับเพื่อน

3. ความสำคัญของชุดฝึกทักษะ

แบบฝึกในภาษาไทยมีชื่อเรียกแตกต่างกันออกไป เช่น ชุดการฝึก แบบฝึกทักษะ แบบฝึกหัด แบบฝึกหัดทักษะ เป็นต้น ได้มีผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความหมายของแบบฝึก แบบฝึกหัด หรือชุดการฝึกไว้ ดังนี้

สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (2540 : 106) ได้กล่าวว่า แบบฝึก หมายถึง การจัด ประสบการณ์ฝึกหัดเพื่อให้ผู้เรียนศึกษาและเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและสามารถแก้ปัญหาได้ถูกต้อง อย่างหลากหลายและแปลกใหม่

สุกิจ ศรีพรหม (2541 : 68) ได้กล่าวว่า ชุดการฝึก หมายถึง การนำสื่อประสมที่สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ของวิชามาใช้ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนเพื่อให้เกิด การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

ถวัลย์ มาศจรัส (2546 : 18) ได้กล่าวว่า แบบฝึกหัด หมายถึง กิจกรรมพัฒนาทักษะ เรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม มีความหลากหลาย และปริมาณเพียงพอที่สามารถตรวจสอบและพัฒนาทักษะกระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ สามารถนำผู้เรียนสู่การ สรุปความคิดรวบยอดและหลักการสำคัญของสาระการเรียนรู้ รวมทั้งทำให้ผู้เรียนสามารถ ตรวจสอบความเข้าใจในบทเรียนด้วยตนเองได้

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยสรุปว่า ชุดฝึกทักษะ แบบฝึก แบบฝึกหัด หรือชุดการฝึก เป็นคำที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน คือ งานหรือกิจกรรมที่ครูผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนกระทำ เพื่อฝึกทักษะและทบทวนความรู้ที่ได้เรียนไปแล้วให้เกิดความชำนาญ ถูกต้อง คล่องแคล่ว จน สามารถนำความรู้ไปแก้ปัญหาได้โดยอัตโนมัติ ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้คำว่าชุดฝึกทักษะ

4. หลักการสร้างแบบชุดฝึกทักษะ

ฮารเรส (Haress ; อ้างถึงใน อังศุมาลิน เพิ่มผล. 2542 : 14) ได้กล่าวว่า หลักการสร้าง แบบชุดฝึก จะต้องใช้ภาษาให้เหมาะสมกับผู้เรียน และควรสร้างโดยอาศัยหลักจิตวิทยาในการ แก้ปัญหาและการตอบสนองไว้ดังนี้

1. สร้างแบบฝึกหลาย ๆ ชนิด เพื่อเราให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ
2. แบบฝึกที่สร้างขึ้นนั้นจะต้องให้ผู้เรียนสามารถพิจารณาได้ว่าต้องการให้ผู้เรียนทำ อะไร
3. ให้ผู้เรียนได้นำสิ่งที่เรียนรู้จากการเรียนมาตอบในแบบฝึกให้ตรงตามเป้าหมาย
4. ให้ผู้เรียนตอบสนองสิ่งที่เราด้วยการแสดงความสามารถและความเข้าใจในการฝึก
5. กำหนดให้ชัดเจนว่าจะให้ผู้เรียนตอบแบบฝึกแต่ละชนิด แต่ละรูปแบบด้วยวิธีการตอบอย่างไร

ถวัลย์ มาศจรัส (2546 : 20) ได้กล่าวว่า การสร้างและจัดทำแบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะไว้
ดังนี้

1. ศึกษาเนื้อหาสาระสำหรับการจัดทำแบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะ
2. วิเคราะห์เนื้อหาสาระโดยละเอียด เพื่อกำหนดจุดประสงค์ในการจัดทำ
3. ออกแบบการจัดทำแบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะตามจุดประสงค์
4. สร้างแบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะ และส่วนประกอบอื่น ๆ เช่น แบบทดสอบก่อนฝึก
บัตรคำสั่ง ขั้นตอนกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติ แบบทดสอบหลังเรียน
5. นำแบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะ ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ปรับปรุง พัฒนา
ให้สมบูรณ์

นิตยา กิจโร (2553 : 40) ได้สรุปหลักการสร้างแบบฝึกไว้ ดังนี้

1. ก่อนสร้างแบบฝึกจำเป็นต้องกำหนดโครงร่างไว้ก่อนว่ามีวัตถุประสงค์อย่างไร
แบบฝึกเกี่ยวกับเรื่องอะไร
2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. เขียนวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
4. แจกวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมย่อย โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของผู้เรียน
5. กำหนดอุปกรณ์ที่ใช้ในแต่ละกิจกรรม
6. กำหนดเวลา และขั้นตอนให้เหมาะสม
7. การประเมินผลอย่างไร

ประภาพร ถิ่นอ่อน (2553 : 35) ได้กล่าวว่า หลักการสร้างแบบฝึกทักษะควรคำนึงถึง
หลักจิตวิทยาในการเรียนรู้โดยมีจุดมุ่งหมายในการฝึก แบบฝึกควรเริ่มจากง่ายไปหายาก มีหลาย
แบบ มีตัวอย่างประกอบ มีภาพประกอบ และสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง

ปราณี จินณฤทธิ์ (2552 : 32) ได้กล่าวว่า หลักการสร้างแบบฝึกผู้สร้างต้องคำนึง
ถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล แบบฝึกที่สร้างต้องมีหลาย ๆ รูปแบบ สร้างจากง่ายไปหายาก
มีความถูกต้อง ในการสร้างแบบฝึกมีการสอดแทรกทักษะวิชาอื่นเข้าไปด้วย ควรจัดทำแบบฝึกไว้
ล่วงหน้า เพราะแบบฝึกควรทาหลังจากผู้เรียนได้เรียนบทเรียนในเรื่องนั้น ๆ จบลงทันที

อุษณีย์ เสือจันทร์ (2553 : 26) ได้กล่าวว่า หลักการสร้างแบบฝึกผู้สร้างต้องศึกษาปัญหา
ของเนื้อหาที่นำมาสร้างแบบฝึก โดยนำมาตั้งวัตถุประสงค์ตลอดจนรูปแบบ และวางแผนขั้นตอน
การใช้แบบฝึก การสร้างแบบฝึกต้องสอดคล้องกับเนื้อหาและทักษะที่ต้องการฝึก ต้องนำหลัก
จิตวิทยาการเรียนรู้ และจิตวิทยาพัฒนาการมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึก ก่อนนำไปใช้ควร
มีการทดลองใช้เพื่อหาข้อบกพร่องของแบบฝึก

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยสรุปว่า หลักในการสร้างชุดฝึกทักษะหรือแบบฝึกควรรสร้างให้ตรงกับจุดประสงค์ที่ต้องการฝึก มีความเหมาะสมต่อพัฒนาการของผู้เรียนมีหลายรูปแบบและแบบฝึกควรรเริ่มจากง่ายไปหายาก มีหลายแบบ มีตัวอย่างประกอบ มีภาพประกอบ และสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง สนองความสนใจและคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล จัดทำให้จบเป็นเรื่อง ๆ การประเมินผลแจ้งผลความก้าวหน้าในการฝึกให้ผู้เรียนทราบทันทีทุกครั้ง

5. จิตวิทยาในการสร้างชุดฝึกทักษะ

อุบลรัตน์ เพ็งสฤติย์ (อ้างถึงใน ประมวล โสสัมฤทธิ์. 2550 : 59) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้ของ ธอร์นไดค์ (Thorndike) โดย ธอร์นไดค์ ได้ตั้งกฎการเรียนรู้ที่ใช้ในการสร้างชุดฝึกทักษะ 3 กฎ คือ

1. กฎแห่งผล (Law of Effect) หมายถึง การกระทำใด ๆ ที่สร้างผลของความพึงพอใจในสถานการณ์ที่กำหนดให้ จะมีแนวโน้มที่จะทำซ้ำในสถานการณ์นั้น ๆ เพราะว่าได้มีการสร้างความพึงพอใจ

2. กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) หมายถึง เมื่อมีความพร้อมที่จะทำหากมีโอกาสได้ทำก็จะเกิดผลดีและได้รับความพึงพอใจ หากมีความพร้อมที่จะทำแต่ไม่ได้ทำหรือหากไม่พร้อมแต่ต้องลงมือทำก็ไม่เกิดผลดี และนำความไม่พอใจมาให้

3. กฎแห่งการฝึก (Law of Exercise) หมายถึง การได้ฝึกฝนหรือกระทำบ่อย ๆ การเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองจะแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น แต่ถ้าไม่ได้กระทำบ่อย ๆ ความถูกต้องและความชำนาญจะลดลงไป

ในการสร้างชุดฝึกทักษะให้สมบูรณ์และนำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง ควรนึกถึงหลักจิตวิทยาในการเรียนการสอนเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียน รวมทั้งเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจในการทำชุดฝึก จะต้องอาศัยหลักสำคัญตามทฤษฎีการเรียนรู้ ดังต่อไปนี้

1. ความใกล้ชิด คือ ถ้าใช้สิ่งเร้าและการตอบสนองเกิดขึ้นในเวลาใกล้เคียงกันจะสร้างความพอใจให้แก่ผู้เรียน

2. การฝึกหัด คือ การให้ผู้เรียนทำซ้ำ ๆ กัน เพื่อช่วยสร้างความรู้ความเข้าใจที่แม่นยำ

3. กฎแห่งผล คือ การที่ผู้เรียนได้ทราบผลการทำงานของตนเองด้วยการเฉลยคำตอบให้จะช่วยให้ผู้เรียนทราบข้อบกพร่องเพื่อปรับปรุงแก้ไขและเป็นการสร้างความพอใจแก่ผู้เรียน

4. การจูงใจ คือ การจัดชุดฝึกเรียงลำดับ จากชุดฝึกง่ายและสั้นไปสู่เรื่องที่ยากและยาวขึ้น ควรมีภาพประกอบและมีหลายรส หลายรูป

6. ประโยชน์ของชุดฝึกทักษะ

ถวัลย์ มาจรัส (2546 : 21) ได้กล่าวว่า ประโยชน์ของแบบฝึก ดังนี้

1. เป็นสื่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน
2. ผู้เรียนมีสื่อสำหรับฝึกทักษะด้านการอ่าน การคิด การวิเคราะห์ และการเขียน
3. เป็นสื่อการเรียนรู้สำหรับการแก้ไขปัญหาในการเรียนรู้ของผู้เรียน
4. พัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน

ไพบุลย์ มุลตี (2546 : 52) ได้กล่าวว่า ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น
2. ช่วยให้ผู้เรียนจดจำเนื้อหาในบทเรียนและคำศัพท์ต่าง ๆ ได้คงทน
3. ทำให้เกิดความสนุกสนานขณะเรียน
4. ทำให้ผู้เรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง
5. ผู้เรียนสามารถทบทวนความรู้ได้ด้วยตนเอง
6. แบบฝึกทักษะสามารถนำมาวัดผลการเรียนที่เรียนแล้ว
7. ช่วยให้ครูทราบข้อบกพร่องของผู้เรียนและนำไปปรับปรุงแก้ไขได้ทันที่

อุษณีย์ เสือจันทร์ (2553 : 17-18) ได้กล่าวว่า แบบฝึกช่วยในการฝึกเสริมทักษะ ทำให้อาจจดจำเนื้อหาได้คงทนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน สามารถนำมาแก้ปัญหาเป็นรายบุคคล และรายกลุ่มได้ดี ผู้เรียนสามารถนำมาทบทวนเนื้อได้ด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนทราบความก้าวหน้าของตน เป็นเครื่องมือที่ครูผู้สอนใช้ประเมินผลการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดีว่านักเรียนเข้าใจมากน้อยเพียงใด

ปาริชาติ สุพรรณกลาง (2550 : 23) ได้กล่าวว่า แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และทักษะทั้งยังช่วยแบ่งเบาภาระครูผู้สอน ซึ่งประโยชน์ของแบบฝึกทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้มากขึ้น มีความเชื่อมั่น ฝึกทำงานด้วยตนเอง ทำให้มีความรับผิดชอบ และทำให้ครูทราบปัญหาและข้อบกพร่องของนักเรียนในเรื่องที่เรียน ทำให้สามารถแก้ปัญหาได้ทันที นอกจากนี้แบบฝึกยังเปิดโอกาสให้เด็กฝึกทักษะอย่างเต็มที่ ทั้งยังช่วยให้คงอยู่ได้นาน และเป็นเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจบบทเรียนแต่ละครั้ง อีกด้วย

สมพร ตอยีปี (2554 : 37) ได้กล่าวว่า แบบฝึกมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนในรายวิชาต่าง ๆ เพราะจะช่วยให้ นักเรียนเข้าใจเนื้อหาบทเรียน และยังสามารถทบทวนเนื้อหาได้ด้วยตนเอง

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยสรุปว่า ชุดฝึกทักษะหรือแบบฝึกมีประโยชน์เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ ผู้เรียนได้ฝึกทักษะ สามารถที่จะทบทวนด้วยตนเองและเห็นความก้าวหน้าของตนเอง นอกจากนี้ยังสามารถช่วยลดภาวะของครูผู้สอนอีกด้วย และทำให้เกิดทักษะความชำนาญ หากแต่

ต้องการได้รับการฝึกหลาย ๆ ครั้ง หลายรูปแบบ เมื่อผู้เรียนได้รับการฝึกแล้วอย่างน้อยผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้แน่นอน แบบฝึกมีประโยชน์ต่อครูผู้สอนในการแก้ปัญหาของนักเรียนที่มีปัญหาмаกได้ดี

7. เกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเขียน

ในการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคนอื่น ๆ. 2533 : 27) กล่าวว่า การกำหนดเกณฑ์ E_1 เป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ E_2 เป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์จะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมที่พึงพอใจ โดยกำหนดเป็นเปอร์เซ็นต์ของผลเฉลี่ยของคะแนนทำงานและการประกอบกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อเปอร์เซ็นต์ของผลการทดสอบหลังเรียนทั้งหมด นั่นคือ E_1/E_2 ใช้เกณฑ์เนื้อหาเป็นทักษะไว้ 70/70 วิธีการคำนวณหาประสิทธิภาพโดยใช้วิธีการคำนวณธรรมดา

E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ หมายถึง คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ ที่ได้จากการทดสอบย่อย ในการทำกิจกรรมในระหว่างเรียนทุกกิจกรรม

E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ หมายถึง คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ ที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน

ขั้นตอนการหาประสิทธิภาพ

ขั้นที่ 1 แบบเดี่ยว ทดลองกับผู้เรียน 1 คน โดยใช้เด็กอ่อน ปานกลางและเก่ง ครั้งละ 1 คน นำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพเพื่อหาข้อบกพร่อง ทั้งในด้านความชัดเจนของคำชี้แจง วิธีการทำในแต่ละชุดฝึก ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึก แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

ขั้นที่ 2 แบบกลุ่มย่อย โดยคณะเด็กเก่ง ปานกลาง เด็กอ่อนมาทดลอง นำคะแนนคำนวณหาประสิทธิภาพเพื่อตรวจสอบความชัดเจน ความเข้าใจ และความสมบูรณ์ของชุดฝึก นำมาปรับปรุงแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจ พร้อมทั้งปรับปรุงครั้งสุดท้ายจนได้ตามเกณฑ์ 80/80

ขั้นตอนที่ 3 นำชุดฝึกมาทดลองกับกลุ่มทดลอง

การยอมรับประสิทธิภาพมี 3 ระดับ คือ สูงกว่าเกณฑ์ เท่าเกณฑ์ และต่ำกว่าเกณฑ์ การยอมรับประสิทธิภาพอนุโลมให้คลาดเคลื่อนได้ 2.5-5 เปอร์เซ็นต์ ในการกำหนดเกณฑ์ ประสิทธิภาพของชุดฝึกนั้นสำหรับเนื้อหาที่เป็นความรู้ ความจำ นิยมตั้งไว้ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะหรือเจตคตินั้นไว้ไม่ต่ำกว่า 80/80

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ ความจำ มักจะกำหนดเกณฑ์ ประสิทธิภาพไว้ 80/80, 85/85, หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะมักจะกำหนดต่ำกว่านี้ เช่น 70/70 หรือ 75/75

การเขียนสะกดคำ

1. ความหมายของการเขียนสะกดคำ

ผู้วิจัยได้ศึกษาความหมายของการเขียนสะกดคำที่มีนักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญทางด้านการศึกษาภาษาศาสตร์ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำ ไว้ดังต่อไปนี้

อรพรรณ ภิญโญภาพ (2539 : 12) อธิบายไว้ว่าการสะกดคำ เป็นการฝึกทักษะการเขียนให้ถูกต้อง ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานแก่ผู้เรียน และจะต้องให้ผู้เรียนเข้าใจกระบวนการประสมคำ รู้หลักเกณฑ์ที่จะเรียบเรียงตัวอักษรในคำหนึ่ง ๆ ให้ได้ความตามที่ต้องการเพื่อนำประโยชน์ไปใช้ในการสื่อสาร

บันลือ พลกษะวัน (2533 : 26-27) แนะนำการสอนเขียนไทยเบื้องต้นที่เหมาะสมกับการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการให้ออกเสียงโดยการผสมคำอ่านจึงลงมือเขียน โดยให้ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียน เด็กไม่เบื่อหน่าย เด็กประสบความสำเร็จมีกำลังใจที่จะเขียน นับว่าเป็นการเริ่มเรียนที่ดี

วรรณิ โสมประยูร (2539 : 156) ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ว่าการเขียนสะกดคำหมายถึง วิธีเขียนคำ โดยเรียงลำดับอักษรภายในคำหนึ่ง ๆ เพื่อออกเสียงให้ชัดเจน และสื่อความหมายได้ถูกต้อง ตามหลักผู้เขียนต้องการ

วิระศักดิ์ ปิตตลาโพธิ์ (2540 : 12) ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ว่าการเขียนสะกดคำคือ การเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ให้เป็นคำที่มีความหมายถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2525 และสามารถนำคำดังกล่าวไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ปิยาภรณ์ สร้อยระย้า (2547 : 23) ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ว่าการเขียนสะกดคำ คือ วิธีเขียนคำเรียงลำดับ พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ให้เป็นคำที่มีความหมายถูกต้อง สามารถสื่อสารกับคนอื่นและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

จากความหมายของการเขียนสะกดคำที่นักการศึกษาได้กล่าวไว้ข้างต้น พอสรุปได้ว่าการเขียนสะกดคำ หมายถึง การที่ผู้เรียนรู้หลักเกณฑ์ในการเรียงลำดับตัวอักษร หรือเรียงลำดับพยัญชนะ สระวรรณยุกต์ พยัญชนะตัวสะกดและตัวการันต์ให้ถูกต้องตามหลักภาษาและถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน เพื่อจะได้อ่านออกเสียงได้ชัดเจน เขียนได้ถูกต้องและมีความหมาย สามารถสื่อสารกันได้อย่างเข้าใจในสังคมของผู้ใช้ภาษาเหล่านั้น

2. ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องมีความสำคัญและจำเป็นต่อการดำรงชีวิต เพราะการเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง จะเป็นพื้นฐานในการอ่านและเขียนในวิชาอื่น ๆ ได้

ยุพดี พลุเวชประชาสุข (2535 : 11) ได้กล่าวถึงการเขียนสะกดคำว่า การเขียนสะกดคำเป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะถ้าผู้เรียนเขียนสะกดคำได้ดีย่อมทำให้การเรียนในวิชาอื่น ๆ ติดตามไปด้วย แต่อย่างไรก็ตามการเขียนสะกดคำเป็นกระบวนการสลับซับซ้อน เพราะผู้เรียนต้องใช้ทักษะหลายอย่างทั้งทักษะการอ่าน การฟัง การพูด ความเข้าใจ ความหมายของการเขียน ซึ่งจะต้องสอดคล้องและสัมพันธ์กันเสมอ การที่ครูผู้สอนเข้าใจธรรมชาติของผู้เรียนย่อมทำให้การจัดการเรียนการสอน การเขียนสะกดคำเป็นไปด้วยดี มีประสิทธิภาพและเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การเขียนหนังสือได้ถูกต้อง

วรรณิ โสมประยูร (2539 : 10) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเรียนอย่างหนึ่ง เพราะเด็กต้องรู้จักสะกดคำได้อย่างถูกต้องก่อนจึงจะสามารถเขียนประโยคและเรื่องราวได้ ถ้าเด็กเขียนสะกดคำผิดเสมอจะไม่สามารถแสดงให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดตนเอง ดังนั้นการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องนับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการเขียนเป็นอย่างยิ่ง เด็กควรเขียนสะกดคำให้ถูกต้องตั้งแต่เริ่มเรียนคำ เพื่อช่วยให้เด็กรู้จักคำต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน ช่วยเด็กใช้คำต่าง ๆ ช่วยเด็กใช้คำต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง กว้างขวาง ครูต้องฝึกฝนนักเรียนอย่างสม่ำเสมอทุกระดับชั้น

การเขียนสะกดคำจึงนับว่าสำคัญมาก เพราะการเขียนเป็นทักษะที่เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนภาษาไทยจะต้องจัดกระบวนการเรียนการสอนจัดประสบการณ์ในการฝึกฝนให้นักเรียนเขียนสะกดคำได้อย่างถูกต้อง และอ่านได้ นักเรียนจะสามารถนำประโยชน์จากการเขียนไปใช้ในชีวิตวิชาอื่น ๆ และใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ปัญหาการเขียนสะกดคำ

การที่นักเรียนเขียนสะกดคำผิดมีสาเหตุหลายประการ ดังที่นักการศึกษาได้กล่าวไว้ดังนี้

วรรณิ โสมประยูร (2539 : 586 -- 587) ได้กล่าวถึงลักษณะหรือรูปแบบในการเขียนสะกดคำผิดมีดังนี้

1. การเขียนผิดสระ พยัญชนะ และวรรณยุกต์
2. การเขียนผิดที่ตัวสะกด
3. การเขียนผิดตัวการันต์
4. เขียนผิดที่คำพิเศษ หรือคำย่อ
5. เขียนผิดที่คำนั้นมาจากภาษาอื่น
6. การเขียนผิดโดยการทอนเสียงให้สั้นลง

7. การเขียนผิดโดยการยืมเสียงให้ยาวออก
8. เขียนผิดที่อักษรควบกล้ำ
9. เขียนผิดที่สระ ไอ โอ อัย
10. เขียนผิดที่อักษรนำ

สาเหตุที่ทำให้เขียนสะกดคำผิด มีดังนี้

1. เคยเห็นแบบอย่างผิด
2. เข้าใจพจนานุกรม หรือหลักภาษาผิด
3. ไม่ทราบความหมายของคำ
4. เขียนตามเสียงพูด เสียงอ่าน
5. เขียนตามสำเนียงภาษาถิ่น
6. เขียนตามการถ่ายเสียงจากภาษาต่างประเทศ
7. ใช้แนวเทียบเสียงผิด
8. ไม่รู้หลักภาษา
9. ความพิการทางสายตา หู สมอ และวุฒิภาวะไม่เพียงพอ
10. ขาดการฝึกฝนอย่างเพียงพอ
11. เขียนผิดเพราะการเดา
12. เขียนผิดเพราะจำความสัมพันธ์ของตัวสะกดกับความหมายของคำพ้องเสียง

ไม่ได้

ชวนจิต ภูมาตย์ (2537 : 63) ได้กล่าวถึงลักษณะการเขียนคำยากที่นักเรียนมีปัญหา
การเขียน มีดังนี้

1. คำที่มีพยัญชนะต้นควบกล้ำ
2. คำที่ผันด้วยวรรณยุกต์เสียงตรี
3. คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด
4. คำที่เป็นอักษรนำ

สาเหตุที่ทำให้นักเรียนเขียนผิดมีดังนี้

1. เด็กไม่มีความคุ้นเคย
2. เป็นคำที่อยู่ไกลตัวเด็ก
3. เด็กไม่มีประสบการณ์

จากปัญหาการเขียนสะกดคำ สรุปได้ดังนี้ การเขียนสะกดคำผิดมาจากตัวนักเรียน
และวิธีการสอน ดังนั้นครูผู้สอนเป็นบุคคลที่จะกระตุ้นให้นักเรียนเขียนสะกดคำได้ถูกต้องโดยการ

ทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมและหลากหลาย เพื่อนำไปฝึกให้นักเรียนเกิดทักษะและความคงทนในการเขียนคำได้อย่างถูกต้อง

4. จุดมุ่งหมายของการเขียนสะกดคำ

บุญปรก อ่อนเผ่า (2538 : 11 – 12) กล่าวถึงความมุ่งหมายของการสอนสะกดคำว่า ความมุ่งหมายของการสอนสะกดคำมี 2 ประการ ประการแรกมุ่งให้เด็กรู้จักคำ การสอนสะกดคำที่ตื้นนั้น ครูต้องมีวิธีช่วยให้เด็กเกิดความสนใจในการเขียนสะกดคำ ช่วยให้เด็กคุ้นเคยกับรูปคำและเสียงของคำเพื่อให้เด็กรู้จักคำกว้างขวางขึ้น ทั้งนี้เพราะความสามารถสะกดคำในปัจจุบันเป็นรากฐานของการสะกดคำในอนาคต และเป็นสิ่งซึ่งบอกความสามารถส่วนบุคคลของนักเรียนในการเขียนสะกดคำได้อย่างถูกต้องนั้น เด็กจะต้องได้เรียนรู้คำ ฝึกออกเสียง เรียนรู้ความสัมพันธ์ของตัวอักษรกับเสียง จัดลำดับอักษรได้จึงจะสามารถเขียนคำได้อย่างถูกต้อง

กระทรวงศึกษาธิการ (2539 : 65) กล่าวไว้ดังนี้

1. เพื่อให้นักเรียนเขียนสะกดคำต่าง ๆ ได้ถูกต้องตามแบบแผนที่นิยมใช้กันและตรงตามความหมายของคำ

2. ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักคำต่าง ๆ ได้กว้างขวาง

3. เพื่อให้นักเรียนค้นคว้าคำใหม่ ๆ ได้ตามที่ต้องการ

4. เพื่อให้นักเรียนรู้จักคำต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน

5. เพื่อให้นักเรียนออกเสียงคำต่าง ๆ ได้ถูกต้อง

วรรณ เครือเนียม (2531 : 12) ได้กล่าวถึงจุดประสงค์ของการเขียนสะกดคำไว้ว่า การสอนเขียนสะกดคำมีจุดมุ่งหมายเพื่อปลูกฝังให้นักเรียนเห็นคุณค่าของการเขียนสะกดคำรู้หลักเกณฑ์ในการเรียงลำดับตัวอักษร สระ วรรณยุกต์ประสมเป็นคำได้อย่างถูกต้อง มีความหมายตามพจนานุกรม สามารถจำรูปคำและวิธีเขียนนำไปใช้ในการเขียน เพื่อประโยชน์ในการศึกษา การสื่อสารโดยใช้ภาษาเขียนในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง

5. หลักการสอนเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำเป็นทักษะเบื้องต้นที่มีความสำคัญต่อการเขียนในระดับสูงขึ้นไปตั้งแต่ครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ขึ้นไปส่วนมากไม่ให้ความสำคัญเพราะเห็นว่านักเรียนได้ฝึกทักษะการเขียนสะกดคำมาแล้วตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เมื่อเลื่อนชั้นมาเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 ครูส่วนมากจะฝึกนักเรียนเขียนตามคำบอก คำที่นักเรียนเขียนผิดก็ให้แก้ไขโดยบอกคำที่ถูกต้องเป็นคำ ไม่ได้อธิบายถึงที่มาหรือส่วนประกอบของคำ การเขียนสะกดคำเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นที่จะทำให้นักเรียนมีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการเขียนคำและสามารถเขียนคำอื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้ายกันได้อย่างหลากหลาย มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงหลักในการสอน

เขียนสะกดคำไว้ดังนี้ การเขียนสะกดคำให้ประสบผลสำเร็จ ครูภาษาไทยจะต้องเลือกวิธีสอนที่เหมาะสมเช่น มีขั้นตอนการเขียนว่าจะเริ่มต้นที่จุดใดก่อน เพื่อไม่ให้นักเรียนสับสนและมีความรู้สึว่าการสอนการเขียนสะกดคำนั้นเป็นการเรียนที่ยาก จนนักเรียนเกิดความท้อแท้ใจ ได้มีนักการศึกษากล่าวถึง หลักการสอนเขียนสะกดคำไว้ดังนี้

ประเทิน มหาพันธ์ (2549 : 65) ได้เสนอแนะวิธีการสอนสะกดคำไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ความหมายของการออกเสียง ครูต้องให้เด็กเข้าใจความหมายของคำมองดูคำพร้อม ๆ กับการออกเสียงนั้น และสามารถที่จะพูดออกมาให้เป็นประโยคให้ถูกต้อง
2. การมองเห็นรูปคำ ในขั้นนี้ ครูต้องให้เด็กเห็นรูปคำสะกดและส่วนประกอบต่าง ๆ ได้ แยกคำนั้นออกเป็นพยางค์ออกเสียงคำนั้นเป็นพยางค์แล้วไปสะกดเป็นคำอีกครั้ง
3. การรำลึกถึงคำ ให้มองดูทั้งคำ แล้วสะกดตัวโดยไม่ต้องดูคำนั้น เสร็จแล้วลองตรวจดูว่าการสะกดของตนถูกต้องหรือไม่ หากสะกดผิดให้กลับไปทำขั้นที่หนึ่งถึงขั้นที่สามอีกครั้ง
4. การเขียนคำ ขั้นนี้นักเรียนจะฝึกหัดเขียนคำให้ถูกต้อง ตรวจสอบการเขียนและสะกดตัวให้ถูกต้องเรียบร้อย
5. การทบทวนโดยให้เด็กเขียนคำโดยไม่ต้องดูแบบ หากเขียนถูกต้องถึงสามครั้งแสดงว่าเด็กรู้คำนั้นแล้วในขั้นนี้ถ้าเด็กจดจำได้แม่นยำยิ่งขึ้นก็ควรให้เด็กลองนำไปใช้ดู เช่น ใช้ในการเขียนประโยค เขียนเรียงความ เขียนจดหมาย

บันลือ พฤษะวัน (2533 : 76) กล่าวว่า การสอนสะกดคำมี 2 ลักษณะ คือ การสะกดคำด้วยปากเปล่ากับการสะกดคำด้วยการเขียน การเขียนสะกดคำด้วยปากเปล่า โดยมักสอนในระยะเวลาที่เด็กยังเขียนหนังสือไม่ได้ ครูจึงให้นักเรียนสะกดคำออกมาดัง ๆ เพื่อจะได้วัดผลว่าเด็กสะกดสะกดคำได้ถูกต้องเพียงใด เมื่อถึงขั้นที่เด็กพอเขียนหนังสือได้แล้ว ครูสอนให้เด็กฝึกสะกดคำไปพร้อม ๆ กับการเขียนหรือการให้เด็กเขียนตามคำบอกนั่นเอง

ชิน โพธิ์อ่อน (2546 : 47) ได้กล่าวถึงวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง และมีสัมฤทธิ์ผลสูง ได้แก่ วิธีสอนดังต่อไปนี้

1. วิธีสอนที่ครูออกเสียงได้ถูกต้อง และมีแบบคำการสะกดคำที่แน่นอน
2. วิธีสอนที่ต้องฝึกทักษะการเขียนสะกดคำอย่างสม่ำเสมอโดยเฉพาะการฝึกเป็นรายบุคคล
3. วิธีการสอนที่มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของการสอนที่แน่นอน
4. วิธีการสอนที่มีการทดสอบก่อนสอน และสอนก่อนสอบ
5. วิธีที่ฝึกทักษะด้วยการเลียนแบบและทราบผลการเรียน
6. วิธีการสอนแบบใช้การเรียงลำดับตัวอักษร
7. วิธีสอนโดยผู้เรียน อ่าน รู้ความหมายของคำ และทราบผลการเรียน

8. วิธีสอนโดยการเลือก และจำลำดับคำ ตลอดจนนำคำที่ใช้ในชีวิตประจำวันมา
ให้เขียน
9. วิธีสอนที่มีการกำหนด และวางแผนการสอนที่แน่นอน
10. วิธีสอนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีกระบวนการและขั้นตอนที่
ถูกต้อง
11. วิธีสอนโดยใช้พจนานุกรม และมีการทบทวน
12. วิธีการสอนโดยการสร้างแบบฝึกการอ่าน และการเขียน แล้วนำไปสอนเด็ก
13. วิธีการสอนโดยนำคำที่เป็นปัญหาสร้างเป็นแบบฝึกทักษะ ด้วยวิธีสัมพันธ์
ทักษะ

จากวิธีการสอนการเขียนสะกดคำดังกล่าว สรุปได้ว่า วิธีการเขียนสะกดคำมีวิธีการที่
ครูสามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียนหลายวิธีด้วยกัน ครูอาจใช้วิธีใดวิธีหนึ่งหรือใช้วิธีสอน
กิจกรรมหลาย ๆ รูปแบบ และสื่อประสมหลาย ๆ ชนิด ประกอบกันก็ย่อมทำได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ
ความเหมาะสม ซึ่งครูเป็นผู้พิจารณาจุดประสงค์ก็เพื่อให้นักเรียนสนใจ สนุกสนาน ไม่น่าเบื่อ
หน่ายในการเรียน มีทักษะในการเขียนสะกดคำสูง

แผนจัดการเรียนรู้

แผนการสอน หมายถึง แผนการหรือโครงการที่จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อใช้ในการ
ปฏิบัติการสอนในรายวิชาใดวิชาหนึ่ง เป็นการเตรียมการสอนอย่างมีระบบ และเป็นเครื่องมือที่
ช่วยให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนการสอนไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (วัฒนาพร รัชจับทุกข์. 2543 : 1)

เอกรินทร์ สัมมาศกาล (2545 : 409) ได้กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ (Lesson Plan)
เป็นวัสดุหลักสูตรที่ควรพัฒนามาจากหน่วยการเรียนรู้ (UNIT PLAN) ที่กำหนด ไว้ เพื่อให้การ
จัดการสอบบรรลุเป้าประสงค์ตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตร หน่วยการเรียนรู้จึง
เปรียบเสมือนโครงร่าง หรือพิมพ์เขียวที่กล่าวถึงประสบการณ์การเรียนรู้ตามหัวข้อการจัดการ
เรียนรู้และกระบวนการวัดผลที่สอดคล้องสัมพันธ์กัน ส่วนแผนการเรียนรู้จะแสดงการจัดการ
เรียนรู้ตามบทเรียน (lesson) และประสบการณ์การเรียนรู้เป็นรายวัน หรือรายสัปดาห์ดังนั้น
แผนการจัดการเรียนรู้ จึงเป็นเครื่องมือหรือแนวทางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่
ผู้เรียนตามกำหนดไว้ในสาระการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่ม

กรมวิชาการ (2546 : 1 - 2) ได้กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนซึ่งครู
เตรียมการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน โดยวางแผนการจัดการเรียนรู้ แผนการใช้สื่อการเรียนรู้อ

หรือแหล่งเรียนรู้ แผนการวัดผลประเมินผลโดยการวิเคราะห์จากคำอธิบายรายวิชาหรือหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งยึดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระการเรียนรู้ที่กำหนด อันสอดคล้อง กับมาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้น

แผนการจัดการเรียนรู้ หรือแผนการเรียนรู้ เป็นคำใหม่ที่นำมาใช้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เหตุที่ใช้คำ “แผนการจัดการเรียนรู้” แทนคำ “แผนการสอน” เพราะต้องการให้ผู้สอนมุ่งจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายของการจัดการศึกษาที่บ่งไว้ในมาตรา 22 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2544 ที่กล่าวไว้ว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด” (อาภรณ์ ใจเที่ยง. 2546 : 213)

แผนการจัดการเรียนรู้ คือ แผนการเตรียมการสอนหรือกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและจัดทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ มา กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ (สุวิทย์ มูลคำ. 2549 : 58)

แผนการสอนเป็นแผนที่กำหนดขั้นตอนการสอนที่คร่อมหวังจะให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ในเนื้อหา และประสพการณ์หน่วยใดหน่วยหนึ่งตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (อ้างถึงใน ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2532 : 187)

แผนการสอน คือการนำวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์ที่จะต้องทำแผนการสอนตลอดภาคเรียนมาสร้างเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อ อุปกรณ์การสอน และการวัดผลประเมินผล โดยจัดเนื้อหาสาระและจุดประสงค์การเรียนย่อย ๆ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือจุดเน้นของหลักสูตร สภาพของผู้เรียน ความพร้อมของโรงเรียนในด้านวัสดุ อุปกรณ์และตรงกับชีวิตจริงในโรงเรียน วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (อ้างถึงในสงบ ลักษณะ, 2533 :1) ความสำคัญของแผนจัดการเรียนรู้

เอกรินทร์ สีมหาศาล (2545 : 409) ได้กล่าวว่า ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ว่าการวางแผนจัดการเรียนรู้จะช่วยให้ผู้สอนทราบว่า ในแต่ละสัปดาห์หรือแต่ละชั่วโมงผู้สอนควรจะสอนรายวิชาใด ขอบข่ายสาระการเรียนรู้ครอบคลุมเรื่องราวอะไรบ้าง รวมทั้งการสำรวจสภาพปัญหาต่าง ๆ ที่จะช่วยให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้และสามารถทำการประเมินผลผู้เรียนทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ได้ตามเป้าหมาย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องสามารถตอบคำถามได้ ดังนี้

1. จะให้นักเรียนมีคุณสมบัติที่พึงประสงค์อะไรบ้าง

2. จะเสริมสร้างกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนอะไรบ้าง จึงจะทำให้นักเรียนบรรลุผลตามจุดประสงค์

3. ครูจะต้องมีบทบาทอย่างไรในการจัดกิจกรรม ตั้งแต่ครูเป็นศูนย์กลางจนถึงนักเรียนเป็นผู้จัดทำเอง

4. จะใช้สื่อ/อุปกรณ์อะไรจึงช่วยให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์

5. จะรู้ได้อย่างไรว่านักเรียนเกิดคุณสมบัติตามที่คาดหวังไว้ (รุจิรี ภูสาระ.

2545 : 159)

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยสรุปว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การเตรียมการวางแผนการจัดการเรียนการสอนไว้ล่วงหน้า อย่างเป็นระบบเพื่อช่วยให้ผู้สอนทราบทิศทางการสอนของตนจะดำเนินการไปในทิศทางใด และทำให้ทราบว่าสอนเนื้อหาใด อย่างไร ใช้สื่อการเรียนอย่างไร มีการประเมินอย่างไร แผนจัดการเรียนรู้ที่ผู้สอนจัดทำขึ้นจากคู่มือครูทำให้ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพเกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักเรียน สนองตอบเจตนารมณ์ของหลักสูตร

ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่มีผลต่อความสำเร็จของงานที่บรรลุเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นผลจากการได้รับการตอบสนองต่อแรงจูงใจหรือความต้องการของแต่ละบุคคลในแนวทางที่เขาประสงค์ ความพึงพอใจโดยทั่วไปตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Satisfaction และยังมีผู้ให้ความหมายคำว่า “ความพึงพอใจ” พอสรุปได้ดังนี้

คณิต ดวงหัตถ์ (2537 : 10) ได้กล่าวว่า เป็นความรู้สึกชอบ หรือพอใจของบุคคลที่มีต่อการทำงานและองค์ประกอบหรือสิ่งจูงใจอื่น ๆ ถ้างานที่ทำหรือองค์ประกอบเหล่านั้นตอบสนองความต้องการของบุคคลได้ บุคคลนั้นจะเกิดความพึงพอใจในงานขึ้น จะอุทิศเวลา แรงกาย แรงใจ รวมทั้งสติปัญญาให้แก่งานของตนให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

Gilmer (1965 : 254 – 255 ; อ้างถึงใน เพ็ญแข ช่อมณี. 2544 : 6) ได้กล่าวว่า ผลของเจตคติต่าง ๆ ของบุคคลที่มีต่อองค์กร องค์ประกอบของแรงงาน และมีส่วนสัมพันธ์กับลักษณะงานและสภาพแวดล้อมในการทำงานซึ่งความพึงพอใจนั้นได้แก่ ความรู้สึกที่ประสบความสำเร็จในผลงาน ความรู้สึกที่ได้รับการยกย่องนับถือ และความรู้สึกว่ามีความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน

Morse (1955 ; อ้างถึงใน สันติ ธรรมชาติ. 2545 : 24) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจในงาน หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่ลดความตึงเครียดของผู้ทำงานให้น้อยลง ถ้ามีความตึงเครียดมากก็จะเกิดความไม่พึงพอใจในการทำงาน ความตึงเครียดเป็นผลรวมจากความต้องการของมนุษย์ เมื่อ

คราวใดความต้องการได้รับการตอบสนองก็จะทำให้ความเครียดน้อยลง ซึ่งเป็นผลทำให้เกิดความพึงพอใจ จากคำนิยามของ Morse ทำให้มีนักวิชาการอีกหลายท่านได้ให้ความหมายไปในทิศทางที่คล้ายคลึงกัน โดยเน้นว่าความพึงพอใจเกิดจากการได้รับการตอบสนอง เช่น Hoy and Miskel กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่ต่องานซึ่งมักเกี่ยวข้องกับคุณค่าและความต้องการของบุคคลด้วย Dessler อธิบายความพึงพอใจว่าเป็นระดับความรู้สึกต่องานเพื่อความต้องการที่สำคัญของเรา เช่น ความมีสุขภาพดี มีความมั่นคง มีความสมบูรณ์พูนสุข มีพวกพ้อง มีคนยกย่องต่าง ๆ เหล่านี้ได้รับการตอบสนองแล้วทำให้มีผลต่องาน

Silmer (1984 : 230 ; อ้างถึงใน ประภาภรณ์ สุรปภา. 2544 : 9) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นระดับขั้นตอนความรู้สึกในทางบวกหรือทางลบของคนที่มีลักษณะต่าง ๆ ของงานรวมทั้งงานที่ได้รับมอบหมาย การจัดระบบงานและความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน

Strauss (1980 ; อ้างถึงใน เพ็ญแข ช่อมณี. 2544 : 7) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกพอใจในงานที่ทำและเต็มใจที่จะปฏิบัติงานนั้นให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร คนจะรู้สึกพอใจในงานที่ทำเมื่องานนั้นให้ผลประโยชน์ทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ ซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานของเขาได้

ในการศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจนั้น โดยทั่วไปนิยมศึกษากันในสองมิติ คือ มิติความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงานและมิติความพึงพอใจในการรับบริการ ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาในรูปแบบผู้รับบริการ ซึ่งมีนักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

Oskamps (1984 ; อ้างถึงใน ประภาภรณ์ สุรปภา. 2544 : 11) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจมีความหมายอยู่ 3 นัย คือ

1. ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพการณ์ที่ผลการปฏิบัติจริงได้เป็นไปตามที่บุคคลคาดหวังไว้

2. ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับของความสำเร็จที่เป็นไปตามความต้องการ

3. ความพึงพอใจ หมายถึง งานที่ได้ตอบสนองต่อคุณค่าของบุคคล

สรุปได้ว่า “ความพึงพอใจ” หมายถึง ความรู้สึกที่เป็นการยอมรับ ความรู้สึกชอบ ความรู้สึกที่ยินดีกับการปฏิบัติงาน ทั้งการให้บริการและการรับบริการในทุกสถานการณ์ ทุกสถานที่ ความพึงพอใจในการจัดกระบวนการเรียนรู้มีความสำคัญมากเพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ให้เกิดแรงเสริมสร้างความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับผู้เรียน เพื่อส่งผลให้เกิดความสมบูรณ์ของชีวิตตามศักยภาพของผู้เรียนและครูผู้สอน

ตารางที่ 1 บัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ
1.	ก็	28.	กางเกง	55.	ไกล	82.	เช่า
2.	กบ	29.	กาแฟ	56.	ขน	83.	เข้า
3.	กระจก	30.	กาย	57.	ขย่ะ	84.	เขียง
4.	กระจุก	31.	ก้าว	58.	ขวา	85.	เขียน
5.	กระดิ่ง	32.	กำเนิด	59.	ขอ	86.	เขี้ยว
6.	กระดุม	33.	กำลัง	60.	ของ	87.	แข็ง
7.	กระโดด	34.	กิน	61.	ซัง	88.	แข่ง
8.	กระต่าย	35.	ก็	62.	ชั้น	89.	แขน
9.	กระถิน	36.	กุ่ม	63.	ขวด	90.	ไข่
10.	กระเทียม	37.	กู	64.	ขับ	91.	ไข่
11.	กระเบื้อง	38.	แก้	65.	ขา (น)	92.	คด (ข้าว)
12.	กระป๋อง	39.	เก่ง	66.	ฆ่า	93.	คน (น)
13.	กระเป๋	40.	เก็บ	67.	ฆ่า	94.	คัน
14.	กระโปรง	41.	เกม	68.	ข้าง	95.	คบ
15.	กระรอก	42.	เกร	69.	ขาด	96.	ครัว
16.	กล้วย	43.	เกลือ	70.	ข้าม	97.	ครู
17.	กว่า	44.	แก้ว	71.	ขาย	98.	คว่ำ
18.	กอด	45.	เกาะ	72.	ขาว	99.	คอ
19.	ก่อน	46.	เกิด	73.	ข้าว	100.	คอย
20.	กะ	47.	เกี่ยว	74.	ข้าว	101.	ค่อย
21.	กะทิ	48.	แก	75.	ชี้	102.	คะ
22.	กะละมัง	49.	แก่	76.	ชี้	103.	คะน้ำ
23.	กัด	50.	แกง	77.	ขีด	104.	คัด
24.	กั้น	51.	แก้ว	78.	ขึ้น	105.	คั่ว
25.	กั๊	52.	แกะ	79.	ชุด	106.	ค้า
26.	กา	53.	ใกล้	80.	เข็ม	107.	คาง
27.	กาง	54.	ไก่	81.	เขา (ส)	108.	คำ
109.	คำ	136.	จอด	163.	ชนะ	190.	ซ้อน
110.	คำนับ	137.	จอบ	164.	ชมพู	191.	ซ้อน
111.	คิด	138.	จะ	165.	ชวน	192.	ซ่อม
112.	คิ้ว	139.	จิงหะ	166.	ช่วย	193.	ซอย

ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ
113.	คืน	140.	จัด	167.	ซ้อน	194.	ชัก
114.	คือ	141.	จับ	168.	ชอบ	195.	ซ้าย
115.	คุก	142.	จาก	169.	ชะอม	196.	ซี
116.	คุย	143.	จ้าง	170.	ซัง	197.	ซื่อ
117.	คู	144.	จาน	171.	ซิ่น	198.	ดม
118.	คู	145.	จำ	172.	ซั่ว	199.	ด้วย
119.	เค็ม	146.	จำปี	173.	ข้าง	200.	ดอก
120.	เคย	147.	จิ้งจอก	174.	ข้าง	201.	ตั้ง (ข)
121.	เคียว	148.	จิงโจ้	175.	ขาม	202.	ต่ำ
122.	แค่	149.	จิง	176.	ขาย	203.	ดาว
123.	ใคร	150.	จัด	177.	ขาว	204.	ดำ (ข)
124.	ฆ่า	151.	เจ็บ	178.	ชิงช้า	205.	ดิน
125.	งาน	152.	เจอ	179.	ซิ่น	206.	ดินสอ
126.	งาม	153.	เจ้า	180.	ซื่อ	207.	ดี
127.	ง่าย	154.	เจาะ	181.	ชุด	208.	ตั้ง
128.	งู	155.	แจก	182.	เซ็ด	209.	ตี๋ม
129.	เงาะ	156.	แจกัน	183.	เข้า	210.	ตี๋
130.	เงิน	157.	ใจ	184.	เข็ด	211.	ดู
131.	เงือก	158.	ใจดี	185.	เขื่อ	212.	ดู
132.	จน	159.	ฉัน (ส)	186.	เขือก	213.	เด็ก
133.	จบ	160.	ฉืด	187.	ไช้	214.	เดิน
134.	จม	161.	ชก	188.	ไช้	215.	เดี่ยว
135.	จอก (น้ำ)	162.	ชน	189.	ชน	216.	เดี่ยว
217.	เดี่ยว	244.	ตาก	271.	ถม	298.	ทะเลาะ
218.	แดง	245.	ต่าง	272.	ถ้วย	299.	หึ่ง
219.	แดด	246.	ตาม	273.	ถอด	300.	หัน
220.	โดด	247.	ตาย	274.	ถอน	301.	ทับ
221.	โดน	248.	ตำ	275.	ถอย	302.	ทา
222.	โดย	249.	ติด	276.	ถัง	303.	ทาง
223.	ได้	250.	ตี	277.	ถั่ว	304.	ทาน (กิน)
224.	ตก	251.	ตื่น	278.	ถ้ำ	305.	ท่าน
225.	ตน	252.	ตึก	279.	ถาง	306.	ทำ

ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ
226.	ต้น	253.	ตื่น	280.	ถาด	307.	ท่าไม้
227.	ตัม	254.	ตุ่ม	281.	ถ่าน	308.	ท่าเล
228.	ต่อ	255.	ตู้	282.	ถาม	309.	ทิ้ง
229.	ตอก	256.	เต็น	283.	ถีบ	310.	ที่
230.	ต่อง	257.	เต็ม	284.	ถึง	311.	ที่
231.	ตอน	258.	เตะ	285.	ถือ	312.	ที่วี
232.	ตอบ	259.	เตา	286.	ถุง	313.	ทุก
233.	ต้อย	260.	เต่า	287.	ถู	314.	ทุเรียน
234.	ตะกร้า	261.	เต็ม	288.	ถูก	315.	เท
235.	ตะไคร้	262.	เตียง	289.	แถว	316.	เท่า
236.	ตะปู	263.	แต่	290.	ไถ	317.	เท้า
237.	ตะวัน	264.	แตงกวา	291.	ท่อม	318.	เที่ยง
238.	ตัก	265.	แตงโม	292.	ท้อ	319.	เทียน
239.	ตั่ง	266.	แตง	293.	ทอง	320.	เที่ยว (ก)
240.	ตัด	267.	โต	294.	ท้อง	321.	แทน
241.	ตັบ	268.	โต๊ะ	295.	ทอด	322.	ไทย
242.	ตั่ว	269.	ใต้	296.	ทะนาน	323.	เธอ
243.	ตา	270.	ใต้ถุน	297.	ทะเล	324.	นก
325.	นม	352.	นีก	379.	โบ	406.	แปรง
326.	นอก	353.	นึ่ง	380.	ประตู่	407.	แปล
327.	น้อง	354.	นุ่ง	381.	ปลา	408.	ไป
328.	นอน	355.	เนื้อ	382.	ปวด	409.	ผม (น)
329.	น้อย	356.	แน่	383.	ป่วย	410.	ฝึก
330.	นีก	357.	โน้น	384.	ปอ	411.	ฝึก
331.	นั่ง	358.	ใน	385.	ปอก	412.	ผ้า
332.	นั้ง	359.	บน	386.	ปั้น	413.	ผ่าน
333.	นั้ง	360.	บวก	387.	ป่า	414.	ฝึก
334.	นับ	361.	บ้าน	388.	ป่า	415.	ผี
335.	นา	362.	บ่อ	389.	ปาก	416.	ผู้
336.	น่า	363.	บอก	390.	ปิ้ง	417.	ผูก
337.	น้ำ	364.	บอด	391.	ปิด	418.	เผา
338.	นาง	365.	บอน	392.	ปี	419.	เผื่อ

ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ
339.	นาน	366.	บ่อน	393.	ปิ่น	420.	ฝน
340.	นาย	367.	บ่อย	394.	ปิ่น	421.	ฝั่ง
341.	นาฬิกา	368.	บัง	395.	ปุ๋ย	422.	ฝา
342.	น้ำ	369.	บันได	396.	ปุ๋ (น)	423.	ฝ้าย
343.	น้ำ	370.	บาง	397.	ปุ๋	424.	เฝ้า
344.	นิต	371.	บ้าง	398.	ปูน	425.	พบ
345.	นิทาน	372.	บ้าน	399.	เปิด	426.	พระ
346.	นึ้ม	373.	บ้าย	400.	เป็น	427.	พละ
347.	นิยาย	374.	บิน	401.	เปล้า	428.	พวก
348.	นิ้ว	375.	บุก	402.	เป้า	429.	พอ
349.	นึสัย	376.	บั้ง	403.	เปิด	430.	พ้อ
350.	นึ้	377.	บุชา	404.	เปี้ยก	431.	พะไล้
351.	นึ้	378.	แบบ	405.	แป้ง	432.	พัก
433.	พัด	460.	มะไฟ	487.	แมว	514.	โยน
434.	พับ	461.	มะม่วง	488.	โมง	515.	รด
435.	พา	462.	มะยม	489.	ไม้	516.	รวม
436.	พาย	463.	มะละกอ	490.	ไม้	517.	รอ
437.	พื้	464.	มะลิ	491.	ยก	518.	รอง
438.	พื้น	465.	มั่งคุด	492.	ยอด	519.	ร้อง
439.	พุง	466.	มัด	493.	ย้อม	520.	ร้อน
440.	พุด	467.	มัน (ส)	494.	ยัก	521.	รอบ
441.	เพราะ	468.	มา	495.	ย้ง	522.	ระวัง
442.	เพาะ	469.	ม้า	496.	ยา	523.	รัก
443.	เพื่อ	470.	มาก	497.	ย่า	524.	รักษา
444.	เพื่อน	471.	มี	498.	ยาก	525.	รัต
445.	แพ้	472.	มีด	499.	ยาง (น)	526.	รับ
446.	แพะ	473.	มึง	500.	ย่าง	527.	ราคา
447.	พั่ง	474.	มีด	501.	ยาม	528.	ราชินี
448.	พื้น (น)	475.	มือ	502.	ยาย	529.	ราด
449.	พ้า	476.	ม้อ	503.	ย้าย	530.	ร้าน
450.	พื้น	477.	มุง	504.	ยาว	531.	ร้าย
451.	พื้น	478.	มุง	505.	ยิง	532.	รำ

ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ
452.	ฟุ้ง	479.	มุ้ง	506.	ยืม	533.	รืด
453.	ฟูก	480.	เมียด	507.	ยีน	534.	รืบ
454.	ไฟ	481.	เมื่อย	508.	ยุ่ง	535.	รื้อ
455.	มอง	482.	เมื่อ	509.	ยุ่ง	536.	เรื้อ
456.	มะกอก	483.	เมือง	510.	เย็น	537.	เรา
457.	มะขาม	484.	แม่	511.	เย็บ	538.	เรียด
458.	มะเขือ	485.	แมง	512.	เยอะ	539.	เรียด
459.	มะนาว	486.	แม้น	513.	แย่ง	540.	เรียด
541.	เรือ	568.	ลิ้ม	595.	ว่าง	622.	ลับ
542.	เรือง	569.	ลูก	596.	วาด	623.	ลับประรด
543.	เรือน	570.	ลุง	597.	ว่าน	624.	สาด
544.	เรือย	571.	ลูก	598.	วัง	625.	สาย
545.	แรก	572.	เล็ก	599.	วิชา	626.	สาว
546.	รอย	573.	เลข	600.	วิตามิน	627.	สี
547.	ไร่	574.	เล่น	601.	วิธี	628.	สุก
548.	ลง	575.	เล่น	602.	เวลา	629.	สุข
549.	ลด	576.	เล่น	603.	เวียน	630.	สู้
550.	ลบ	577.	เลย	604.	ไว้	631.	เล่น
551.	ลม	578.	เลย	605.	ศาลา	632.	เสา
552.	ล้ม	579.	เล่า	606.	ส่ง	633.	เสียง
553.	ลอง	580.	เล่า	607.	สับ	634.	เสียง
554.	ละมุด	581.	เสียง	608.	ส้ม	635.	เสื่อ
555.	ลัก	582.	เสียง	609.	สวด	636.	เสื่อ
556.	ลับ	583.	เลือด	610.	สวน	637.	เสื่อ
557.	ลา	584.	เลือด	611.	สวม	638.	ใส่
558.	ลาก	585.	แล	612.	สวย	639.	หก (ก)
559.	लग	586.	แล้ง	613.	สอน	640.	หญ้า
560.	ล้าง	587.	แล้ว	614.	สอบ	641.	หนา
561.	ล้างสาด	588.	และ	615.	ล้อม	642.	หน้า
562.	ลาบ	589.	ไล่	616.	สะดือ	643.	หนี
563.	ลาย	590.	วัด	617.	สะพาน	644.	หนู
564.	ลำไย	591.	วัน	618.	สะอาด	645.	ห่ม

ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ
565.	ลิเก	592.	วั	619.	สั่ง	646.	หมอ
566.	ลิง	593.	ว่า	620.	สั่งกะสี	647.	หม้อ
567.	ลิ้น	594.	วาง	621.	สิ้น	648.	หมา
649.	หมี	676.	เหลือ	657.	หอย	665.	หาม
650.	หมู	677.	เห่า	658.	หัก	666.	หาย
651.	หมู่	678.	แห่ง	659.	หัน	667.	หิน
652.	หรือ	679.	แหน	660.	หิ้ว	668.	หิว
653.	หวี	680.	ให้	661.	หิวเราะ	669.	หุง
654.	ห่อ	681.	ใหญ่	662.	ทา	670.	หุ่
655.	ห้อง	682.	ใหม่	663.	ท่า	671.	หู
656.	หอม (ข)	683.	ไหน	664.	ทาง	672.	เห
684.	ไหม	675.	เหล่า	684.	ไหม	675.	เหล่า
685.	ไหล่	673.	เห็น	685.	ไหล่	673.	เห็น
686.	ไหว	674.	เหนือ	686.	ไหว	674.	เหนือ
687.	อย่า	700.	อื่น	687.	อย่า	700.	อื่น
688.	อยู่	701.	อื่น	688.	อยู่	701.	อื่น
689.	ออก	702.	เอง	689.	ออก	702.	เอง
690.	อ่อน	703.	เอา	690.	อ่อน	703.	เอา
691.	อะไร	704.	แอบ	691.	อะไร	704.	แอบ
692.	อัน	705.	ไอ้	692.	อัน	705.	ไอ้
693.	อา	706.	ไอ้	693.	อา	706.	ไอ้
694.	อ่าน	707.	โอน	694.	อ่าน	707.	โอน
695.	อาบ	708.	ไอ	695.	อาบ	708.	ไอ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มีผู้สนใจทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาการเขียนสะกดคำ สำหรับนักศึกษาระดับประถมศึกษา ซึ่งมีทั้งงานวิจัยในประเทศและงานวิจัยต่างประเทศ สรุปพอสังเขปได้ดังนี้

1. งานวิจัยในประเทศ

กมล ชุกลิน (2550 : 12) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และเพื่อ

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวการ์ตูน แผนการจัดการเรียนรู้และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำ ซึ่งมีค่าตั้งแต่ .50-.80 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .22-.71 และค่าความเชื่อมั่น .75 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าประสิทธิภาพ E1/E2 และการทดสอบค่า t ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 83.41/82.73 ซึ่งสูงกว่ามาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้ ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

รัชฎาภรณ์ ศุภสร (2551 : 23) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการฝึก โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำมาตราแม่กนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบฝึกการเขียนสะกดคำมาตราแม่กน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำมาตราแม่กน ซึ่งมีค่าง่าย (P) ตั้งแต่ .25-.80 ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20-.70 และความเชื่อมั่น .98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล หาค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละของค่าเฉลี่ย และการทดสอบค่า t ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำมาตราแม่กน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.21/88.56 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนสะกดคำมาตราแม่กน โดยใช้แบบฝึกทักษะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศรัญญา บุญทันตา (2552 : 27) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่องการเขียนสะกดคำที่ประสมกับสระ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่ใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ โดยศึกษาจากประชากรของโรงเรียนบ้านโป่ง อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เครื่องมือในการศึกษาของกลุ่มสาระภาษาไทยนี้คือ แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่องการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แบบทดสอบก่อน – หลัง เรียน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเก็บข้อมูลทั้งหมดได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ผลการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 80 ที่กำหนดไว้ และผลลัพธ์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง การเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมาก

วิไล มณีเรืองฤทธิ์ (2553 : 15) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำสระเสียงสั้น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำสระเสียงสั้น กลุ่มสาระภาษาไทยสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำสระเสียงสั้นระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำสระเสียงสั้น เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .80 – 1.00 ค่าความยากง่าย (P) ตั้งแต่ .39-.73 ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .25-.77 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .92 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่า t ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำสระเสียงสั้น มีประสิทธิภาพเฉลี่ยเท่ากับ 85.60/85.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 80/80 ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำสระเสียงสั้น ที่ได้รับการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำสระเสียงสั้น มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พูล ทิมา (2555 : 16) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาการเขียนสะกดคำ ตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เทคนิคแผนผังความคิด โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การเขียนสะกดคำ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อหาดัชนีประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนสะกดคำ 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนสะกดคำระหว่างก่อนและหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนสะกดคำ แบบวัดความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.21-0.72 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.89 สถิติที่ใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติทดสอบวิลคอกซัน ผลการวิจัยการจัดการเรียนรู้การเขียนสะกดคำ มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.39/83.33 ดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนสะกดคำมีค่าเท่ากับ 0.6739 แสดงว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 67.39

2. งานวิจัยต่างประเทศ

เทย์เลอร์ (Taylor. 2001 : 203-207) ได้ศึกษาผลความสามารถในการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพประกอบที่มีความหมายกับนักเรียนที่มีปัญหาด้านการเขียน โดยแบ่งนักเรียนที่มีปัญหาด้านการเขียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มทดลองที่ได้รับการฝึกทักษะการเขียน

สะกดคำโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะและกลุ่มควบคุมสอนโดยวิธีการให้เขียนตามคำบอก ปรากฏว่ากลุ่มทดลองทำคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ลอเรย์ (Lowray, 2000 : 817-A) ได้ศึกษาผลในการใช้แบบฝึกหัดทักษะกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวนนักเรียนทั้งหมด 87 คน สรุปผลได้ ดังนี้ แบบฝึกหัดเป็นเครื่องมือที่ช่วยนักเรียนในการเรียนรู้. นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกหัดทักษะมีคะแนนการทดสอบหลังทำแบบฝึกหัดมากกว่าคะแนนก่อนแบบฝึกหัด และนักเรียนสามารถทำข้อสอบหลังจากการทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องเฉลี่ยถึงร้อยละ 98.8 แบบฝึกหัดช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากนักเรียนมีความสามารถทางด้านภาษาแตกต่างกัน การนำแบบฝึกหัดมาใช้จึงเป็นการช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนเพิ่มขึ้น จากผลการวิจัยทั้งภายในประเทศและต่างประเทศที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า การนำเอาสื่อ นวัตกรรมทางการศึกษามาใช้ประกอบ การสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา ช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนมากขึ้น เพราะสื่อเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัยและความต้องการของเด็ก ดังเช่น ขณะใช้แบบฝึกทักษะ เด็กได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินได้มีส่วนร่วมกิจกรรมกับเพื่อน ๆ และเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย ซึ่งส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแบบฝึกทักษะ ในรายวิชาภาษาไทยสามารถนำมาใช้ในกระบวนการเรียนการสอนภาษาไทย และให้ประโยชน์แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายที่จะสร้างชุดฝึกทักษะการเขียน ของนักศึกษาระดับชั้น ประถมศึกษา มีกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

แผนภาพที่ 2 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการตามลักษณะของกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจสภาพปัญหา

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเขียน

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้ชุดฝึกทักษะการเขียน

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินชุดฝึกทักษะการเขียน

ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจสภาพปัญหา

ในขั้นตอนการสำรวจสภาพปัญหา มีวัตถุประสงค์ดังนี้

เพื่อสำรวจสภาพปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยด้านเนื้อหา ในระดับชั้นประถมศึกษา

กลุ่มเป้าหมาย คือ ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดบึงกาฬ จำนวน 5 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ การสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพปัญหาในการเรียนการสอนด้านเนื้อหาวิชาภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษา

1. กำหนดวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์
2. เตรียมบทสัมภาษณ์ที่จะไปใช้ในการสัมภาษณ์

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับประถมศึกษา หนังสือเรียนที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาภาษาไทยในระดับประถมศึกษา

2. กำหนดประเด็นในการสัมภาษณ์
3. นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม

เหมาะสม

4. นำบทการสัมภาษณ์ที่ได้ผ่านการพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ปรับปรุงแก้ไข เพิ่มเติมส่วนที่บกพร่องแล้วนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการดังนี้

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการศึกษาวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล ต่อผู้อำนวยการสำนักงานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดบึงกาฬ
2. ผู้วิจัยนัดแนะกับคณะครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทย เพื่อที่จะทำการสัมภาษณ์ พร้อมทั้งหนังสือแนะนำตัวไปยังโรงเรียนที่ผู้วิจัยเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง
3. ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสัมภาษณ์ ถึงสภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนด้วยตัวเอง
4. นำเนื้อหาคำสัมภาษณ์ที่ได้ไปวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อวิเคราะห์และสรุปผลสัมภาษณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในระยจะนี้จะใช้การวิเคราะห์เนื้อหาโดยการถอดคำสัมภาษณ์เพื่อวิเคราะห์และสรุปผลการสัมภาษณ์

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

ขั้นตอนนี้มีจุดประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเขียน ระดับประถมศึกษา โดยเนื้อหาที่จะมาพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนได้มาจากการสำรวจในขั้นตอนที่ 1

แหล่งข้อมูล คือ

1. อาจารย์ ดร.ปิยะธิดา ปัญญา วุฒิ กศ.ด. วิจัยและประเมินผลการศึกษา ตำแหน่งอาจารย์ประจำ สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและประเมินผลการศึกษา
2. อาจารย์ ดร.พงศ์ธร โพธิ์พูลศักดิ์ วุฒิ ค.ด. สาขาวิชาการศึกษาอกระบบ ตำแหน่งอาจารย์ประจำ สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและประเมินผลการศึกษา
3. นางปชิตรา ทองสด วุฒิ ค.ม. วิจัยวัดและประเมินผลการศึกษา (ภาษาไทย) ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านคำไผ่ อำเภอโซ่พิสัย สำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาบึงกาฬ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

4. นายธีรวัฒน์ แสงสว่าง วุฒิ ค.ม. หลักสูตรและการสอน ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านถ้ำเจริญ อำเภอเมืองบึงกาฬ สำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาบึงกาฬ เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

5. นายชัยนาจ ปั่นสันเทียะ วุฒิ ค.อ.ม คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ตำแหน่งอาจารย์ประจำ สาขาภาควิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ วิทยาเขตระยอง ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี

6. นักศึกษาระดับประถมศึกษา ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอศรีวิไล จังหวัดบึงกาฬ จำนวน 6 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ชุดฝึกทักษะการเขียน ระดับประถมศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

การดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

1. ศึกษาคำสัมภาษณ์การวิจัยเกี่ยวกับสภาพปัญหาในขั้นตอนที่ 1 เพื่อระบุเนื้อหาที่จะนำมาสร้างชุดฝึกทักษะการเขียน

2. ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คู่มือครู หนังสือเรียน และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับรายวิชาภาษาไทย พร้อมทั้งศึกษาเทคนิค วิธีการสร้างชุดฝึกทักษะการเขียน

3. กำหนดวัตถุประสงค์ประสงค์การเรียนรู้ เพื่อกำหนดขอบเขตเนื้อหาแต่ละชุดฝึกในการเรียนจากชุดฝึกทักษะการเขียน ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

4. ออกแบบเนื้อหาความรู้ที่จะนำมาสร้างเป็นชุดฝึกทักษะการเขียน โดยออกแบบให้อยู่ในรูปแบบของบทเรียนชุดฝึก

5. นำบทเรียนชุดฝึกที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อขอคำแนะนำ แก้ไขส่วนที่ยังบกพร่อง และนำมาปรับปรุงแก้ไข

6. นำบทเรียนชุดฝึกที่ได้รับการปรับปรุงแล้ว พร้อมทั้งแบบประเมินชุดฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรวิชาภาษาไทย จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและการประเมินผล จำนวน 2 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี จำนวน 1 คน เพื่อทำการประเมินชุดฝึกทักษะการเขียน ระดับประถมศึกษา ว่ามีเนื้อหาครอบคลุมตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่

7. ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมของชุดฝึกทักษะการเขียน ตามแบบประเมิน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert Scale) แล้วไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ โดยใช้เกณฑ์แปลความหมายค่าเฉลี่ยกลุ่มดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 103-108) ดังนี้

เหมาะสมมากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
เหมาะสมมาก	ให้ 4 คะแนน
เหมาะสมปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
เหมาะสมน้อย	ให้ 2 คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

กำหนดเกณฑ์ตัดสินผลการประเมินคุณภาพ ชุดฝึกทักษะการเขียน กลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาไทย ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	ระดับคะแนนเฉลี่ย
เหมาะสมมากที่สุด	คะแนนเฉลี่ย 4.51 - 5.00
เหมาะสมมาก	คะแนนเฉลี่ย 3.51 - 4.50
เหมาะสมปานกลาง	คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.50

8. นำชุดฝึกมาปรับปรุงแก้ไขในส่วนบกพร่อง
9. นำชุดฝึกทักษะการเขียนมาแก้ไขในส่วนที่บกพร่อง
10. นำชุดฝึกทักษะการเขียนที่ได้ไปหาประสิทธิภาพ ดังนี้

10.1 ทดลองกับนักศึกษาระดับประถมศึกษา ศูนย์การศึกษานอกระบบและ
การศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอศรีวิไล จังหวัดบึงกาฬ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้นักศึกษา
ทั้ง 6 คน เพื่อหาข้อบกพร่องทางด้านการเขียน รูปแบบ ของชุดฝึกการเขียน แล้วนำมาแก้ไข

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้ชุดฝึกทักษะการเขียน

ขั้นตอนการทดลองใช้ มีวัตถุประสงค์ดังนี้

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนการเรียนก่อนและหลังของนักศึกษาที่
เรียนวิชาภาษาไทยด้วยชุดฝึกทักษะการเขียน ระดับชั้นประถมศึกษา

กลุ่มเป้าหมาย คือ นักศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา ที่เรียนตามหลักสูตรขั้นพื้นฐาน
ระดับประถมศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตาม
อัธยาศัยอำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2557 จำนวน 7 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

แบบวัดความสามารถทางการเรียนวิชาภาษาไทย ในระดับชั้นประถมศึกษา เรื่อง
การเขียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

วิธีการดำเนินการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาทฤษฎีและวิธีการสร้างแบบทดสอบ การสร้างแบบทดสอบแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เชิงเกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด (2547 : 81-101) หลักการสร้างแบบทดสอบของไพศาล วรคำ (2552 : 235-237)
2. ศึกษาหลักสูตร คู่มือแบบเรียนภาษาไทย คู่มือวัดและประเมินผลตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
3. วิเคราะห์หลักสูตร เรื่องที่จะสอนเกี่ยวกับการเขียน
4. ศึกษาชุดฝึกทักษะการเขียน ที่สร้างขึ้นเพื่อให้ได้แบบทดสอบที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
5. สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน เป็นข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 32 ข้อ เพื่อนำไปใช้ในการทดสอบวัดความสามารถในการเขียน ของนักศึกษา ก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียน
6. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม และเสนอแนะในส่วนที่บกพร่องเพื่อที่จะได้นำมาปรับปรุงแก้ไข
7. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน มาปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่บกพร่องตามข้อเสนอนแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
8. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาตรวจสอบ ความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความถูกต้องของภาษาที่ใช้ และประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index Objective Congruence) ที่ใช้ได้คือ ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป โดยมีเกณฑ์ การให้คะแนนดังนี้
 - +1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้
 - 0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้
 - 1 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่วัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้
9. นำผลการประเมินความสอดคล้อง ระหว่างข้อสอบแต่ละข้อกับจุดประสงค์การเรียนรู้ มาวิเคราะห์คะแนนความสอดคล้อง โดยใช้สูตร IOC (ไพศาล วรคำ, 2556 : 268 – 2670) เพื่อหาผลรวมของคะแนนข้อสอบแต่ละข้อของผู้เรียน ได้นำผลจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน นำมาหาค่าเฉลี่ยเพื่อดูดัชนีความสอดคล้องและได้ค่า IOC ตั้งแต่ 0.80 – 1.00 (ภาคผนวก ง)
10. จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนฉบับจริง เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

แบบแผนการวิจัย

การดำเนินการทดลองครั้งนี้ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบ One-Group Pretest Posttest Design (Mc millan ,Jame.H and Schumacher Sally. 1997) ดังนี้

ตารางที่ 3 แบบแผนการทดลองโดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียน

กลุ่ม	สอบก่อน (Pretest)	ทดลอง (Treatment)	สอบหลัง (Posttest)
A	O ₁	X	O ₂

เมื่อ A แทน กลุ่มตัวอย่าง
 X แทน วิธีสอน
 O₁ แทน การทดสอบความสามารถในการเขียนก่อนเรียน
 O₂ แทน การทดสอบความสามารถในการเขียนหลังเรียน

การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับกลุ่มตัวอย่าง
2. ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยแนะนำ และควบคุมดูแล การเรียนการสอนโดยชุดฝึกทักษะการเขียน
3. เมื่อสอนจบบทเรียนแล้วทำการทดสอบหลังเรียน (Post test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับเดียวกันที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินความพึงพอใจการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียน

ระเบียบวิธีที่ใช้ใช้ระเบียบวิจัยเชิงประเมิน มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

เพื่อประเมินผลการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียน โดยดำเนินการประเมินเกี่ยวกับเวลาที่ใช้ในการเรียน จำนวนชุดฝึก เนื้อหา รูปแบบของชุดฝึกทักษะการเขียน โดยผู้เชี่ยวชาญ ประเมินความเหมาะสมของวิธีการสอนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียน โดยครูผู้สอน ประเมินจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังจากการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเขียน โดยนักศึกษา

แหล่งข้อมูล คือ

นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอนในวิชาภาษาไทย โดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนจำนวน 7 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ

แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะการเขียนสำหรับนักศึกษาชั้นประถมศึกษา

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเขียน
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจและการสร้างเครื่องมือแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จากหนังสือการวิจัยเบื้องต้นของบุญชม ศรีสะอาด (2547 : 103)
3. สร้างแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับจำนวน 13 ข้อ
4. นำแบบประเมินที่สร้างเสร็จแล้วไปให้ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

6. ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

5. จัดพิมพ์แบบประเมิน แล้วนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. หลังจากเสร็จสิ้นการทดลอง ผู้วิจัยแจกแบบประเมินความพึงพอใจให้กับนักศึกษาที่เรียนโดยชุดฝึกทักษะการเขียน จำนวน 7 คน
2. ตรวจสอบคะแนนเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล และเทียบเกณฑ์เพื่อตัดสินเป็นรายด้านตามที่กำหนดไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อชุดฝึกทักษะการเขียนสำหรับนักศึกษา ระดับประถมศึกษา เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) บุญชม ศรีสะอาด (2547 : 103) โดยกำหนดค่า 5 ระดับ ซึ่งกำหนดค่าคะแนนไว้ดังนี้

นักศึกษามีความพึงพอใจมากที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน
นักศึกษามีความพึงพอใจมาก	ให้คะแนน 4 คะแนน
นักศึกษามีความพึงพอใจปานกลาง	ให้คะแนน 3 คะแนน
นักศึกษามีความพึงพอใจน้อย	ให้คะแนน 2 คะแนน
นักศึกษามีความพึงพอใจน้อยที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน

2. วิเคราะห์ข้อมูลเป็นรายด้าน โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) (ไพศาล วรคำ. 2556 : 323) และหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) (ไพศาล วรคำ. 2556 : 313) นำค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ที่ได้มาเปรียบกับเกณฑ์เพื่อพิจารณาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อชุดฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษา ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2547 : 103)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.01 – 5.00 หมายถึง นักศึกษามีพึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.01 – 4.00 หมายถึง นักศึกษามีพึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.01 – 3.00 หมายถึง นักศึกษามีพึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.01 – 2.00 หมายถึง นักศึกษามีพึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.00 – 1.00 หมายถึง นักศึกษามีพึงพอใจน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้มีดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

1.1 วิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนโดยวิเคราะห์สถิติความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index Of Item Objective Congruence) (ไพศาล วรคำ. 2556 : 260 - 263)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินผล

R แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินความสอดคล้องข้อนั้น

เกณฑ์การให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญกำหนดเป็น 3 ระดับดังนี้

1.2 วิเคราะห์ประสิทธิภาพโดยการหาค่า $E1/E2$ ตามเกณฑ์ 70/70 โดยใช้สูตร $E1/E2$ ดังนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2533 : 495-496)

$$E1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

เมื่อ	$E1$	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของแบบฝึกหรือแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกหรือแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E2 = \frac{\sum X}{B} \times 100$$

เมื่อ	$E2$	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังการจัดกิจกรรม
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังการจัดกิจกรรมด้วยชุดกิจกรรม
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2. สถิติพื้นฐาน

2.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) คำนวณจากสูตร (ไพศาล วรรค้ำ. 2556 : 323)

$$\bar{X} = \frac{\sum_{i=1}^n X_i}{n}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ค่าผลรวมคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	ค่าจำนวนนักเรียน

2.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation : S.D.) ไพศาล วรรค์

(2553 : 313)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S. D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัว
	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม
	Σ	แทน	ผลรวม

3. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนของนักศึกษา ก่อนเรียนกับหลังเรียน
โดยใช้สถิติทดสอบวิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched – Pairs Signed – Rank Test)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ลำดับการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับชั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้สื่อความหมายในการวิจัย

ΣX แทน ผลรวมของคะแนน

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

S แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ

E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

* แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลำดับชั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการเรียนรู้เกี่ยวกับการเขียนการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับประถมศึกษา ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ

ตอนที่ 2 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับประถมศึกษา ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้ชุดฝึกทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับประถมศึกษา ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ

ตอนที่ 4 ผลการประเมินความพึงพอใจการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับประถมศึกษา ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการเรียนรู้เกี่ยวกับการเขียนการสอนการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับประถมศึกษา ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ

ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยโดยได้นำบัญชีคำถามพื้นฐานที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษา มาเป็นคู่มือในการสัมภาษณ์ ถึงปัญหาส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยคือ นักเรียนมีความยากในการจำรูปพยัญชนะและการเขียนพยัญชนะ ทักษะในการเขียน มีความยากในการจำรูปสระและการเขียนสระ ไม่สามารถเขียนคำได้ถูกต้อง เช่น คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา แม่กง กน เกย และเกอว (ดังปรากฏในภาคผนวก ก) ผู้วิจัยจึงได้สรุปแบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษา จำนวน 5 คน ได้คำทั้งหมด 360 คำ สรุปความจากข้อมูลการสัมภาษณ์โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ได้คำที่ครูให้คำตอบที่เหมือนกันถือว่าคำนั้นมีปัญหาสำหรับนักศึกษาด้านการเขียน นำคำที่นักศึกษาส่วนใหญ่เขียนไม่ถูกต้อง นำมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จัดหมวดหมู่คำตามลักษณะของคำ จำนวน 70 คำ เพื่อนำมาสร้างและพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนสำหรับนักศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษา(ดังปรากฏในภาคผนวก ก)

การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยการสรุปความจากข้อมูลการสัมภาษณ์ได้คำที่มีปัญหาด้านการเขียนสำหรับนักศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษา ตามลักษณะของคำปรากฏผลดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยการสรุปความจากข้อมูล
การสัมภาษณ์ได้คำที่มีปัญหาด้านการเขียนสำหรับนักศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษา
(70 คำ)

การเขียนคำที่มีปัญหาสำหรับนักศึกษา	คำ	ร้อยละ
1. การเขียนในมาตราแม่กง	10	14.28
2. การเขียนในมาตราแม่กน	10	14.28
3. การเขียนในมาตราแม่เกย	20	28.57
4. การเขียนในมาตราแม่เกอว	30	42.85

จากตารางที่ 4 พบว่า คำที่นักศึกษาเขียนไม่ได้หรือเขียนไม่ถูกต้อง คือ คำที่อยู่ในมาตรา
ตัวสะกดแม่ เกอว คิดเป็นร้อยละ 42.85 และน้อยที่สุด คือคำที่อยู่ในมาตราตัวสะกดแม่กงและ
กน คิดเป็นร้อยละ 14.28

ตอนที่ 2 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเขียน กลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาไทย ระดับประถมศึกษา ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ

1. จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยถึงปัญหาด้านการเขียนของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษา ได้คำที่มีปัญหาด้านการเขียน จำนวน 70 คำ ผู้วิจัยจึงสร้างเป็นชุดฝึกทักษะ
การเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา จำนวน 4 ชุด
ประกอบด้วย

ชุดที่ 1 การเขียนสะกดคำมาตราแม่กง มีคำที่มีปัญหาจำนวน 10 คำ

ชุดที่ 2 การเขียนสะกดคำมาตราแม่กน มีคำที่มีปัญหาจำนวน 10 คำ

ชุดที่ 3 การเขียนสะกดคำมาตราแม่เกย มีคำที่มีปัญหาจำนวน 20 คำ

ชุดที่ 4 การเขียนสะกดคำมาตราแม่เกอว มีคำที่มีปัญหาจำนวน 30 คำ

2. ผลการประเมินความเหมาะสมของชุดฝึกทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษา

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและความเหมาะสมของชุดฝึกทักษะการเขียน
สำหรับนักศึกษา ระดับประถมศึกษา (ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
ชุดที่ 1 การเขียนสะกดคำมาตราแม่กง			
1. ด้านแบบฝึกพัฒนาทักษะด้านการเขียน	4.77	0.17	มากที่สุด
2. ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้	4.85	0.22	มากที่สุด
3. ด้านการวัดและประเมินผล	4.73	0.28	มากที่สุด
รวม	4.79	0.08	มากที่สุด
ชุดที่ 2 การเขียนสะกดคำมาตราแม่กน			
1. ด้านแบบฝึกพัฒนาทักษะด้านการเขียน	4.77	0.20	มากที่สุด
2. ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้	4.80	0.27	มากที่สุด
3. ด้านการวัดและประเมินผล	4.80	0.30	มากที่สุด
รวม	4.79	0.21	มากที่สุด
ชุดที่ 3 การเขียนมาตราแม่เกย			
1. ด้านแบบฝึกพัฒนาทักษะด้านการเขียน	4.84	0.14	มากที่สุด
2. ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้	4.75	0.31	มากที่สุด
3. ด้านการวัดและประเมินผล	4.67	0.33	มากที่สุด
รวม	4.78	0.16	มากที่สุด
ชุดที่ 4 การเขียนมาตราแม่เกอว			
1. ด้านแบบฝึกพัฒนาทักษะด้านการเขียน	4.80	0.16	มากที่สุด
2. ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้	4.85	0.22	มากที่สุด
3. ด้านการวัดและประเมินผล	4.73	0.37	มากที่สุด
รวม	4.73	0.37	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.75	0.20	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่า ชุดฝึกทักษะการเขียนสำหรับนักศึกษา ระดับประถมศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 5 คน โดยสรุปในภาพรวมชุดฝึกทักษะการเขียนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) รวมเท่ากับ 4.75 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) รวมเท่ากับ 0.20 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีความเหมาะสมมากที่สุด

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งผู้วิจัยกำหนดไว้ว่าผลการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

1. ผลการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามเกณฑ์มาตรฐาน 70/70

ตารางที่ 6 ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

นักเรียน คนที่	คะแนนแบบทดสอบย่อยในแบบฝึกทักษะ				รวม คะแนน (40)	คะแนนวัด ผลสัมฤทธิ์ หลังเรียน (30)
	ชุดที่ 1 (10)	ชุดที่ 2 (10)	ชุดที่ 3 (10)	ชุดที่ 4 (10)		
1	7	7	8	8	30	26
2	8	7	7	7	29	23
3	8	8	7	8	31	24
4	7	7	7	8	29	22
5	7	7	7	7	28	21
6	6	7	7	7	27	19
7	8	8	8	8	32	27
ΣX	51	51	51	53	206	162
\bar{X}	7.29	7.29	7.29	7.57	29.43	23.14
S	0.76	0.49	0.49	0.53	1.72	2.79
ร้อยละ	72.86	72.86	72.86	75.71	73.57	77.14
E_1					73.57	
E_2					77.14	

จากตารางที่ 6 พบว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบย่อยหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเขียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 29.43 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 73.57 และคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเขียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 23.14 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 77.14

ผลการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามเกณฑ์มาตรฐาน 70/70 มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 73.57/77.14 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ก่อนเรียนและหลังเรียนที่ใช้ชุดฝึกทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษา

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	ผลต่างของคะแนน (d _i)	อันดับที่ของความแตกต่าง (R _i)	อันดับที่ตามเครื่องหมาย		
					บวก	ลบ	
1	19	26	7	3.5	3.5		
2	15	23	8	6.5	6.5		
3	17	24	7	3.5	3.5		
4	16	22	6	1	1		
5	13	21	8	6.5	6.5		
6	12	19	7	3.5	3.5		
7	20	27	7	3.5	3.5		
รวม					28	0	

$$T_{.05,7} = 3$$

จากตารางที่ 7 พบว่า ค่าอันดับตามเครื่องหมายลบ (T) น้อยกว่า 3 สรุปได้ว่าการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อชุดฝึกทักษะการเขียน
สำหรับนักศึกษาระดับประถมศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) พบว่า

ตารางที่ 8 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อชุดฝึกทักษะการเขียน สำหรับ
นักศึกษาระดับประถมศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ข้อที่	รายการความคิดเห็น	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	เนื้อหาชุดฝึกมีความชัดเจนทุกแบบฝึกหัด	4.28	0.48	มาก
2	เนื้อหาชุดฝึกตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้	4.14	0.37	มาก
3	เนื้อหาเหมาะสมกับระดับความรู้ของนักศึกษา	4.00	0.57	มาก
4	เนื้อหาสนุก ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน	4.28	0.75	มาก
5	ชุดฝึกมีคำแนะนำการใช้ที่ชัดเจน	4.00	0.57	มาก
6	คำอธิบายการทำกิจกรรมในชุดฝึกมีความ ชัดเจนเข้าใจง่าย	3.87	0.37	มาก
7	กิจกรรมในชุดฝึกสอดคล้องเหมาะสมกับ เนื้อหา	4.28	0.48	มาก
8	ภาษาที่ใช้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์การใช้ภาษา อ่านเข้าใจง่าย	4.00	0.57	มาก
9	กิจกรรมในแต่ละชุดฝึกน่าสนใจมีความ ยากง่าย พอเหมาะ	4.00	0.57	มาก
10	แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนมีความยาก ง่าย พอเหมาะกับระดับความรู้ของนักศึกษา	4.28	0.48	มาก
11	ข้อคำถามในแบบทดสอบ ไม่คลุมเครือ	3.71	0.75	มาก
12	แบบฝึกทักษะช่วยให้บทวนบทเรียน	3.85	0.69	มาก
13	ระยะเวลาที่ใช้ในชุดฝึกเหมาะสม	4.00	0.81	มาก
	รวมเฉลี่ย	4.04	0.10	มาก

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษา มีความพึงพอใจต่อชุดฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักศึกษา ระดับประถมศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกข้อ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) รวมทุกด้าน เท่ากับ 4.04 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) รวมทุกด้านเท่ากับ 0.10

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษา ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 70/70 และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยระดับ ชั้นประถมศึกษา ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา ศูนย์การศึกษา นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ในจังหวัดบึงกาฬ ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2557 จำนวน 13 คนและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) จากนักศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอเมืองบึงกาฬ จำนวน 7 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษา จำนวน 4 ชุด แผนการจัดการเรียนรู้และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ใช้ทดสอบเพื่อวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบหาค่า

สรุปผลการวิจัย

1. ผลจากการศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับประถมศึกษา ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ ได้คำที่มีปัญหาด้านการเขียน จำนวน 70 คำ
2. ชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีจำนวน 4 ชุด ดังนี้ ชุดที่ 1 การเขียนสะกดคำมาตราแม่กง, ชุดที่ 2 การเขียนสะกดคำมาตราแม่กน, ชุดที่ 3 การเขียนสะกดคำมาตราแม่กย, และชุดที่ 4 การเขียนสะกดคำมาตราแม่เกอว แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาความเหมาะสม ได้ผลการพิจารณาโดยภาพรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$, $S.D. = 0.20$) และผลการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักศึกษา ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดบึงกาฬ ทั้ง 4 ชุด

มีประสิทธิภาพ (E_1) เท่ากับ 73.57 และประสิทธิผล (E_2) เท่ากับ 77.14 สูงกว่าเกณฑ์ 70/70 ที่กำหนดไว้

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการเขียนของนักศึกษาที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยระดับประถมศึกษา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเขียนอยู่ในระดับ ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.10)

อภิปรายผล

จากการดำเนินการวิจัยพบว่า

1. ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนด้านการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ได้คำที่มีปัญหาด้านการเขียน จำนวน 70 คำ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ขาดการฝึกฝนด้านการเขียน ขาดการเอาใจใส่ในการเขียน
2. ชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 73.57/77.14 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่าชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษา มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน เหมาะที่จะนำไปฝึกทักษะทางภาษาไทยในการเขียนสะกดคำ ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้สร้างชุดฝึกทักษะทางภาษาไทยในการเขียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลมีคำชี้แจงที่ง่ายและชัดเจนเวลาในการทำแบบฝึกแต่ละครั้งเหมาะสมกับความสนใจและความสามารถของนักศึกษาและรูปแบบของชุดฝึกที่หลากหลาย สามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับชุดฝึกของกมล ชุกลิน (2551 : 61-63) ที่ได้เสนอแนะไว้ว่าชุดฝึกทักษะสามารถนำไปใช้สอนซ่อมเสริมนักเรียนที่มีปัญหาเรื่องการเขียนสะกดคำ เป็นสิ่งที่จำเป็นต้องได้รับการฝึกอย่างสม่ำเสมอ สามารถนำไปใช้ในการเรียนและในชีวิตประจำวันทั้งการพูดการอ่านการเขียน โดยผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 83.41/82.73 ซึ่งสูงกว่ามาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของรัชฎาภรณ์ ศุภสร (2551 : 57-58) ที่ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำมาตราแม่กน ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำมาตราแม่กน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.21/88.56 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ สอดคล้องกับผลการวิจัย

ของอรุณ ทองประเสริฐ (2555 : 44) ที่ได้พัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่าคะแนนเฉลี่ยจากชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย 12 ชุด มีค่าเท่ากับ 299.23 คิดเป็นร้อยละ 83.12 และค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเท่ากับ 24.65 คิดเป็นร้อยละ 82.15 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนสะกดคำก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำหลังการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนได้รับการสอนด้วยชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าการสอนการเขียนสะกดคำโดยใช้ชุดฝึกสะกดคำ มีผลต่อการพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำให้สูงขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของศรีรัฐญา บุญทันตา (2552 : 71-73) ที่พัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่องการเขียนสะกดคำที่ประสมกับสระ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่าผลการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 80 ที่กำหนดไว้ และผลลัพธ์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง การเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับวีไล มณีเรืองฤทธิ์ (2553 : 80-83) ที่ได้การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำสระเสียงสั้น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำสระเสียงสั้น กลุ่มสาระภาษาไทยสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำสระเสียงสั้น ที่ได้รับการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำสระเสียงสั้น มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดฝึกทักษะการเขียนสำหรับนักศึกษา ระดับประถมศึกษา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.10) ทั้งนี้เป็นเพราะชุดฝึกมีคำชี้แจง มีข้อแนะนำที่ชัดเจน อ่านแล้วเข้าใจง่ายสามารถปฏิบัติงานได้ทันที ภาษาที่ใช้ในชุดฝึกมีความเหมาะสม เนื้อหาแต่ละชุดฝึกมีความชัดเจนทุกชุดฝึก เนื้อหาชุดฝึกตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ พอใจเนื้อหา เหมาะสมกับระดับความรู้ของนักศึกษา เนื้อหาสนุก ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน เรียนอย่างสนุกสนานขนาดของตัวอักษรเข้าใจง่าย ชัดเจน จึงส่งผลทำให้นักศึกษาที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเขียน ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น สามารถทำให้นักศึกษาเขียนคำในชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาไทยได้ดีและมีความสุขสนุกสนานกับการทำชุดฝึก เพราะชุดฝึกทักษะการเขียนทั้ง 4 ชุด พัฒนาให้มีความหลากหลายในกิจกรรมและสร้างตามหลักจิตวิทยาเริ่มจากสิ่งง่ายไปหาสิ่งยาก มีกิจกรรมหลากหลาย มีภาพประกอบ มีการวางรูปแบบที่ดี สามารถทำให้นักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองได้ ทำให้นักศึกษาเกิดความสนใจ เพลินเพลิน และทำ

ให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับอูษณีย์ เสือจันทร์ (2553 : 17-18) ได้กล่าวว่า แบบฝึกช่วยในการฝึกเสริมทักษะ ทำให้จดจำเนื้อหาได้คงทนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน สามารถนำมาแก้ปัญหาเป็นรายบุคคล และรายกลุ่มได้ดี ผู้เรียนสามารถนำมาทบทวนเนื้อได้ด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนทราบความก้าวหน้าของตน เป็นเครื่องมือที่ครูผู้สอนใช้ประเมินผลการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดีว่านักเรียนเข้าใจมากน้อยเพียงใดซึ่งสอดคล้องกับกฎแห่งผล ธอร์นไคค์ สอดคล้องกับ คณิต ดวงหัตถ์ (2537 : 10) ได้กล่าวว่า ความรู้สึกชอบ หรือพอใจของบุคคลที่มีต่อการทำงาน และองค์ประกอบหรือสิ่งจูงใจอื่น ๆ ถ้างานที่ทำหรือองค์ประกอบเหล่านั้นตอบสนองความต้องการของบุคคลได้ บุคคลนั้นจะเกิดความพึงพอใจในงานขึ้น จะอุทิศเวลา แรงกาย แรงใจ รวมทั้งสติปัญญาให้แก่งานของตนให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีคุณภาพ สอดคล้องกับ Gillmer (1965. 254 – 255 ; อ้างถึงในเพ็ญแข ช่อมณี. 2544 : 6) ได้กล่าวว่า ลักษณะงาน และ สภาพแวดล้อม ในการทำงานซึ่งความพึงพอใจนั้นได้แก่ ความรู้สึกมีความสำเร็จในผลงาน ความรู้สึกที่ได้รับการยกย่องนับถือ และสอดคล้องกับสุมาลี ศิริกุล (2554 : 110) ได้พัฒนา ทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบ ฝึกทักษะการอ่านจับใจความ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแบบฝึก ทักษะการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเท่ากับ 4.57 และสอดคล้องกับมณี เผือกใต้ (2555 : 100) ได้ศึกษา พัฒนาแบบฝึกที่ส่งเสริม ความสามารถในการอ่านและการเขียนคำยากในบทเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านและการเขียน คำยากในบทเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการ อ่านและการเขียนคำยากในบทเรียน มีค่าเท่ากับ 4.80 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด จะเห็นได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการจัดบรรยากาศในการเรียนรู้ สามารถกระตุ้นการเรียนรู้ได้ดี ยิ่งขึ้น

ผลการวิจัยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่สร้างขึ้น สามารถนำมาใช้ฝึกทักษะทางภาษาและแก้ปัญหาการเขียนสะกดคำได้เป็นอย่างดี ซึ่งจากการ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่านักศึกษาเกิดความรู้และพัฒนาทักษะด้าน การเขียนได้ดียิ่งขึ้น ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นทั้งนี้เป็นเพราะ ชุดฝึกทักษะเป็นนวัตกรรม ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเป็นสื่อที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลนักศึกษาได้เรียนรู้ได้ฝึกปฏิบัติ

กิจกรรมในชุดฝึกแต่ละชุด สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนด้วยตนเองพร้อมลงมือปฏิบัติจริง

จากเหตุผลที่กล่าวมานี้ จึงทำให้ชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษา ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย มีประสิทธิภาพและทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสูงขึ้นตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 จากการวิจัยพบว่าชุดฝึกทักษะการเขียนที่ถูกต้องสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนให้สูงขึ้นทั้งนี้มียังมีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ ชุดฝึก การจัดการเรียนการสอน และบทบาทของครูผู้สอน ดังนั้นหากครูผู้สอนจะนำชุดฝึกไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนจำเป็นต้องคำนึงถึงองค์ประกอบของชุดฝึก รูปแบบการจัดการเรียนการสอน และบทบาทหน้าที่ของครูผู้สอนในการนำชุดฝึกไปใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป

1.2 ในการนำชุดฝึกทักษะไปใช้ครูต้องศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้และเนื้อหา ก่อนแล้วให้นักเรียนทำชุดฝึกทีละ 1 ชุด ไม่ควรรวมชุดฝึกเป็นเล่ม ขณะที่นักศึกษาทำชุดฝึกทักษะครูต้องคอยดูแลให้คำแนะนำช่วยเหลือ เมื่อนักศึกษาทำชุดฝึกเสร็จครูต้องตรวจผลงานเพื่อให้ นักศึกษาทราบผลการทำชุดฝึกทันที

1.3 กิจกรรมและเวลาในการทำชุดฝึกสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสภาพและ ความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรพัฒนาชุดฝึกทักษะภาษาไทยในเนื้อหาอื่นในระดับชั้นอื่น ๆ แล้วนำมา รวบรวมเป็นชุดฝึกเพื่อนำไปใช้กับนักศึกษาเพื่อที่จะได้ปรับปรุงการเรียนการสอนให้มี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกับการสอนโดยวิธีอื่น

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- คณิต ดวงหัตถ์. (2537). [Online]. Available: www.vcharkarn.com/Uploads/56/56921.doc.
- ชวนจิต ภูมาตย์. (2537). ความยากง่ายในการเขียนสะกดคำพื้นฐานในแบบเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- ชิน โพธิ์อ่อน. (2546). การศึกษาความยากง่ายของคำ ลักษณะคำยากและเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดอุดรธานี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคนอื่น ๆ. (2533). เอกสารชุดการสอน สื่อการสอนระดับประถมศึกษา เล่มที่ 1, 2. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2546). นวัตกรรมการศึกษาชุดแบบฝึกหัด-แบบฝึกเสริมทักษะ. กรุงเทพฯ : ธารอักษร.
- ทิศนา แคมณี. (2540). แบบแผนและเครื่องมือการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิตยา กิจโร. (2553). การศึกษาผลการฝึกทักษะการตั้งคำถามของนักเรียนในการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ที่ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิโลบล นิมกัจริตน์. (2545). หลักการวัดผลและประเมินผลแบบอิงเกณฑ์. ภาควิชาประเมินผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บันลือ พุกกะวัน. (2545). แนวพัฒนาการอ่านเร็ว คิดเป็น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

บุญปก อ่อนเผา. (2538). การศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำภาษาไทยของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ประสิทธิ์ สิ้นทรัพย์ และคนอื่น ๆ. “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำพ้องเสียง ของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดยโสธร,” วารสารวิจัยสนเทศ. (กรกฎาคม-
กันยายน 2537) : 15.

ประภาพร ถิ่นอ่อนง. (2553). การพัฒนาแบบฝึกทักษะวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การแยก
ตัวประกอบของพหุนามดีกรีสอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์
กศ.ม. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา) พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ประเทิน มหาพันธ์. (2519). หลักการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

ประภาภรณ์ สุรปภา. (2544). [Online]. Available : www.vcharkarn.com/uploads/56/56921.

ปราณี จินฤทธิ์. (2552). ผลการใช้แบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์และเจตคติ
ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเคหะประชา
สามัคคี จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (ศึกษาศาสตร์) กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ปาริชาติ สุพรรณกลาง. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์
เรื่อง การอินทิเกรตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเรียน
เป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่มย่อย. งานนิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) ชลบุรี :
มหาวิทยาลัยบูรพา.

เป็รื่อง กุมุท. (2529). การวิจัยสื่อและนวัตกรรมการสอน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

ปิยาภรณ์ สร้อยระย้า. (2547). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ
การสะกดคำยาก วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. การศึกษาค้นคว้าอิสระ
กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

พฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์. (2546). รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนานโยบายและแผนการปฏิรูป
การผลิตและการพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา. กรุงเทพฯ :
สำนักงาน.

เพ็ญแข ช่อมณี. (2544). ผลของเจตคติต่าง ๆ ของบุคคลที่มีต่อองค์กร องค์กรประกอบของ
แรงงาน [Online]. Available: www.vcharkarn.com/uploads/56/56921.doc

- ไพฑูรย์ ลินลารัตน์ และสำลี ทองธิว. (2553). การวิจัยทางการศึกษา : หลักและวิธีการสำหรับนักวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพฑูรย์ มูลดี. (2546). การพัฒนาแผนการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ไพศาล วรคำ. (2552). การวิจัยทางการศึกษา. มหาสารคาม : ตักสิลาการพิมพ์.
- _____. (2553). การวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. มหาสารคาม : ตักสิลาการพิมพ์.
- _____. (2555). การวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. มหาสารคาม : ตักสิลาการพิมพ์.
- _____. (2556). การวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 6. มหาสารคาม : ตักสิลาการพิมพ์.
- ยุพดี พูลเวชประชาสุข. (2535). การเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- รัตนะ บัวสนธ์. (2552). การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา. กรุงเทพฯ : คำสมัย.
- รุจิรี ภู่อาระ. (2545). การเขียนแผนการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : บิ๊ก พอยท์.
- รุจโรจน์ แก้วอุไร. (2545). การวิจัยและพัฒนา (Research and Development). ม.ป.ท. ม.ป.ป.
- วรรณภา เครือเนียม. (2531). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกและไม่ใช้แบบฝึก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วรรณิ โสมประยูร. “การวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา,” วารสารวิชาการ. 6 : 6.
- วรวรรณ ศรีสงคราม. (2544). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย วิชาออกแบบ 1 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. สารนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วีระศักดิ์ ปัตตลาโพธิ์. (2540). ความยากง่ายในการเขียนสะกดคำพื้นฐานในแบบเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.

- วารินทร์ รัศมีพรหม. (2542). การออกแบบและพัฒนาระบบการสอน. ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมพร ตอยยีปี. (2554). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์เทเรซา หนองจอก กรุงเทพฯ. ปริญญาโท กศ.ม. (การมัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์. (2540). เอกสารทางวิชาการการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน เอกสารลำดับที่ 33. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุกิจ ศรีพรหม. (2541). “ชุดการสอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน”. วารสารวิชาการ. 1 : 9-68.
- สุพักตร์ พิบูลย์. (2544). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ : การวิจัยในชั้นเรียน. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2547). กลยุทธ์การสอนคิดอย่างมีวิจารณญาณ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- สันติ ธรรมชาติ. (2545). สุขภาพจิตในการทำงาน พฤติกรรมสุขภาพ และความพึงพอใจในงานของผู้บริหารธนาคารออมสิน สำนักงานใหญ่. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2556). บัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3. กลุ่มงานพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ เอกสารเลขที่ 3/2556.
- สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย. (2551). หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- องอาจ นัยพัฒน์. (2554). การออกแบบการวิจัย : วิธีการเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ และผสมผสานวิธีการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อรพรรณ ภิญโญภาพ. (2529). การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำยากแบบทักษะสัมพันธ์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในแหล่งเสื่อมโทรมคลองเตย กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อรุณ ทองประเสริฐ. (2555). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- อุบลรัตน์ เพ็งสกลิต. (2546). จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อุษณีย์ เสือจันทร์. (2553). การพัฒนาแบบฝึกทักษะแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่องวิธีเรียงสับเปลี่ยนและวิธีจัดหมู่ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (วิจัยและประเมินผล) พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- อังศุมาลิน เพิ่มผล. (2542). การสร้างแบบฝึกทักษะการคำนวณวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องวงกลมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2546). หลักการสอน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- เอกรินทร์ สีมหาศาล. (2545). กระบวนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา แนวคิดสู่ปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : บุ๊คพอยท์.
- Borg, Walter R. ;& Meredith D. Gall. (1989). Education Research : An Introduction. New York : Longman. Inc.

ภาคผนวก ก

สรุปแบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางภาคผนวกที่ 1 บทสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย จำนวน 5 คน

คนที่	บทสัมภาษณ์
1	<p>“ปัญหาส่วนใหญ่ของนักศึกษา ที่มีปัญหาทางการเขียน คือการเขียนคำไม่ถูกต้อง ได้แก่ การเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กอก คือ มะนาว กริ้ว เหว อ่าว จิว เขียว ขาว หิว แล้ว เดียว ยาว เรียว สาว ดาว ว่าว เที้ยว ขาว เกี้ยว มะพร้าว แก้ว แฉว เร็ว การเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กง คือ กระดิ่ง กระโปรง กระละมั่ง กางเกง โองง ธง น่อง ช่าง ช่างเรื่อง แปรง สงสัย ยิง จริง เพลง ห้อง จ้อง ชิง แย่ง การเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กน คือ ทวน จน ฉัน เณร เอน ก่อน กาล แสน บุคคล ถนน ค้อน หุ่นยนต์ ขนุน การเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่เกย คือ เคย ท้าย ยาย ขาย เมื่อย นาย ช่วย เรือย วุ่นวาย ไทย เลย ตาย ฉุย สบาย อาศัย หาย ทราย ชลู่ย เซย ย้าย กล้วย อ้อย ลอย สาย หอย คำในตัวสะกดในมาตราบางตัวยาก ทำให้นักเรียนประสบปัญหาในเรื่องของการเขียน ครูไม่มีสื่อ นวัตกรรมที่ดึงดูดความสนใจเพียงพอเพื่อให้นักเรียนเกิดความอยากรู้อยากเรียน ครูส่วนมากไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมคงใช้การบรรยาย นักเรียนไม่มีส่วนร่วม ครูมีเจตคติที่ไม่ดีต่อภาษาไทย มักอ้างไม่ถนัด ภาระยุ่งยากต้องเอาใจใส่อยู่เสมอ ครูมีชั่วโมงการสอนมาก มีภาระหน้าที่อื่นๆ ต้องรับผิดชอบ จึงทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร จึงทำให้เกิดเป็นปัญหาสำหรับนักศึกษามากที่สุด” ครูมีแนวทางในการแก้ไขปัญหอย่างไร ควรมีวิธีการสอนที่แปลกใหม่มีสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยเพื่อดึงดูดผู้เรียนให้เกิดทักษะกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นมากยิ่งขึ้น(ครูภาษาไทย : คนที่ 1)</p>

คนที่	บทสัมภาษณ์
2	<p>“นักศึกษาที่มีปัญหาทางการเขียน คือผู้ที่ไม่ผ่านการทดสอบย่อยในเรื่องการเขียน ในวิชาภาษาไทยการเขียนคำในมาตราตัวสะกด คำที่มีปัญหาได้แก่ กระดิ่ง กระโปรง กะละมัง กางเกง โถง ธง น่อง ช่าง ช่างเรื่อง แปรง สงสัย ยิ่ง จริง เพลง ท้อง จ้อง ชิง แย่ง กน คือ ทวน จน ฉัน เณร เอน ก่อน กาล แสน บุคคล ถนง ค้อน หุ่นยนต์ ขนุน เคย ท้าย ยาย ชาย เมื่อย นาย ช่วย เรือย วุ่นวาย ไทย เลย ตาย เฉย สบาย อาศัย หาย ทราย ขลุ่ย เขย แยก กล้วย อ้อย ลอย สาย หอย คราว เขียว เคียว เตียว แถว เร้ว บางครั้งสื่อในการเรียนไม่เกิดความเข้าใจทำให้นักศึกษาไม่อยากเรียน ครูใช้หนังสือเรียนเพียงอย่างเดียว กิจกรรมการสอนเน้นการเขียนเป็นหลัก นักศึกษาจึงมีขีดจำกัด ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักศึกษาค่ำ” ครูมีแนวทางในการแก้ไขปัญหอย่างไร ควรมีสื่อที่แปลกใหม่เพื่อเป็นแรงจูงใจให้นักศึกษาต้องการที่จะเรียน ควรมีคำแนะนำที่ดี การฝึกฝนบ่อยๆหรือฝึกทุกวันจะทำให้เด็กมีทักษะในการเขียนดีขึ้น(ครูภาษาไทย : คนที่ 2)</p>

คนที่	บทสัมภาษณ์
3	<p>“ปัญหาของนักศึกษาที่มีปัญหาทางการเขียน คือการเขียนคำไม่ถูกต้อง อาจจะเป็นเพราะขาดการฝึกฝน ขาดคนควบคุมดูแล หรือนักศึกษาบางคนผู้ปกครองไม่มีเวลาสอนการบ้าน อาจจะเป็นเพราะเหตุผลนี้ด้วยในขณะที่อยู่โรงเรียนครูสามารถควบคุมดูแลได้ แต่เมื่อนักศึกษากลับบ้านแล้วครูไม่สามารถดูแลได้ การเขียนถ้าจะให้ดีต้องฝึกเขียนบ่อยและคำที่มีปัญหาส่วนใหญ่ได้แก่ เมีย ยาว สาว มะนาว เลี้ยว เสียง หาง เลี้ยงโอง โอน ก้าว เขียว กลัว กางเกง เกี้ยว แก้ว กระป๋อง กระโปรง เตียว เตียว เตียว เทียง ทุเรียน เทียน เต็น ถอน นิ้ว บ้วน โยน ผ่าน โนน เย็น ฟัน สาว ยืน ร้อน มอง แมง ลีน หวี เล่น หิว ยิง แม้น มั่ง พุง ฟัน ชัน ช้อน กาง ชั่ว ชั่ง เกี้ยว เขียง เขียน กระเบื้อง กระเทียม กระดิ่ง ครูมีแนวทางในการแก้ไขปัญหอย่างไร ผู้ปกครองต้องให้ความร่วมมือกับครู เช่น ช่วยสอนการบ้าน ควบคุมดูแลให้มีงานส่งครูทุกวัน เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น ”(ครูภาษาไทย : คนที่ 3)</p>

คนที่	บทสัมภาษณ์
4	<p>“ปัญหาส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย คือ การเขียนคำไม่ถูกต้องคือ กระตัง กระโปรง กระละมั่ง กางเกง โองัง ธง น่อง ช้าง ช่างเรื่อง แปรง สงสัย ยิ่งจริง เพลง ท้อง จ้อง ชิง แย่ง เคย ท้าย ยาย ชาย เมื่อย นาย ช่วย เรือย วุ่นวาย ไทย เลย ตาย เฉย สบาย อาศัย หาย ทราย หล่อย เซย แยะ กล้าย อ้อย ลอย สาย หอย มะนาว กริ้ว เหว อ่าว จิว เขียว ข้าว หิว แล้ว เดียว ยาว เรียว สาว ดาว ว่าว เทียว ชาว เกี้ยว มะพร้าว แก้ว แฉว เร้ว ทวน จน ฉั้น เณร เอน ก้อน กาล แสน บุคคล ถนน ค้อน หุ่นยนต์ ขนุนเนื้อหา อาจะยากทำให้ผู้เรียนไม่อยากจะเรียน หรืออาจจะไม่มีแรงจูงใจในการเขียนหรืออาจจะจำรูปคำไม่ได้จริงๆ หรือครูใช้สื่อการสอนที่ไม่เหมาะกับเนื้อหา หรืออาจจะไม่ค่อยได้ฝึกเขียนเพราะนักศึกษาบางคนในขนาดที่ครูสอนนักศึกษาสามารถเขียนได้ แต่พอกลับบ้านไปแล้วนักศึกษาไม่สามารถเขียนได้ เพราะเหตุผลนี้ครูควรมีสื่อในการจัดการเรียนการสอน เพราะให้นักศึกษาฝึกเขียนหรือให้การบ้านนักศึกษาเพื่อที่จะได้ฝึกเขียนที่บ้าน นักศึกษาจะได้ไม่ลืม การฝึกบ่อยๆสามารถช่วยให้จำได้ ” (ครูภาษาไทย : คนที่ 4)</p>
คนที่	บทสัมภาษณ์
5	<p>“ปัญหาส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย นักศึกษาไม่สามารถเขียนได้หรือสับสนในสิ่งที่ครูสอน อาจเป็นเพราะขาดการฝึกฝน หรือขาดคนคอยควบคุมดูแล ส่วนคำที่มีปัญหาอยู่บ่อยครั้ง คือ กระบอง กระโปรง เดียว เดียว เดียว เทียง ทุเรียน เทียน เต็น ถอน นิ้ว บ้วน โยน ผ่าน โน้น เย็น ฟั้น สาว ยืน ร้อน มอง แฉง ลิ่น หวี เล่น หิว ยิ่ง แม้น มั่ง พุง ฟั้น ชั้น ช้อน กาง ชั่ว ชั่ง เกี้ยว เขียง เขียน กระเบื้อง กระเทียม กระตัง เดียว ยาว เรียว สาว ดาว ว่าว เทียว ชาว เกี้ยว มะพร้าว ทราย หล่อย เซย แยะ กล้าย อ้อย คำเหล่านี้เป็นคำที่มีปัญหาที่เกิดขึ้นบ่อยในการจัดการเรียนการสอน อาจเป็นเพราะขาดการฝึกฝน หรือฝึกเขียน หรืออาจจะเป็นเพราะไม่มีสื่อในการเรียนการสอนที่ช่วยให้นักศึกษาจำในสิ่งเหล่านี้ได้ ด้วยเหตุผลเหล่านี้ จึงทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร (ครูภาษาไทย : คนที่ 5)</p>

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างแผนจัดการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษา

หน่วยที่ 1 การเขียน

เวลา..... ชั่วโมง

แผนที่ 1 เรื่อง การเขียน

เวลา..... ชั่วโมง

ครูผู้สอน.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความและเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษา ภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. คัดคำที่มีตัวสะกดแม่ กง กน เกย เกอว ได้ถูกต้อง (P)
2. บอกวิธีการเขียนและเขียนคำได้ถูกต้อง (K, P)
3. มีนิสัยรักการเขียน (A)

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ด้านความรู้ (K)	ด้านคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม (A)	ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
1. สังเกตการตอบคำถาม 2. ตรวจสอบการทำกิจกรรม	1. ประเมินพฤติกรรมในการทำงานเป็น รายบุคคลในด้านความสนใจและตั้งใจเรียน ความรับผิดชอบในการทำกิจกรรม ความมี ระเบียบวินัยในการทำงาน ฯลฯ 2. ประเมินมารยาทในการเขียน	1. ประเมินทักษะการเขียน 2. ประเมินทักษะกระบวนการคิด

สาระการเรียนรู้

ตอบคำถามเกี่ยวกับการเขียนมาตราแม่ กง กน เกย เกอว

แนวทางบูรณาการ

- ศิลปะ → วาดภาพ ระบายสีคำศัพท์
 การงานอาชีพ → ทำสมุดภาพคำศัพท์

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน

1. นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน
2. นักศึกษาร่วมกันร้องเพลง มาตราแม่ กง กน เกย เกอว โดยครูร้องนำก่อน แล้วให้นักศึกษาร้องตาม

3. ครูสนทนากับนักศึกษาเกี่ยวกับบทเพลงเพื่อนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

1. ครูอธิบายถึงคำในมาตราตัวสะกดแม่ กง กน เกย เกอว ว่าคำในแม่ นั้น ๆ เขียนอย่างไรและสะกดอย่างไรให้ถูกต้อง
2. ครูให้นักศึกษาดูภาพแล้วบอกว่าแต่ละภาพตรงกับมาตราตัวสะกดในแม่ใด
3. ครูเขียนคำแล้วให้นักศึกษาช่วยตอบว่าคำอยู่ในมาตราตัวสะกดแม่ใด

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึกทักษะ

1. ให้นักศึกษาแต่ละคนรับชุดฝึกทักษะการเขียนตามมาตราตัวสะกดแล้วศึกษาความรู้เรื่องมาตราตัวสะกดแม่ กง กน เกย เกอว ในชุดฝึก
2. ครูคอยสังเกตพฤติกรรมการศึกษาความรู้ในแบบฝึกทักษะของนักศึกษาอย่างใกล้ชิด
3. นักศึกษาทำชุดฝึกทั้ง 4 ชุด
4. นักศึกษาตรวจสอบความถูกต้องของผลงานแล้วนำเสนอให้ครูประเมินผลงาน
5. ครูสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา
6. ครูประเมินผลงานนักศึกษา

ขั้นสรุป

1. ครูเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามข้อสงสัยเกี่ยวกับเนื้อหาเรื่อง มาตราแม่ กง กน เกย เกอว
2. นักศึกษาร่วมกันร้องเพลง มาตราแม่ กง กน เกย เกอว พร้อมกัน
3. นักศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน
4. ครูและนักศึกษาสรุปลงสาระสำคัญของบทเรียนแล้วครูสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมเกี่ยวกับความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณเช่น คุณพ่อคุณแม่ , คุณครู , โรงเรียนและชุมชน

สื่อ/อุปกรณ์

1. บทเพลงมาตราแม่ กง กน เกย เกอว
2. แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด เล่มที่ ๑

เครื่องมือการวัดและประเมินผล

- แบบประเมินผลการเขียน
- แบบทดสอบหลังเรียน

เกณฑ์การประเมินผลการเขียน

- นักศึกษาเขียนได้ถูกต้องอย่างน้อย ร้อยละ 60
- การตรวจแบบทดสอบ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

1. ความสำเร็จในการจัดการเรียนรู้ _____
แนวทางการพัฒนา _____
2. ปัญหา/อุปสรรคในการจัดการเรียนรู้ _____
แนวทางแก้ไข _____
3. สิ่งที่ไม่ได้ปฏิบัติตามแผน _____
เหตุผล _____
4. การปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ _____

(ลงชื่อ) _____ ผู้สอน

_____ / _____ / _____

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างชุดฝึกทักษะการเขียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ชุดฝึกทักษะชุดที่ 1 การเขียนสะกดคำมาตราแม่กง

กิจกรรมที่ 1 เรียนรู้ด้วยคำกลอน

เด็ก ๆ คนเก่ง มาอ่านบทร้อยกรอง แล้วขีดเส้น
ใต้คำที่อยู่ในมาตรา แม่กง แล้วเขียนด้วยนะครับ

มาตราแม่กงหายสงสัย
สัตว์อะไรเลื้อยมาน่ากลัวยิ่ง
งูตัวเล็กตัวใหญ่มากมายจริง
ช่างแย่งชิงกันตามสละมา

น้องร้องเพลงเสียงดังฟังจนชัด
เพิ่งไปหัดที่โล่งห้องโถงขวา
ทุกคนจ้องมองนึ่งยิ่งตรึงตรา
ต่างก็พาปรบมือดังฟังเพลินดี

เด็ก ๆ เขียนคำมาตราแม่กง ที่อยู่ในบทร้อยกรอง ด้วยนะครับ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

กิจกรรมที่ 2 สั่งสอนจากบทเพลง

เด็ก ๆ จำ มาร้องเพลงกันเถอะ
แล้วเขียนคำ ที่ใช้ตัวสะกด ในมาตรา แม่กง
ที่มีในเพลงด้วยนะจ๊ะ

เพลง มาตรา แม่กง

(สร้อย) มองเล มองเล มองเล ยะ มองเล มองเล มองเล ยะ .(ซ้ำ)

เราจมาอ่านเขียนกัน และจงฝึกทุกวัน เพื่อความรู้ไ้่งละ

(สร้อย) มองเล มองเล มองเล ยะ มองเล มองเล มองเล ยะ .(ซ้ำ)

งง เรออย่ามัวนั่งงง นั่งให้ตัวตั้งตรง จะดีกว่าจ๊ะ

(สร้อย) มองเล มองเล มองเล ยะ มองเล มองเล มองเล ยะ .(ซ้ำ)

ฟัง หนุต้องตั้งใจฟัง อย่างระมัดระวัง จะดีไหมละ

(สร้อย) มองเล มองเล มองเล ยะ มองเล มองเล มองเล ยะ .(ซ้ำ)

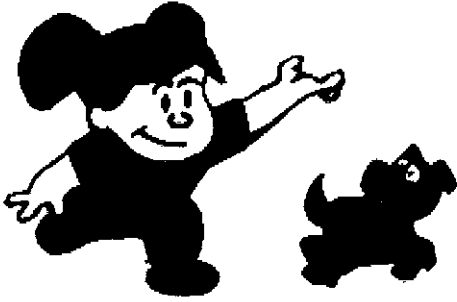

หนู ๆ จำ เขียนคำในเพลงที่สะกดด้วยมาตราแม่กง กันเถอะนะจ๊ะ

A large, decorative writing template. It features a central rectangular area with horizontal lines for writing. The template is framed by a thick, black, stylized border that incorporates musical notes and symbols. A watermark of Rajabhat Mahasarakham University is visible in the background of the writing area.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

กิจกรรมที่ 3 ภาพที่ชอบเขียนเป็นคำ

เด็ก ๆ มาเขียนคำให้ตรงกับภาพ
แล้วฝึกเขียน ด้วยนะ!

ภาพ	พยัญชนะ	คำใหม่
	ดื่ ก ง ระ
	ป โ ก ร ง ระ
	ละ กะ มั่ง
	ง แ ก ก ง
	ง อ๋ โ

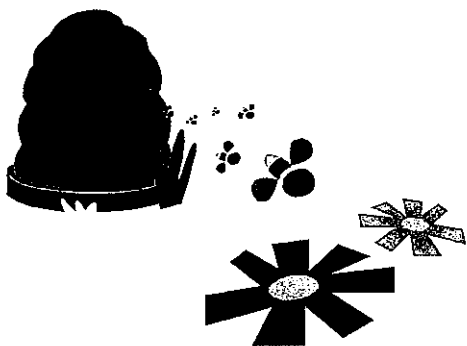
กิจกรรมที่ 4 แจกลูกผันกระจายคำ

เด็ก ๆ กระจายคำ
แล้วนำมาเขียนให้ถูกต้องนะครับ

คำ	พยัญชนะ ต้น	สระ	ตัวสะกด	วรรณยุกต์	กาลันต์
ธง	ธ	โ - ะ	ง	-	-
น้อง					
ข้าง					
ช่าง					
เรื่อง					
แปรง					

เฉลยกิจกรรมที่ 2

คำที่สะกดด้วยมาตราแม่กงจากเพลง

มอง

จง

งง

นั่ง

ตั้ง

ตรง

ฟัง

ต้อง

อย่าง

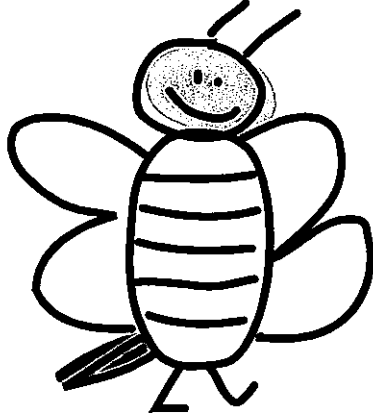
ระวัง

เฉลยกิจกรรมที่ 3

กระดัง
กระโปรง
กะละมัง
กางเกง
โอง

เฉลยกิจกรรมที่ 4

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด	วรรณยุกต์	คำอ่าน
น้อง	น	ออ	ง	—	
ช่าง	ช	-	ง		
ช่าง	ช	- ำ	ง	—	
เรื่อง	ร	เ - อ	ง	—	
แปรง	ด	เ	ง	-	

ชุดฝึกทักษะชุดที่ 2 การเขียนสะกดคำมาตราแม่กน

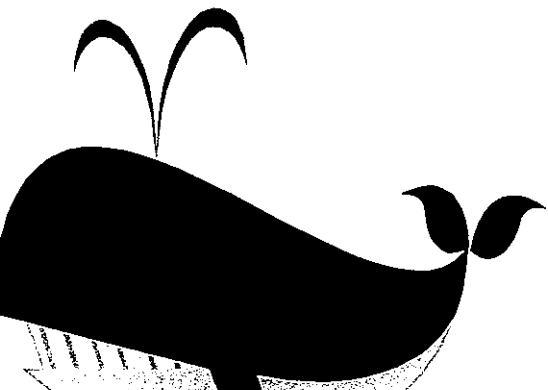
กิจกรรมที่ 1 เรียนรู้ด้วยคำกลอน

เด็ก ๆ คนเก่ง มาอ่านบทร้อยกรอง
แล้วขีดเส้นใต้คำที่อยู่ในมาตราแม่กน นะครับ

มาตรานี้แม่กนทุกคนชอบ
ครูขอมอบหนูใหญ่ไว้ให้เลี้ยง
ณรพาลิงลงเรือจนเอนเอียง
ผู้หญิงเถียงว่าวจุฬาของฉันดี

ภาพแปลว่าสีดำจำกันแม่น
วาฬว่ายน้ำเล่นทวนน้ำแสนสุข
บริเวณรกร้างช่วยกางที่
กาลก่อนนี้มีบุคคลอยู่มากมาย

จงเขียนคำในมาตราแม่กน ที่มีพยัญชนะต่อไปนี้ เป็นตัวสะกด

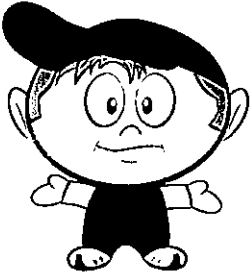
ตัวอย่าง ร ➡ เกสร

น้ำ..... อา.....

โบ..... กล้า.....

ปลา.....

กิจกรรมที่ 2 สั่งสอนจากบทเพลง

น้อง ๆ ช่วยกันร้องเพลงมาตราแม่กน
แล้วตอบคำถามด้วยนะครับ

เพลง มาตราแม่กน

ยังจำไม่เคยลืมเลือน

คอยเตือนตัวเองเอาไว้

มาตรา แม่กน นีเิง

หมั่นจำกันไว้อย่าได้ลืมเลย

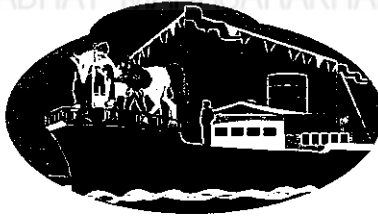
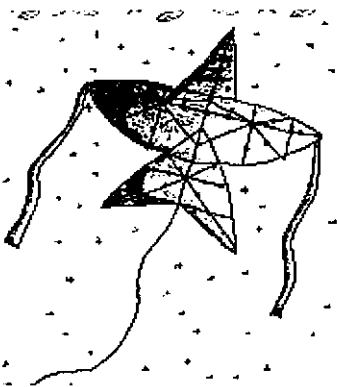
ร เรือ ล ลิง ฟ จุฬา

ตามหา ณ เณร อีกที

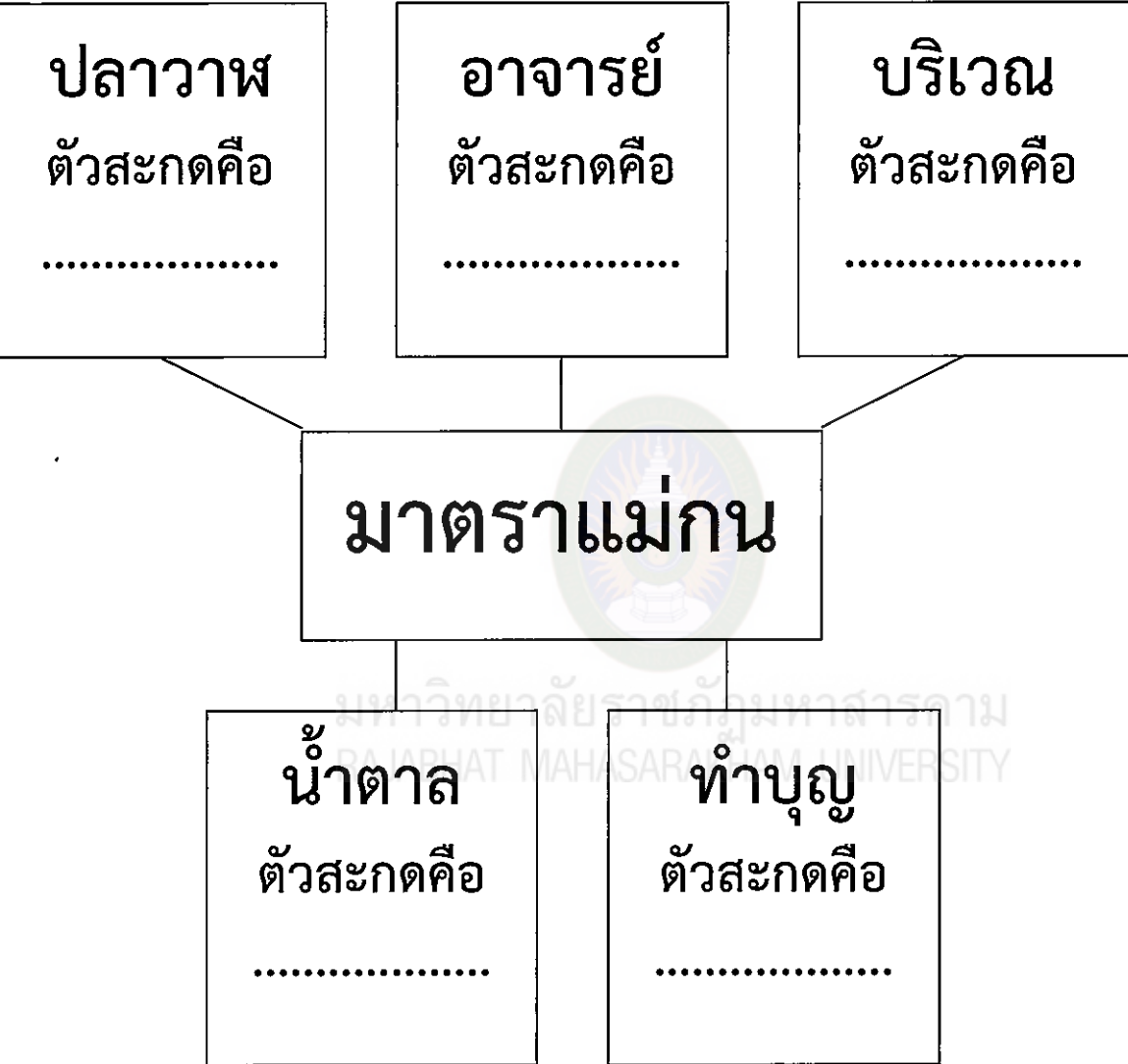
ญ หญิง อยู่ไหน หาที

อักษรเหล่านี้ นั้นแหละแม่กน

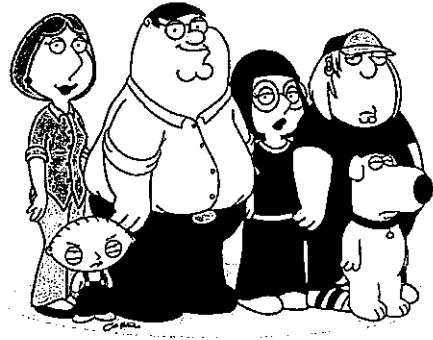
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

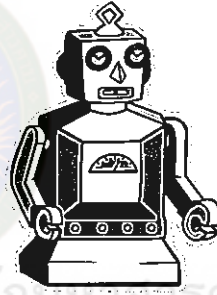
จากเพลงแม่กน ให้เด็ก ๆ เติมคำตอบลงในช่องว่างกันนะจ๊ะ

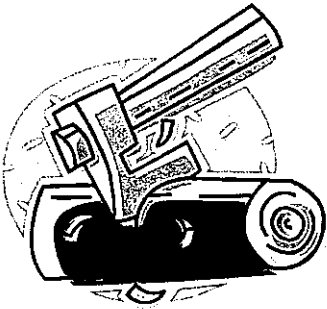
กิจกรรมที่ 3 ภาพที่ชอบเขียนเป็นคำ

คนเก่ง เขียนคำในมาตราแม่กน
ให้ตรงกับภาพ ด้วยนะจ๊ะ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

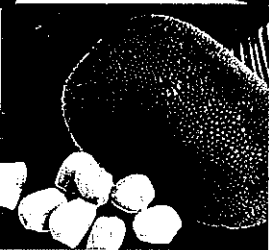
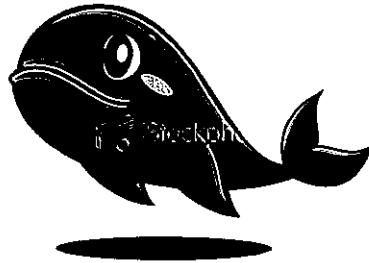
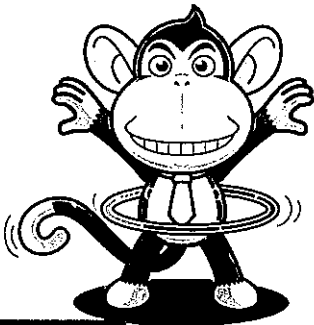
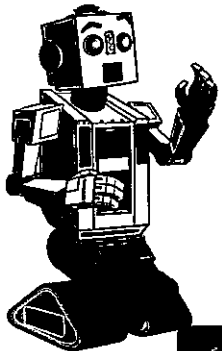
กิจกรรมที่ 4 ยอดนิยมแต่งประโยค

ช่วยพี่แต่งประโยค
จากคำที่กำหนดให้ได้ไหมคะ หนู ๆ

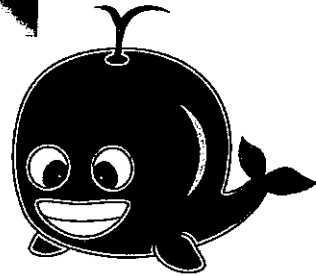

1. ชนุน _____
2. วานร _____
3. ปลาวาฬ _____
4. หุ่นยนต์ _____
5. กุญแจ _____

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

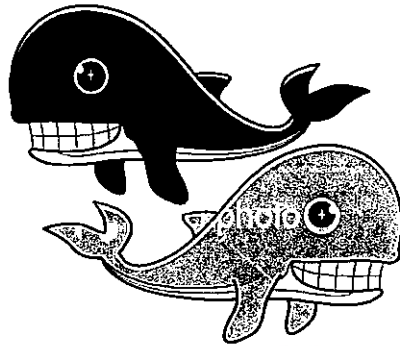
เฉลยกิจกรรมที่ 1

มาตรฐานนี้แม่กนทุกคนชอบ
 ครูขอมอบหนูใหญ่ไว้ให้เลี้ยง
เณรพาถึงลงเรือจน เอนเอียง
 ผู้หญิงเถียงว่าวจุฬาของฉันดี
ภาพแปลว่าสีดำจำกัน แม่น
วาฬวายแล่น ทวนน้ำสเนสุชี
บริเวณรกร้างช่วยถางที่
กาล ก่อนนี้มีบุคคลอยู่มากมาย

น้ำ...ตาล... อา...หาร... โบ...ราณ...
 กล้า...หาญ... ปลา...วาท...

เฉลยกิจกรรมที่ 2

ปลาฉลาม
ตัวสะกดคือ
.....**ฬ**.....

อาจารย์
ตัวสะกดคือ
.....**ร์**.....

บริเวณ
ตัวสะกดคือ
.....**ณ**.....

มาตราแม่กน

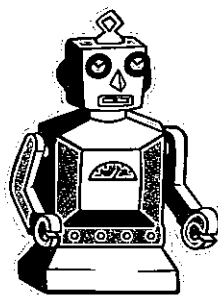
น้ำตาล
ตัวสะกดคือ
.....**ล**.....

ทำบุญ
ตัวสะกดคือ
.....**ญ**.....

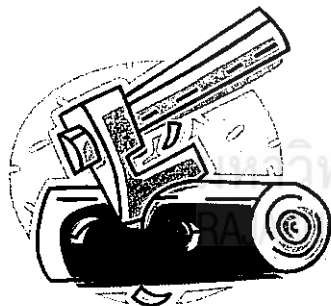
เฉลยกิจกรรมที่ 3

ถนน

หุ่นยนต์

ค้อน

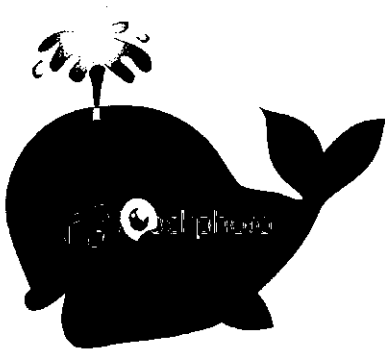

กุญแจ

ขนุน

เฉลยกิจกรรมที่ 4

1. เมื่อ...วาน...นี้ พ่อพานฉันไปดูปลา...วาฬ
2. ตำรวจคนที่กำลังกิน อา...หาร เป็นผู้ที่มีความ กล้า...หาญ
3. ...การ...เข้าพบผู้ใหญ่ ต้องดู...กาล...เวลาให้เหมาะสม
4. มินธิกากำลังฝึกท่องสูตร...คุณ...อยู่ใต้ต้น...คุณ
5. ครู...สอน...ให้นักเรียนฝึกทำเก...สร...ดอกทานตะวัน

ชุดฝึกทักษะชุดที่ 3 การเขียนมาตราแม่เกย

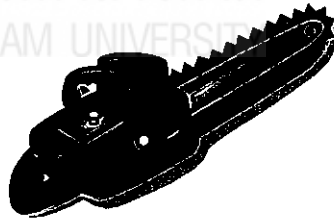
กิจกรรมที่ 1 เรียนรู้ด้วยคำกลอน

เด็ก ๆ คนเก่ง มาอ่านบทร้อยกรอง
ขีดเส้นใต้คำที่อยู่ในมาตราแม่เกย
แล้วตอบคำถาม ด้วยนะคะ

มาตราแม่เกยเคยสอนสั่ง
คุณหนูยังจำได้ใช่ไหมว่า
ยักษ์ตัวใหญ่เดินตามสละมา
อยู่ท้ายหนาคิดดูให้จงดี
ยายชายผ้าจนเหนื่อยแสนเมื่อยล้า
โธ่ นายจำช่วยซื้อสองสามสี่
งูเลื้อยมาเรื่อยเรื่อยไม่เข้าที่
ตาเฉื่อยหนีขุลมุนแสนวุ่นวาย

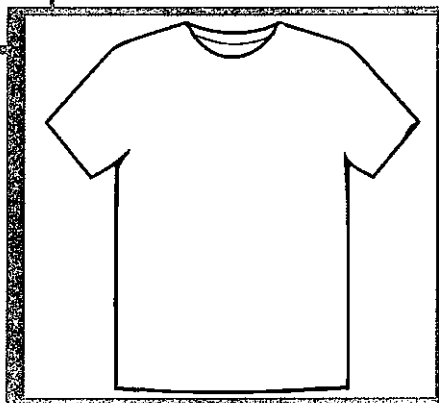
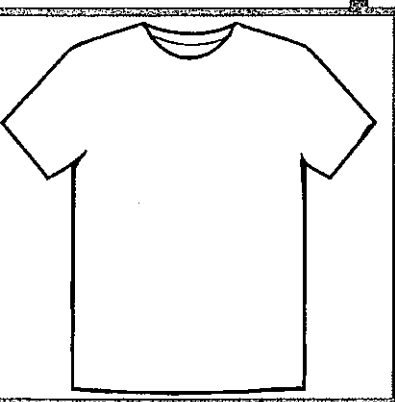
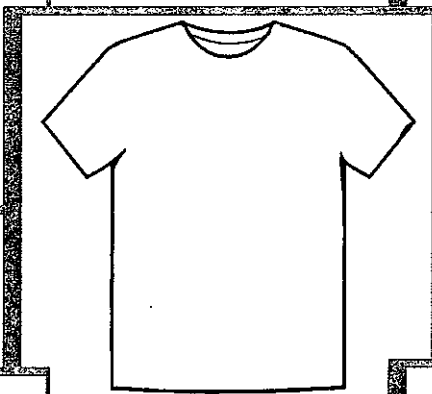
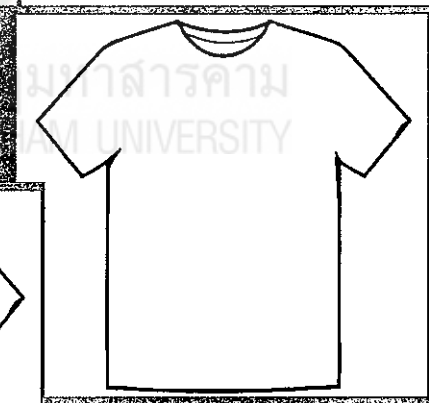
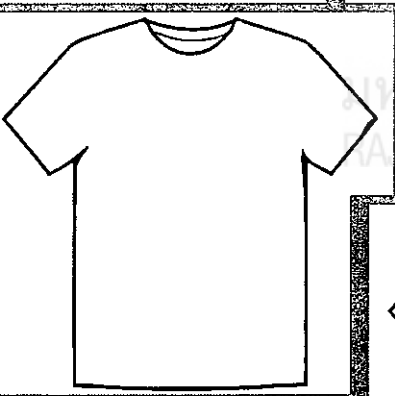
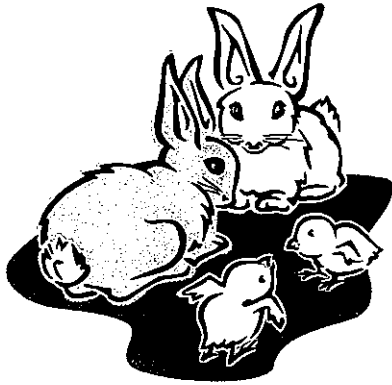
กิจกรรมที่ 2 สั่งสอนจากบทเพลง

เด็ก ๆ จ๋า มาร้องเพลงกันเถอะ
แล้วเขียนคำ ที่ใช้ตัวสะกด ในมาตราแม่เกย
ที่มีในเพลง ลงบนเส้นด้วยนะจ๊ะ

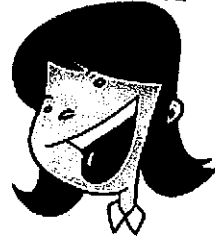
เพลง มาตรา แม่เกย

ยักซ์ ยักซ์ ยักซ์ หนูรู้จักยักซ์หรือไม่ (ซ้ำ)
เห็น ย ตามหลังคำใด
เป็นมาตราไทยเรียกแม่เกย (ซ้ำ)
เช่น เฉย เลย ลาย ตาย เคย .

กิจกรรมที่ 3 หนูคนเก่ง หาคำตอบ

เด็ก ๆ วงล้อมคำ
ที่มีตัวสะกดมาตราแม่เกยนะคะ

1. เฉยเมย กระจาย ร้องเรียก

2. เย้ย เยี่ยม อาศัย

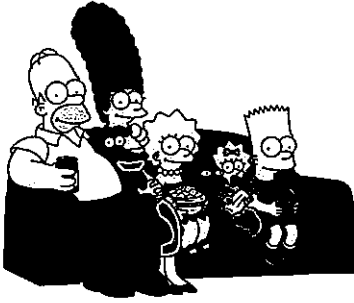
3. น้ำตาล ดินทราย วุ่นวาย

4. เสียหาย ปลาวาฬ สบาย

5. ขลุ่ย มะม่วง ชมเชย

กิจกรรมที่ 4 ทบทวนย้าคำเหมาะสม

เด็ก ๆ จำ เลือกคำที่ถูกต้อง
ที่ใช้ตัวสะกด ในมาตราแม่เกย
เต็มในประโยคให้ถูกต้อง นะจ๊ะ

1. น้ามีอาชีพ _____ เลือเสื้อผ้าที่ตลาดนัด

ค้าขาย

ทำไร่

2. แม่ครัวชอบทำขนม _____ เป็นประจำ

บัวลอย

ไขหวาน

3. อาปลุกต้น _____ ไว้มากมาย

มะม่วง

กล้วย

4. พี่ชอบกิน _____ เพราะหวานดี

แห้ว

อ้อย

5. _____ เป็นสัตว์ที่น่ารัก

กระต่าย

แพนด้า

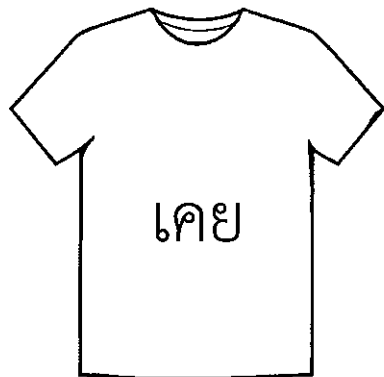

เฉลยกิจกรรมที่ 1

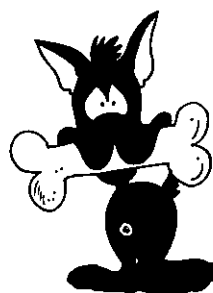
มาตราแม่เกยเคยสอนสั่ง
 คุณหนูยังจำได้ใช่ไหมว่า
 ยักษ์ตัวใหญ่เดินตามสระมา
 อยู่ท้ายหน้าคิตุให้จงดี
 ยาย ชายผ้าจนเหน้อยแสนเมื่อยล้ำ
 ไอนายจำช่วยซื้อสองสามสี่
งเลื่อยมาเรื่อย เรื่อยไม่เข้าที่
ตาเื่อยหนีชุลมุนแสนวุ่นวาย

เฉลยกิจกรรมที่ 2

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

เฉลยกิจกรรมที่ 3

1.	เฉยเมย	กระจาย	ร้องเรียก
2.	เย้ย	เยียม	อาศัย
3.	น้ำตาล	ดินทราย	วุ่นวาย
4.	เสียหาย	ปลาวาฬ	สบาย
5.	ขลุ่ย	มะม่วง	ชมเชย

เฉลยกิจกรรมที่ 4

1. น้ามีอาชีพ ค้าขาย เสื้อผ้าที่ตลาดนัด
2. แม่ครัวชอบทำขนม บัวลอย เป็นประจำ
3. อาปลูกต้นไม้ กล้วย ไว้มากมาย
4. พี่ชอบกิน อ้อย เพราะหวานดี
5. กระต่าย เป็นสัตว์ที่น่ารัก

ชุดฝึกทักษะชุดที่ 4 การเขียนมาตราแม่เกอว

กิจกรรมที่ 1 เรียนรู้ด้วยคำกลอน

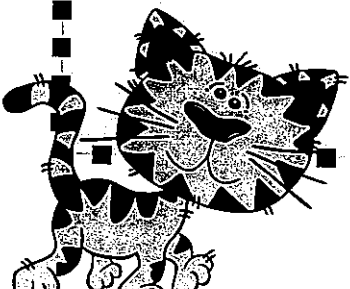
หนู ๆ มาอ่านบทร้อยกรอง
ขีดเส้นใต้คำที่อยู่ในมาตราแม่เกอว
แล้วเขียนคำด้วยนะครับ

มาตราแม่เกอว ว สะกด

ครูให้จดข่าวคราวดาวน้อยใหญ่
รูปร่างคล้ายวัวตัวเดียวน่าสนใจ
ช่างแสนไกลขานวลชวนให้มอง

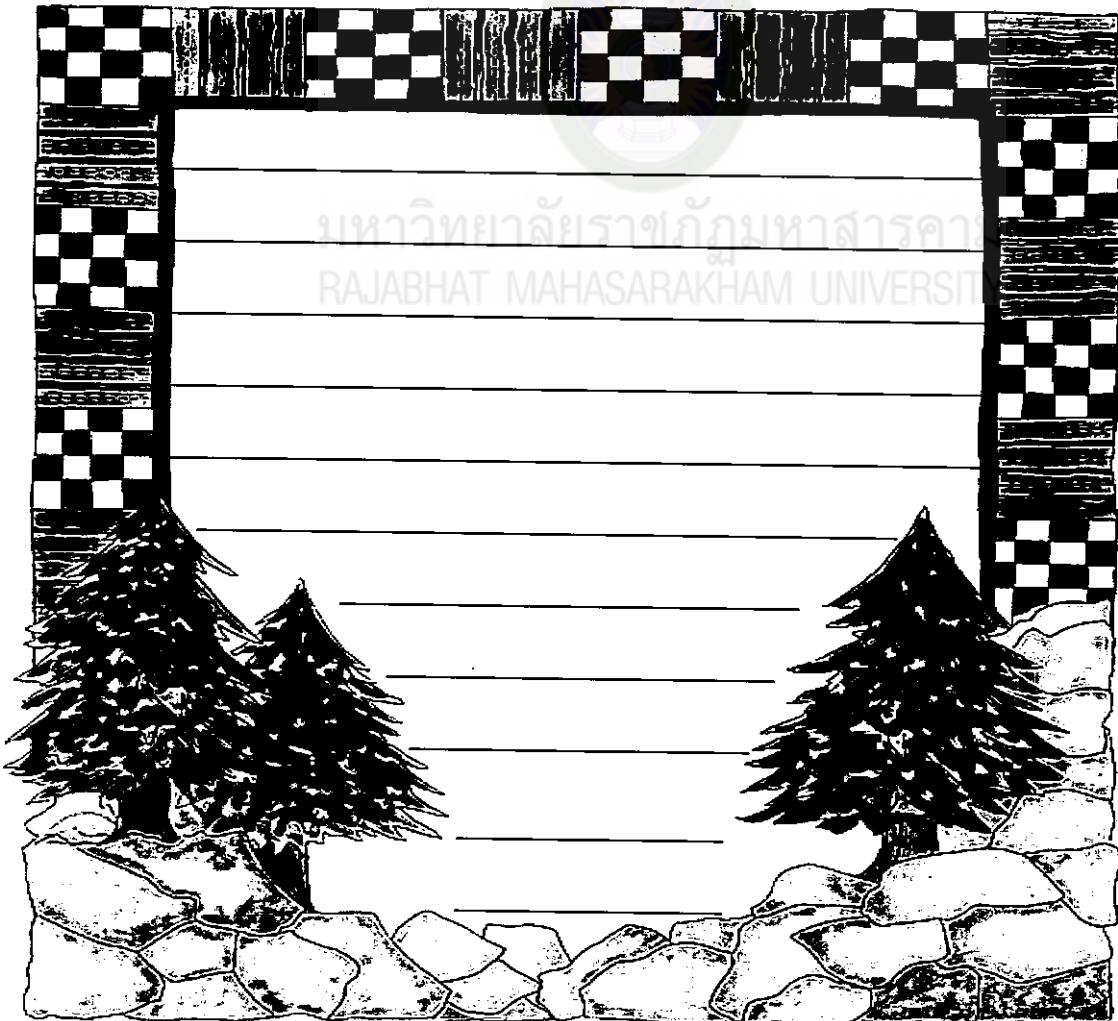
พ่อชื่อว่าวสีเขี้ยวยาวเรียวเล็ก
ถูกใจเด็กทั้งหลายหม่นหมอง
ลูกสาวเล็กคนสวยเข้าครอบครอง
ตาแลจ้อง ว สะกดเพียงตัวเดียว

เด็ก ๆ นำคำที่ขีดเส้นใต้ มาเขียนให้ถูกต้อง ด้วยนะจ๊ะ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

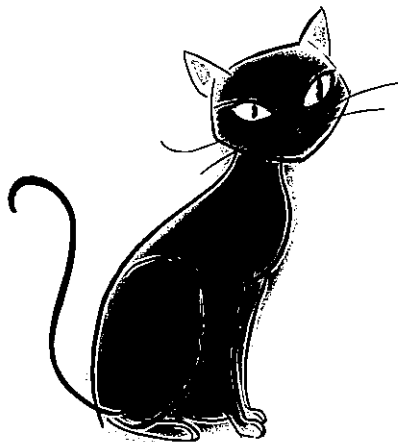
กิจกรรมที่ 2 สั่งสอนจากบทเพลง

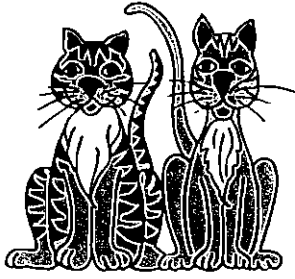
เด็ก ๆ จำ มาร้องเพลงกันเถอะ
แล้วระบายสีคำ ที่ใช้ตัวสะกด
ในมาตราแม่เกอว ด้วยนะครับ

เพลง มาตราแม่เกอว

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
แหวน แหวน แหวน แหวนงามชอบตามหลังใคร(ซ้ำ)
แหวนงามตามหลังคำใด เรียกคำนั้นไซ้รู้ว่าแม่เกอว(ซ้ำ)
แมวขาวหิวข้าวแล้วเอ๋ย

มาระบายสีคำที่อยู่ในมาตราแม่เกอว
จากเพลง กัณณะจ๊ะ เต็ก ๆ

แหวน

ข้าว

แมว

เอย

แล้ว

งาม

ขาว

หิว

กิจกรรมที่ 3 หนูคนเก่ง หาคำตอบ

เด็ก ๆ นำคำที่กำหนดให้
ไปเติมในประโยคให้สมบูรณ์นะครับ

เที่ยว

เขี้ยว

แมว

ดาว

ชาว

1. พ่อชอบพาลูก ๆ ไป.....บางแสน
2. แก้วชอบกินถั่ว.....ต้มน้ำตาลที่สุด
3. ป้าจุกมีอาชีพเป็น.....สวน
4.ชอบวิ่งไล่จับหนู
5. เราเห็น.....บนท้องฟ้าในเวลากลางวัน

กิจกรรมที่ 4 เสร็จแล้วนำมาทายกัน

หนู ๆ ทายคำ จากปริศนาคำทาย
แล้วเขียนคำทาย ลงในช่องว่างด้วยนะครับ

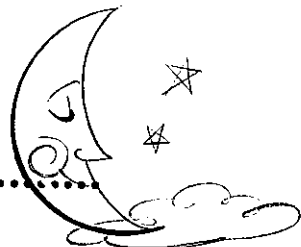
1. ฉันคืออะไร มีน้ำข้างใน
กินได้แก่อ่อน ยามร้อนชื่นใจ

คำตอบ

2. ฉันคืออะไร มีปีกมีหู
คล้ายทั้งนกหนู ชอบอยู่ที่มืด

คำตอบ

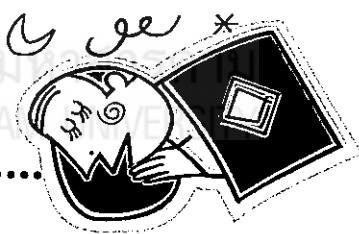
3. ฉันทคืออะไร มีอยู่มากมาย
เวลากลางคืน ดาษตีนเต็มฟ้า

คำตอบ

4. ฉันทคืออะไร ขึ้นในทุ่งนา
เกิดจากต้นกล้า เอามาหุงกิน

คำตอบ

5. ฉันทคืออะไร คู่กับบะหมี่
กินแล้วนิ่มดี มีหมูข้างใน

คำตอบ

เฉลยกิจกรรมที่ 1

มาตราแม่เกอว ว สะกด
 ครูให้จดข่าว คราว ดาว น้อยใหญ่
 รูปร่างคล้ายว่า ตัวเดียว น่าสนใจ
 ช่างแสนไกลขาว นวล ชวนให้มอง
 พ่อชื่อว่าว สี่ เขี้ยว ยาว เรียวเล็ก
 ลูกใจเด็กทั้งหลายหายหม่นหมอง
 ลูกสาว เล็ก คนสวย เข้า ครอบ ครอง
 ตาแลจ้อง ว สะกด เพียง ตัวเดียว

คำในมาตราแม่เกอวจากบทร้อยกรอง

ข่าว คราว ดาว เดียว

ขาว ว่าว ยาว

เรียว สาว เขี้ยว

เฉลยกิจกรรมที่ 2

แหวน

ข้าว

แมว

เอย

แล้ว

งาม

ขาว

หิว

เฉลยกิจกรรมที่ 3

1. พ่อชอบพาลูก ๆ ไป.....**เที่ยว**.....บางแสน
2. แก้วชอบกินถั่ว.....**เขียว**.....ต้มน้ำตาลที่สุด
3. ป้าจุกมีอาชีพเป็น.....**ชาว**.....สวน
4.**แมว**.....ชอบวิ่งไล่จับหนู
5. เราเห็น.....**ดาว**.....บนท้องฟ้าในเวลากลางคืน

เฉลยกิจกรรมที่ 4

1	มะพร้าว
2	ค้ำคาว
3	ดาว
4	ข้าว
5	เกี้ยว

ภาคผนวก ง

แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้อง
ของข้อสอบวัดความสามารถในการเขียน สำหรับนักศึกษา
ระดับชั้นประถมศึกษา

ผลการประเมินความสอดคล้องของข้อสอบกับมาตรฐานตัวชี้วัดการเรียนรู้ สำหรับนักศึกษา
ชั้นประถมศึกษา (โดยผู้เชี่ยวชาญ)

ตารางภาคผนวกที่ 2 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของข้อสอบวัดความสามารถใน
การเขียนสำหรับนักศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษา

ข้อสอบ ข้อที่	ค่าความสอดคล้อง IOC ของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	การแปล ความหมาย IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
2	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	สอดคล้อง
3	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	สอดคล้อง
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
8	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	สอดคล้อง
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
13	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	สอดคล้อง
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
15	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	สอดคล้อง
16	0	+1	+1	+1	+1	5	0.8	สอดคล้อง
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
18	0	+1	+1	+1	+1	0.8	1	สอดคล้อง
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
20	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	สอดคล้อง

ข้อสอบ ข้อที่	ค่าความสอดคล้อง IOC ของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	การแปล ความหมาย IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
21	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	สอดคล้อง
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
24	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	สอดคล้อง
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
26	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	สอดคล้อง
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
31	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
32	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	สอดคล้อง

ภาคผนวก จ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน – หลังเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน – หลังเรียน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น

คำชี้แจง 1. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดแล้ว กากบาท (x) ทับข้อ ก ข ค ลงในคำตอบที่
แจกให้

2. ข้อสอบ 20 ข้อ 20 คะแนน เวลา 30 นาที

<p>1. คำใดสะกดด้วย มาตราแม่กง</p> <p>ก. ช่วยด้วย</p> <p>ข. ร้องเพลง</p> <p>ค. นายพราน</p>	<p>6. คำในมาตราแม่กน ข้อใดมีความหมายตรงกับคำว่าแม่</p> <p>ก. ธนาคาร</p> <p>ข. มารดา</p> <p>ค. อาจารย์</p>
<p>2. ข้อใดเขียนถูก</p> <p>ก. แมงมุม</p> <p>ข. แมลงมุม</p> <p>ค. แมงวัน</p>	<p>7. คำในข้อใดเขียนผิด</p> <p>ก. บริเวณ</p> <p>ข. จราจร</p> <p>ค. ลวดลาย</p>
<p>3. คำในข้อใด ไม่ใช่ตัวสะกดที่อยู่ในมาตราแม่กง</p> <p>ก. เสียงดัง</p> <p>ข. ฟังเพลง</p> <p>ค. ฟุตบอล</p>	<p>8. ข้อใดไม่ใช่คำในมาตราแม่กน</p> <p>ก. กราบ</p> <p>ข. พาล</p> <p>ค. ทาร</p>
<p>4. คำว่า “โพพาง” สะกดด้วย มาตราใด</p> <p>ก. แม่กด</p> <p>ข. แม่กง</p> <p>ค. แม่กน</p>	<p>9. น้องนายกราบพระ.....เป็นประจำทุกวัน ควรเติมคำใดในมาตราแม่กน</p> <p>ก. ที่วัด</p> <p>ข. ก่อนนอน</p> <p>ค. อย่างสวยงาม</p>
<p>5. คำในข้อใดสะกดด้วยมาตราแม่กง ทั้งหมด</p> <p>ก. ฉันทน์น้อง</p> <p>ข. จงร้องเพลง</p> <p>ค. กบร้องอ๊อบๆ</p>	<p>10. ป้าใส่ขนมตาลไว้ใน.....สำหรับไปทำบุญ ในช่องว่างควรเติมคำใดในมาตราแม่กน</p> <p>ก. ปิ่นโต</p> <p>ข. กระเจาด</p> <p>ค. กล้อง</p>

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน - หลังเรียน (ต่อ)

<p>11. คำในมาตราแม่เกย ข้อใดเขียนผิด</p> <p>ก. อันตราย</p> <p>ข. สะบาย</p> <p>ค. หอยลาย</p>	<p>16. ข้อใดเป็นคำในมาตราแม่เกอว ทั้งหมด</p> <p>ก. หัว แมว ข้าว</p> <p>ข. แก้ว หม้อข้าว ตะหลิว</p> <p>ค. เขี้ยว ดาว ข้าวเหนียว</p>
<p>12. คำใดเขียนผิด</p> <p>ก. บางกรวย</p> <p>ข. ร้อยเอ็ด</p> <p>ค. ไฟฉาย</p>	<p>17. ข้อใดเป็นชื่อคน อยู่ในมาตราแม่เกอว ทุกคน</p> <p>ก. ป้าแวง ลุงขาว พี่ตี๋</p> <p>ข. ยายบัว น้ำปอง อาหลิว</p> <p>ค. น้องแต้ว ปู่ตั้ง ย่าหวาน</p>
<p>13. หน้าร้อนน้ำแข็งจะ.....เร็ว ควรเติมคำใด</p> <p>ก. กลาย</p> <p>ข. ละลาย</p> <p>ค. กระจาย</p>	<p>18. ข้อใดเป็นชื่อสัตว์ ที่อยู่ในมาตราแม่เกอว</p> <p>ก. กวาง</p> <p>ข. เสือดาว</p> <p>ค. กระต่าย</p>
<p>14. เมื่อเพื่อนกล่าว "ขอโทษ" นักเรียนควรทำ อย่างไร</p> <p>ก. ช่วยเหลือ</p> <p>ข. เฉยเมย</p> <p>ค. ให้อภัย</p>	<p>19. เติมคำใดในมาตราแม่เกอว จึงจะถูกต้อง "อาซื่อ.....ที่ตลาด"</p> <p>ก. มะไฟ</p> <p>ข. มะม่วง</p> <p>ค. มะนาว</p>
<p>15. ชื่อใคร ที่มีตัวสะกดในมาตราแม่เกย</p> <p>ก. เขาวมาลย์</p> <p>ข. สุวิทย์</p> <p>ค. สุดสวย</p>	<p>20. "ครูใส่เสื้อสี....."</p> <p>จะเติมคำใด ที่อยู่ในมาตราแม่เกอว</p> <p>ก. ขาว</p> <p>ข. เหลือง</p> <p>ค. ฟ้ำ</p>

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน – หลังเรียน
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น

ข้อที่	คำตอบ	ข้อที่	คำตอบ
1	ข	11	ข
2	ก	12	ค
3	ข	13	ข
4	ข	14	ค
5	ข	15	ค
6	ข	16	ข
7	ค	17	ก
8	ก	18	ข
9	ข	19	ค
10	ก	20	ก

ภาคผนวก ฉ
แบบทดสอบย่อยระหว่างเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบทดสอบ ชุดที่ 1

เรื่อง การเขียนคำตามมาตราแม่กง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น

.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดแล้ว เพียงคำตอบเดียว ลงในกระดาษคำตอบที่ครูแจกให้

1. คำว่า ร้องเพลง อ่านว่าอย่างไร ก. ร้อง – เพลง ข. ร้อง – เพรง ค. ร้อง – เพง	6. คำว่า กว้างขวาง เขียนอย่างไร ก. ก้าง – ขวง ข. ก้าง – ขวาง ค. กว้าง – ขวาง
2. คำในข้อใดสะกดถูกต้องตามคำอ่าน สะ – หว่าง ก. สะห้วง ข. สว่าง ค. สะว่าง	7. คำใดเขียนผิด ก. กางเกง ข. เตียงนอน ค. ระคัง
3. คำในข้อใด ไม่ใช่ตัวสะกดที่อยู่ในมาตราแม่กง ก. เสียงดัง ข. ฟังเพลง ค. ฟุตบอล	8. คำใดใช้มาตราแม่กง ทั้งหมด ก. เวียงวัง ข. หนังสือ ค. น้ำแกง
4. คำว่า “โพงพาง” สะกดด้วย มาตราใด ก. แม่กด ข. แม่กง ค. แม่กน	9. หอยแครง เขียนอย่างไร ก. หอย – แคน – รง ข. หอย – แครง ค. หอย – แครน
5. คำในข้อใดสะกดด้วยมาตราแม่กง ทั้งหมด ก. ฉันทน์น้อง ข. จงร้องเพลง ค. กบร้องฮีบๆ	10. โรงเป็นคำที่ใช้มาตราตัวสะกด แม่อะไร ก. แม่กง ข. แม่เกอว ค. แม่เกย

เฉลยแบบทดสอบ ชุดที่ 1
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น

ข้อที่	คำตอบ
1	ข
2	ข
3	ค
4	ข
5	ข
6	ค
7	ค
8	ข
9	ก
10	ก

แบบทดสอบ ชุดที่ 2

เรื่อง การเขียนคำตามมาตราแม่กน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น

.....
คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดแล้ว เพียงคำตอบเดียว ลงในกระดาษคำตอบที่ครู
แจกให้

1. คำใดเขียนผิด ก. บริวาร ข. ของขวัญ ค. สำคัน	6. คำในข้อใดมีตัวสะกดต่างจากพวก ก. ประสบการณ์ ข. คนพาล ค. ไกลเกลี้ย
2. คำใดใช้มาตราแม่กน ก. ปลาพาฬ ข. อยุรยา ค. โชคดี	7. รำ - คาน จงเขียนให้ถูกต้อง ก. รำคาน ข. รำคาน ค. รำคานู
3. ขันานู เป็นคำที่ใช้มาตราตัวสะกด แม่อะไร ก. แม่เกย ข. แม่กน ค. แม่กม	8. คำในข้อใดสะกดต่างจากพวก ก. พเนจร ข. ผ้าไตร ค. ไกวเปล
4. คำใดใช้มาตราแม่กน ก. ชาติ ข. สงบ ค. กังวล	9. อุ - ทา - หอน จงเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง ก. อุทาทร ข. อุทาหอน ค. อุทาหรณ์
5. โบราณ เขียนอย่างไร ก. โบ - รา - ณะ ข. โบ - ราน ค. โบ - รัต	10. กองขยันข้างถนนเป็นแหล่งหมักหมมสิ่ง..... ที่เน่าเหม็น ก. ปฏิกูณ ข. ปฏิกูล ค. ปฏิกูณ

เฉลยแบบทดสอบ ชุดที่ 2
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น

ข้อที่	คำตอบ
1	ค
2	ก
3	ข
4	ค
5	ข
6	ค
7	ค
8	ก
9	ค
10	ข

แบบทดสอบ ชุดที่ 3

เรื่อง การเขียนคำตามมาตราแม่เกย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดแล้ว เพียงคำตอบเดียว ลงในกระดาษคำตอบที่ครูแจกให้

1. คำใดเขียนผิด ก. ป่วย ข. โวยวาย ค. ผจญโทษ	6. ข้อใดเรียงประโยคได้ถูกต้อง ก. หญ้า ม้า ลาย กิน ข. ตก แตก ถ้วย ค. ยาย ชาย กระต่าย
2. คำใดใช้มาตราแม่ เกย ก. ยักษ์ ข. กระต่าย ค. น้องสาว	7. ข้อใดเป็นคำในมาตราแม่ เกย ก. อยู่ ง่าย ยาก ข. คล้าย ช่วย อาย ค. กล้วย โยง ยิง
3. กล้วย เป็นคำที่ใช้มาตราตัวสะกด แม่อะไร ก. แม่เกย ข. แม่เกอว ค. แม่กม	8. “น้องกิน.....” คำข้อใดถูกต้องตรง ความหมาย ก. กล้วย ข. ยาย ค. ถ้วย
4. อร้อย เขียนอย่างไร ก. อะ - ร้อย ข. อะ - หร้อย ค. อะ - ร้อย	9. ข้อใดเขียนถูกต้อง ก. ยาย = ยา - ยอ - ยาย ข. เฉย = ฉอ - เออ - ยอ - เฉย ค. ลอย = ลอ - ยอ - ออ - ลอย
5. คำใดใช้มาตราแม่เกย ก. ผอม ข. ไซ่ดาว ค. เฉื่อย	10. ข้อใดเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง ก. ชู่ย ข. ชโมย ค. ศายตา

เฉลยแบบทดสอบ ชุดที่ 3
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น

ข้อที่	คำตอบ
1	ค
2	ข
3	ก
4	ข
5	ค
6	ค
7	ข
8	ก
9	ข
10	ข

แบบทดสอบ ชุดที่ 4

เรื่อง การเขียนคำตามมาตราแม่เกอว

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดแล้ว เพียงคำตอบเดียว ลงในกระดาษคำตอบที่ครูแจกให้

1. คำใดเขียนถูกต้อง ก. รสเปรี้ยว ข. ค้างคาว ค. มันแกว	6. คำว่า “นิ้ว” ตัวสะกดอยู่ในมาตราใด ก. แม่เกย ข. แม่กน ค. แม่เกอว
2. คำใดสะกดด้วยแม่เกอว ก. ไข่เจียว ข. อาหาร ค. ปรกกาย	7. ข้อใดเรียงประโยคได้ถูกต้อง ก. สี เขียว ชอบฉัน ข. มะลิ กิน ไข่ เจียว ค. ชวนา ข้าว เกียว
3. คำในข้อใดสะกดด้วยแม่เกอว ก. รสเปรี้ยว ข. กล้วยหอม ค. ปลาหว	8. ข้อใดไม่ใช่คำที่อยู่ในมาตราแม่เกอว ก. กลัว คร้ว ข. หิว ว่าว ค. แถว เขียว
4. คำว่า อ่าว สะกดด้วยมาตราใด ก. แม่กบ ข. แม่กง ค. แม่เกอว	9. ฉันทัน....บนท้องฟ้าในคืนนี้ ก. สาว ข. ดาว ค. ป่าว
5. คำใดเขียนผิด ก. อาสัญ ข. ซอยเปรี้ยว ค. เตี้ยวตาย	10. คำในข้อใดที่เขียนสะกดถูกต้องตามคำอ่าน ข้าว – คราว ก. ข้าวคว ข. ข้าวคะราว ค. ข้าวคราว

เฉลยแบบทดสอบ ชุดที่ 4
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น

ข้อที่	คำตอบ
1	ข
2	ก
3	ก
4	ค
5	ข
6	ค
7	ข
8	ก
9	ข
10	ค

ภาคผนวก ข
ตัวอย่างเครื่องมือการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบประเมินความเหมาะสมของชุดฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักศึกษาระดับ
ชั้นประถมศึกษา (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่า ชุดฝึกทักษะการเขียน มีความเหมาะสมในด้านต่าง ๆ ตามที่กำหนดหรือไม่ แล้วเขียนผลการพิจารณาของท่านโดยทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องคะแนนระดับการประเมินความเหมาะสมตามความคิดเห็นของท่าน โดยกำหนดเกณฑ์คะแนนตามระดับความเหมาะสม ดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
 ระดับ 4 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
 ระดับ 3 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
 ระดับ 2 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
 ระดับ 1 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับการประเมิน					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
1. ด้านชุดฝึกพัฒนาการเขียน						
1.1 ด้านคำแนะนำการใช้ชุดฝึกทักษะ						
1. กำหนดจุดประสงค์						
2. คำชี้แจงในการใช้ชุดฝึก						
1.2 ด้านเนื้อหา						
1. เนื้อหาเหมาะสมกับวัย						
2. ความยากง่ายของกิจกรรม						
3. จำนวนกิจกรรมในฉบับ						
4. คำถามเร้าความสนใจของนักเรียน						
5. ช่วยพัฒนาการเรียนของนักเรียน						
1.3 ด้านภาษา						
1. การใช้ภาษาในการสื่อความหมาย						
2. ความถูกต้องของภาษาที่ใช้						
3. ภาษาเข้าใจง่ายและเหมาะสมกับวัย						

รายการประเมิน	ระดับการประเมิน					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
1.4 ด้านการออกแบบ 1. รูปเล่มสวยงาม ประหยัด 2. รูปแบบอักษร/ขนาดตัวอักษร 3. เทคนิควิธีการนำเสนอภาพประกอบ 4. การจัดตำแหน่งของข้อมูลในแต่ละหน้า 2. ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้ 1. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้/เนื้อหา 2. เนื้อหาของสื่อและภาษาที่ใช้เหมาะสมกับ นักเรียน 3. ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความคิดรวบยอดได้ง่าย 4. กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน 3. ด้านการวัดและประเมินผล 1. สอดคล้องกับตัวชี้วัด 2. การวัดและประเมินผลเหมาะสมกับเนื้อหาและ กิจกรรม 3. มีความเที่ยงตรงและเชื่อถือ						

ลงนาม.....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

ตำแหน่ง.....

แบบประเมินคุณภาพของแผนการจัดการกิจกรรมจัดการเรียนรู้
โดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้น
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ สำหรับนักศึกษาระดับ
ประถมศึกษาตอนต้นแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ระดับความเหมาะสม” ตามความ
คิดเห็นของท่านมากที่สุด ดังนี้

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
จุดประสงค์การเรียนรู้					
1. สอดคล้องกับเนื้อหา
2. สอดคล้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้
สาระการเรียนรู้					
3. มีความชัดเจนเข้าใจง่าย
4. เหมาะสมกับระดับชั้น
5. สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
6. สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้
กระบวนการจัดการเรียนรู้					
7. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
8. ถูกต้องตามหลักวิชาการ
9. เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
10. ได้รับความสนใจ
11. นักเรียนมีชิ้นงาน
12. มีความชัดเจนเข้าใจง่าย

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
สื่อ/อุปกรณ์					
13. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
14. ได้รับความสนใจของนักเรียน
15. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้
16. ช่วยประหยัดเวลาในการสอน
การวัดและประเมินผล					
17. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้
18. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
19. สอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้
20. ประเมินผู้เรียนตามสภาพจริง
21. เครื่องมือที่ใช้มีความเหมาะสม

ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ระดับคะแนนการพิจารณา

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

...../...../.....

แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อชุดฝึกทักษะการเขียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษา

ศูนย์การศึกษานอกกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ

คำชี้แจง : ให้นักศึกษาแสดงความพึงพอใจ โดยอ่านข้อความในตารางด้านซ้าย เกี่ยวกับชุดฝึกทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษา แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับความพึงพอใจด้านขวา ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามากที่สุด

ความหมายของระดับความคิดเห็น

5 = พึงพอใจมากที่สุด 4 = พึงพอใจมาก 3 = พึงพอใจปานกลาง

2 = พึงพอใจน้อย 1 = พึงพอใจน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. เนื้อหาชุดฝึกมีความชัดเจนทุกแบบฝึกหัด					
2. เนื้อหาชุดฝึกตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้					
3. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับความรู้ของนักศึกษา					
4. เนื้อหาสนุก ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน					
6. ชุดฝึกมีคำแนะนำการใช้ที่ชัดเจน					
7. คำอธิบายการทำกิจกรรมในแบบฝึกมีความชัดเจนเข้าใจง่าย					
8. กิจกรรมในชุดฝึกสอดคล้องเหมาะสมกับเนื้อหา					
9. ภาษาที่ใช้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์การใช้ภาษาเข้าใจง่าย					
10. กิจกรรมในแต่ละชุดฝึกน่าสนใจความยากง่าย พอเหมาะ					
11. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนมีความยากง่าย พอเหมาะกับระดับความรู้ของนักศึกษา					
12. ข้อคำถามในแบบทดสอบไม่คลุมเครือ					
13. ชุดฝึกทักษะช่วยให้ทบทวนบทเรียน					
14. ระยะเวลาที่ใช้ในชุดฝึกเหมาะสม					

ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ซ

ตัวอย่างหนังสือขอความอนุเคราะห์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร. ๓๐๐

ที่ บว. ว ๑๖๗๖ /๒๕๕๗

วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.ปิยะธิดา ปัญญา

ด้วย นางสาวกรรภา ผลส้ม รหัสประจำตัว ๕๖๘๒๑๐๑๗๐๑๑๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์วิทยาลัยเทคโนโลยี อาเซียน กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การวิจัยและพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษา” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
- ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
- อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

กษ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรรรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร. ๓๐๐

ที่ บว. ว ๑๖๗๖ /๒๕๕๗

วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.พงศ์ธร โพธิ์พลศักดิ์

ด้วย นางสาวกรปภา ผลส้ม รหัสประจำตัว ๕๖๘๒๑๐๑๗๐๑๑๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์วิทยาลัยเทคโนโลยี อาเซียน กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การวิจัยและพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษา” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา

ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล

ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย

อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี

ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๑๖๗๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย
เรียน อาจารย์ธีรวัฒน์ แสงสว่าง

ด้วย นางสาวกรรภา ผลสัม รหัสประจำตัว ๕๖๘๒๑๐๑๗๐๑๑๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์วิทยาลัยเทคโนโลยี อาเซียน กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การวิจัยและพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษา” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๑๖๗๖

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย
เรียน อาจารย์ปชิตรา ทองสด

ด้วย นางสาวกรรภา ผลสัม รหัสประจำตัว ๕๖๘๒๑๐๑๗๐๑๑๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์วิทยาลัยเทคโนโลยี อาเซียน กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การวิจัยและพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษา” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา

ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล

ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย

อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๑๖๗๖

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์ชัชานาจ ปันสันเทียะ

ด้วย นางสาวกรปภา ผลส้ม รหัสประจำตัว ๕๖๘๒๑๐๑๗๐๑๑๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์วิทยาลัยเทคโนโลยี อาเซียน กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การวิจัยและพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษา” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรรธรรม)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวกรปภา ผลส้ม
วันเกิด	18 พฤษภาคม 2532
สถานที่เกิด	จังหวัดหนองคาย
ที่อยู่ปัจจุบัน	210 หมู่ 5 ตำบลหาดคำ อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย 43000
สถานที่ทำงาน	กศน. อำเภอเมืองบึงกาฬ สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษา ตามอัธยาศัยจังหวัดบึงกาฬ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2554	บริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) วิชาเอกระบบสารสนเทศทางคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน จังหวัดนครราชสีมา
พ.ศ. 2558	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY